

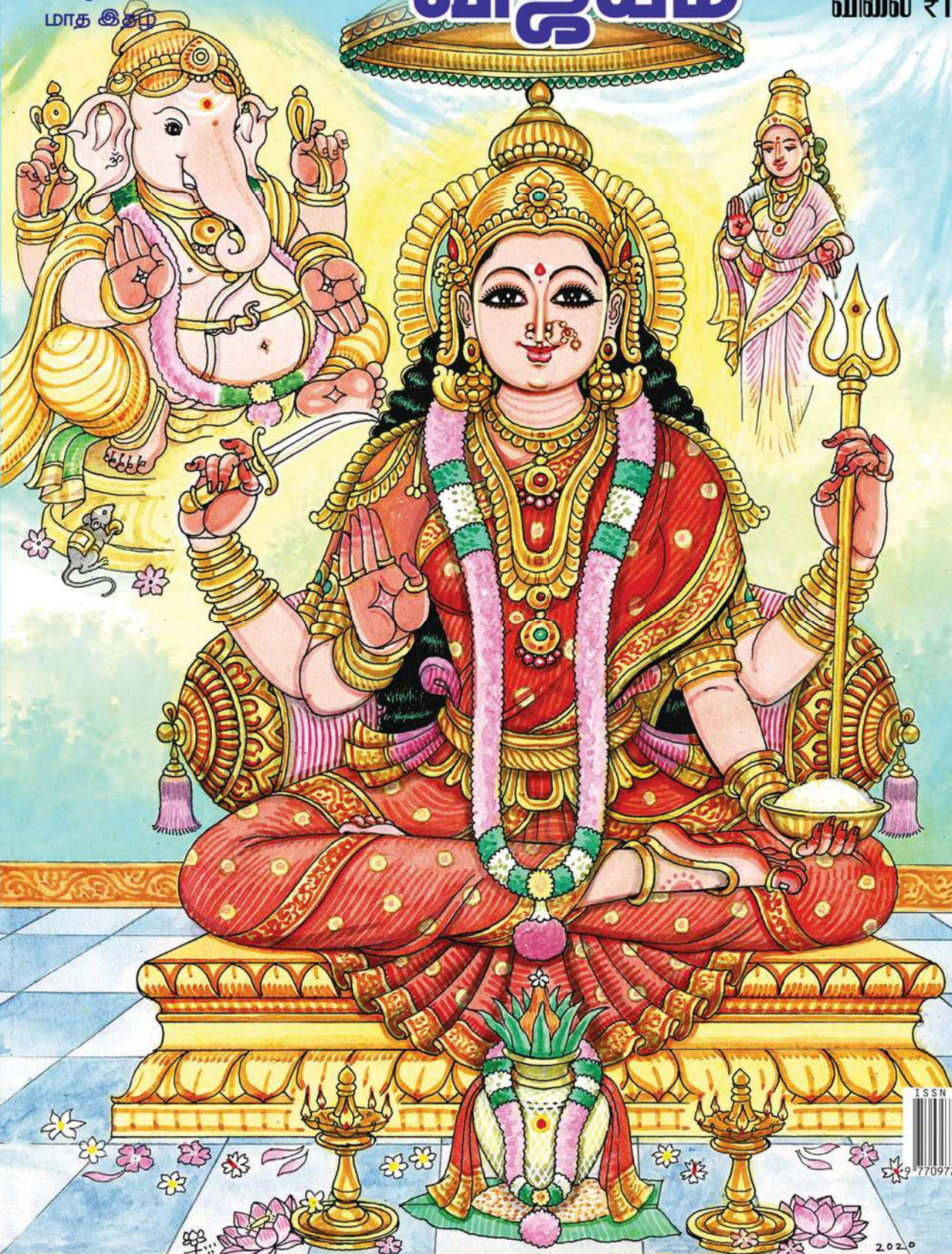
101
வது
ஆண்டில்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்

நூற்றாண்டைக் கடந்த முதல்
தமிழ் ஆன்மிக - பண்பாட்டு
மாத இதழ்

ஜனவரி - 2021 தா
விலை ₹15

1

770972 440005

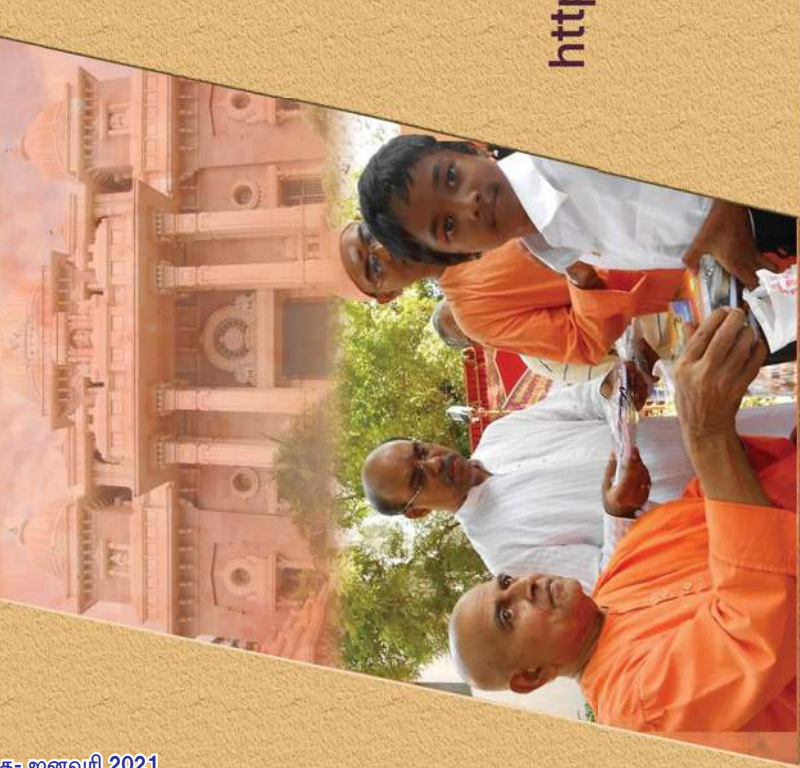
2020

2

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் - தை-ஜனவரி 2021

மக்கள் சேவையில்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
மடத்துடன் சேர்ந்து
செயலாற்ற உங்களை
வரவேற்கிறோம்!

- * கல்விச் சேவை
- * மருத்துவச் சேவை
- * பத்திரிகை - புத்தக வெளியீடு
- * கலாச்சாரம் - ஆன்மிக மேம்பாடு
- * கிராமப்புற மேம்பாடு

இணைய தளம் மூலமாகவும்
நன்கொடை அளிக்கலாம்.

<https://donations.chennaiamath.org>

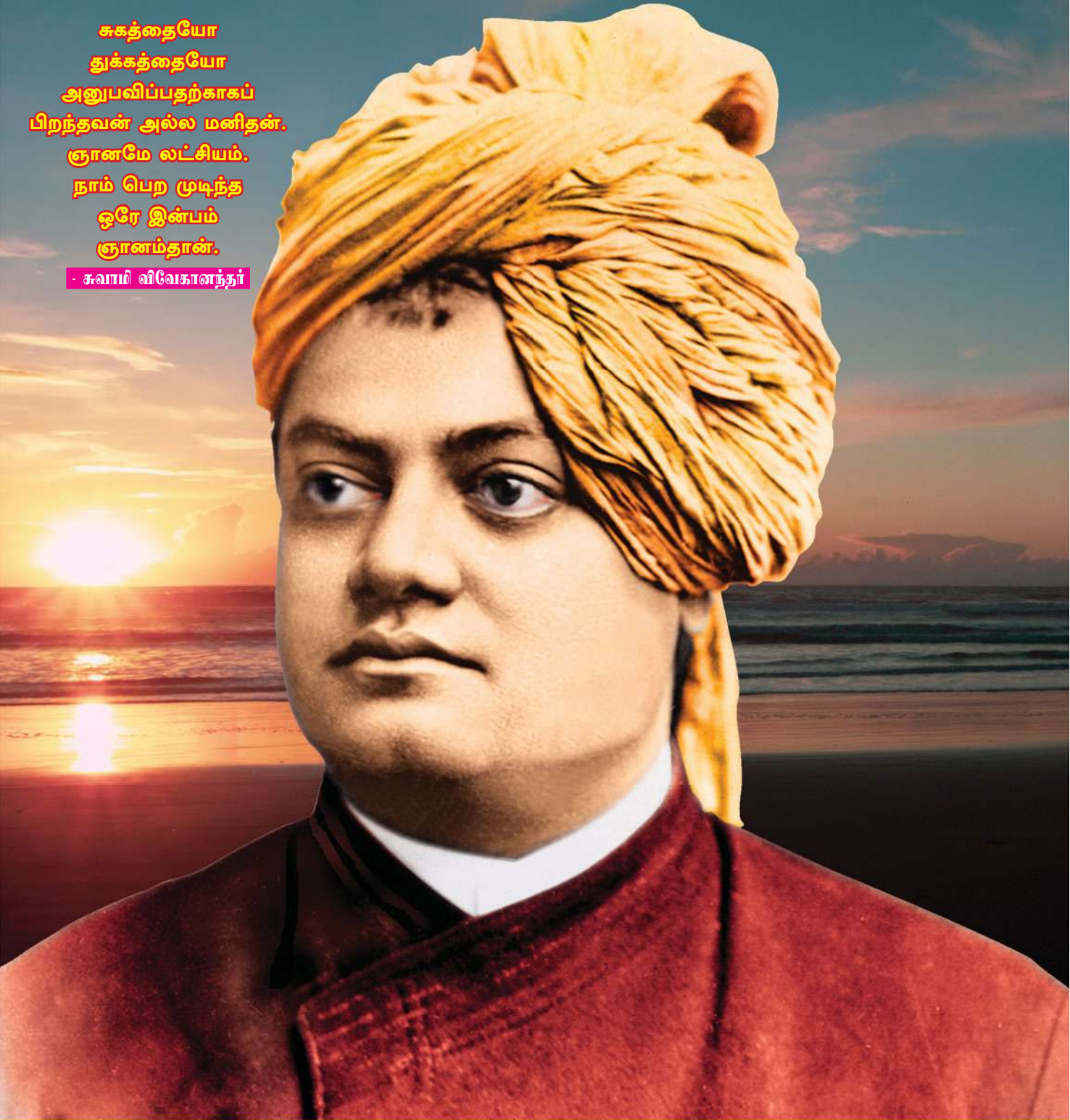

[f](https://facebook.com/ramakrishnamath) [t](https://twitter.com/ramakrishnamath) [i](https://instagram.com/ramakrishnamath) /ramakrishnamath

மேலும் விவரங்களைக் காண்க: chennaiamath.org

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், 31, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004. Ph : 2462 1110. email : mail@chennaiamath.org

சுகத்தையோ
துக்கத்தையோ
அனுபவிப்பதற்காகப்
பிறந்தவன் அல்ல மனிதன்.
ஞானமே லட்சியம்.
நாம் பெற முடிந்த
ஒரே இன்பம்
ஞானம்தான்.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

THE RAMCO CEMENTS LIMITED

Auras Corporate Centre, V Floor, 98-A, Dr. Radhakrishnan Salai, Mylapore,
Chennai - 600 004, India. Tel: +91 44 2847 8666.
Website: www.ramcocements.in

மதம் என்பது
மனிதனிடம்
ஏற்கெனவே
இருக்கின்ற
தெய்விகத்தை
வெளிப்படுத்துவது.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்

நூற்றாண்டைக் கடந்த முதல் தமிழ் ஆன்மிக-பண்பாட்டு மாத இதழ்

தொகுதி 101 இதழ் 1
ஜனவரி 2021 சார்வரி ஞா தை மீ

கல்வி என்பது
மனிதனிடம்
ஏற்கெனவே
இருக்கின்ற
பூரணத்துவத்தை
வெளிப்படுத்துவது.
- சுவாமி விவேகானந்தர்

பொருளடக்கம்

- 5 அன்னையும் அண்ணலும்
- சுவாமி சேதனானந்தர்/சுவாமி பிரம்மஸ்தானந்தர்
- 7 விஜயதீபம்: வாழ்வில் வளங்கள் பொங்கட்டும்!
- சுவாமி சநிர்மலானந்தர்
- 8 அன்னையின் பஞ்ச தவம்
- சுவாமி சநிர்மலானந்தர்
- 12 சூரிய பகவான் - கி.தத்தாத்ரேயன்
- 15 ஆன்மிக சாதனைகளில் ஆர்வம் கொள்!
- சுவாமி சிவானந்தர்
- 16 சிந்தனைச் சிற்பியின் சின்னம்!
- பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி
- 20 மனோ பலமே உடல் பலம்! - அமிர்தன்
- 21 சின்னச்சின்ன செய்திகள்
- 22 இந்தியாவைப் பற்றி சுவாமிஜியின்
கண்டுபிடிப்புகள்-17- சுவாமி பஜனானந்தர்
- 25 உபதேசமும் அருளும்-சுவாமி சித்பவானந்தர்
- 26 அய்யர் மலை - பத்மவாசன்
- 28 உயர்ந்த இலக்கு தேவை! - பி.எஸ்.சர்மா
- 29 ராமகிருஷ்ண மிஷன், மல்லியங்கரணை
- 31 திருவூடல் திருவிழா - க.ஜெயராமன்

- 32 சமூகக்குறைபாடுகளை நீக்க பெண்களின்
பங்களிப்பு என்ன? -சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தர்
- 35 ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் தெய்விக நடனம்
- சுவாமி சாரதானந்தர்
- 36 சுவாமி ராமானந்தர்-மோகனா சூரியநாராயணன்
- 39 அவரே பிரம்ம சொருபினி
- 40 நோயின்றி நூறாண்டு வாழ...
- எம்.பைரவசுப்பிரமணியம்
- 42 இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் இரும்!- மாலன்
- 45 ஞாயிறு போற்றுவதும் - ம.ஜெயராமன்
- 46 படக்கதை : அன்னையின் அன்பு அலைகள்
- 50 ஹால்ஸ் யோகம்: அறுவடை எல்லாம் எப்படி?

அட்டைப்படம்: ஓவியர் திரு.பத்மவாசன்

இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ள பொன்மொழிகள் அனைத்தும்
அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி அருளியவை.

பொங்கல் வாழ்த்துகள்

வாசகர்கள், பக்தர்கள், அன்பர்கள், பள்ளி நிர்வாகிகள்,
ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், முகவர்கள், விளம்பரதாரர்கள்
ஆகிய அனைவருக்கும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்
ஆங்கிலப் புத்தாண்டு மற்றும் பொங்கல் நல்வாழ்த்துகளை
அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. - ஆசிரியர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் சந்தா விவரம்

	இந்தியா	இதர நாடுகள்
தனிப்பிரதி	₹ 15/-	-
ஓர் ஆண்டுச் சந்தா	₹ 170/-	₹ 1700/-
3 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 525/-	₹ 5250/-
5 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 875/-	₹ 8750/-
20 ஆண்டுச் சந்தா	₹ 3000/-	-

வெளிநாட்டுச் சந்தாத் தொகையில் விமானத் தபால் செலவும் அடக்கம்.

சந்தா, முகவரி மாற்றம், அஞ்சல்வழி புத்தக விவரங்களுக்கு
044 - 24621110 (Ext : 215) என்ற தொலைபேசி அல்லது
mail@chennaiamath.org என்ற இ-மெயில் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

கட்டுரைகள், விளம்பரங்கள் தொடர்பான தகவல்களுக்கு
044 - 24621110 (Ext : 211) என்ற தொலைபேசி அல்லது
srv@chennaiamath.org என்ற இ-மெயில் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மணியார்டர் (M.O.) மூலம் அனுப்புவர்கள்
Sri Ramakrishna Vijayam, Sri Ramakrishna Math,
No. 31, Ramakrishna Math Road, Mylapore,
Chennai - 600004 என்ற முகவரிக்கு அனுப்புவர்கள்.

சந்தாத் தொகையை செக் / டி.டி.யில் செலுத்த

'Sri Ramakrishna Math' என்ற பெயரில் எடுத்து முழு முகவரி,
அஞ்சல் குறியீட்டு எண், தொலைபேசி மற்றும் இ-மெயில்
இருந்தால் அதையும் தவறாது குறிப்பிட்டு எங்களுக்கு
அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

<https://donations.chennaiamath.org> என்ற இணைய தள

முகவரியில் நன்கொடைகளை நேரடியாகச் செலுத்தலாம்.

மாஸ்டர், விசா கிரெடிட் கார்டுகள் மூலம் மடத்தின் இணைய
தளத்தில் சந்தா கட்டலாம்; நூல்கள் வாங்கலாம்.

Printed by B. Rajkumar, Chennai - 600014 and
Published by Swami Vimurtananda on behalf of
Sri Ramakrishna Math Trust, Chennai-600004 and
Printed at Rasi Graphics Pvt. Limited,
No.40, Peters Road, Royapettah, Chennai-600014
and Published at Sri Ramakrishna Math Trust,
No.31, Ramakrishna Math Road, Mylapore,
Chennai-600004.

Editor : Swami Apavargananda

ஆசிரியர் : சுவாமி அபவர்கானந்தர்

வாகர்த்தா விவ
ஸம்பருக்தெள
வாகர்த்த ப்ரதிபத்தயே
ஜகத: பிதரெள வந்தே
பார்வதீ- பரமேஸ்வரெள

-காளிதாசரின் ரகுவம்ஸம்
'சொல்லும் பொருளும்
சேர்ந்தே இருக்கும். ஒன்று இன்றி
மற்றொன்று இல்லை. அதுபோல
சிவனும் பார்வதியும் ஆற்றலும்
ஆற்றல் கொண்டவரும்போல்
சேர்ந்தே இருப்பர். உலகத்தின்
பெற்றோர்களான அவர்களை
வணங்குகிறேன்.'

இதே போன்று பகவான்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் அன்னை
ஸ்ரீசாரதாதேவியும் சேர்ந்திருப்
பதைத் தெளிவாக்கும் சில
நிகழ்வுகள்:

சிவனும் நீயே சக்தியும் நீயே

ஒரு சமயம் நரேஷ் சக்ரவர்த்தி
என்பவர் அன்னையைத் தரிசிக்க
ஜெயரம்பாடி சென்றிருந்தார்.
அவருடைய வழிபாட்டை
ஏற்றுக்கொள்ள விழைந்த
அன்னை, அவரிடம், “எனக்கு
மஞ்சள் நிறப் பூக்களும், குருதேவ
ருக்கு வெள்ளை நிறப் பூக்களும்
பிடிக்கும். கிஷோரிடம் சொல்லி
(பின்னாளில் சுவாமி பரமேஸ்
வரானந்தர்) வாங்கி வா” என்றார்.

அவ்விதம் வாங்கி வந்த
நரேஷ், அன்னை அதே இடத்தில்
நின்று கொண்டிருப்பதைக்
கண்டார்.

அன்னையின் மௌன
அறிவுரையின் பேரில், நரேஷ்
மஞ்சள் நிறப் பூக்களை அன்னை
யின் இடது பாதத்திலும்,
வெள்ளை நிறப் பூக்களை வலது
பாதத்திலும் சமர்ப்பித்து இவ்
விதம் பிரார்த்தித்தார்: “அம்மா!
எனது எல்லாக் கரம்பலன்
களையும் அர்ப்பணிக்கிறேன்”

இந்த நிகழ்வை விளக்கும்
சுவாமி கம்பிரானந்தர் இவ்விதம்
எழுதியுள்ளார்: “அன்று நரேஷின்
வழிபாட்டை ஏற்றதன் மூலம்

சிவசக்தியின் உண்மை
சொருபமாக, தாம் இருப்பதை
அன்னை மறைமுகமாகச் சுட்டிக்
காட்டினார். வெள்ளை நிறப்
பூக்கள் பனி வடிவம் கொண்ட
சிவ சொருபரான ராமகிருஷ்ண
ருக்கும், மஞ்சள் நிறப் பூக்கள்
சக்தி சொருபியான தனக்கும்
வேண்டும் என்று அன்னை
விரும்பினார்.”

தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே, யாவும் நீயே

ஒரு நாள் தக்ஷிணேஸ்வரத்
தில், குருதேவர் கட்டிலில்
அமர்ந்திருந்தார். தூய அன்னை
தரையைச் சுத்தம் செய்து கொண்
டிருந்தார். அன்னை குருதேவரி
டம், “நான் உங்களுக்கு என்ன
வேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

உடனே குருதேவர் சற்றும்
யோசிக்காமல், “நீ நான் வணங்
கும் ஆனந்தமயமான காளி
அன்னையே” என்று கூறினார்.

அன்னையும்
அண்ணலும்

மற்றொரு நாள் ஹிருதயன்
அன்னையிடம் கேலியாக,
“அத்தை! நீங்கள் மாமாவை
'தந்தை' என்று அழைக்கிறீர்
களே?” என்று கேட்டார். அதற்கு
அன்னை சாரதாதேவி, “அவர்
தந்தை மட்டுமல்ல, எனது
அன்னை, தந்தை, நண்பன்,
உறவினர், அனைத்தும் அவரே”
என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்
அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியை
ஜகன்மாதாவான காளியாக
பாவித்தார். அன்னையோ
குருதேவரை ஸர்வ தேவ தேவீ
ஸ்வரூபராக அதாவது அனைத்து
தெய்வங்களின் வடிவமாகப்
பார்த்தார்.

நானும் குருதேவரும் ஒன்றே

தூய அன்னை தாமும்
குருதேவரும் ஒன்று என்பதை
தமக்கு உணர்த்திய நிகழ்வை
சுவாமி பாஸ்கரேஸ்வரானந்தர்
சுவைபட விளக்குகிறார். நான்
அப்போது கல்லூரி மாணவன்.
எனது அன்னை சாந்தஷீலா தூய
அன்னையிடம் உபதேசம்
பெற்றவர். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்
வரலாற்றையும், கிழக்கு மற்றும்
மேற்கத்திய நாடுகளின்
தத்துவங்களையும் அந்த
நாட்களில் படித்து வந்தேன்.
ஒருநாள் எனது அம்மாவிடம்,
“நீங்கள் தூய அன்னையும்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் ஒன்று
என்கிறீர்கள். ஆனால் என்னால்
அதைப் புரிந்துகொள்ள முடிய
வில்லையே” என்று கூறி வாதம்
செய்தேன்.

என் அம்மா எனக்குப் புரிய
வைக்க முயன்றார். இறுதியில்
அவர், “மகனே, என்னால்
முடியாது. நீயே இதைத் தூய
அன்னையிடம் கேட்டுக்கொள்.
அவர் இப்போது உத்தேசத்தில்
தங்கியிருக்கிறார்” என்றார். நான்
தூய அன்னையை
தரிசித்ததில்லை. எனவே என்
அம்மா என்னை உத்தேசனுக்கு

கடவுளிடம் பரிபூரண நம்பிக்கை வை. பிள்ளைகள் பெற்றோரைச் சார்ந்து வாழ்வதுபோல் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைத் தஞ்சமடைந்து வாழ்வாயாக.

தினமும் தியானம் செய். தொடர்ந்து தியானம் செய்வது மனதைப் பண்படுத்துகிறது.

அழைத்துச் சென்றார்.

சுவாமி சாரதானந்தருக்கு என் அம்மாவைத் தெரியும். அவர் என் அன்னையைப் பார்த்ததும், “என்ன நீண்ட நாட்கள் கழித்து வருகிறீர்களே, யார் இந்தப் பையன்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு என் அம்மா, “மகராஜ் இவன் எனது கடைசி மகன். இவன் அதிகம் விவாதிக்கிறான். தூய அன்னையும் குருதேவரும் எப்படி ஒன்றாவார்கள் என்கிறான். எனவே நான் இவனை இங்கே அழைத்து வந்தேன். அவனே தூய அன்னையிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொள்ளட்டும்” என்றார்.

உடனே சாரதானந்தர் என்னிடம், “நீயே மேலே சென்று அன்னையிடம் கேள்” என்றார். நான் மேலே சென்றேன். ஆனால் தூய அன்னையைப் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே கீழே வந்து மகராஜிடம், “நான் யாரையும் பார்க்கவில்லையே. ஒரு நாற்காலியில் வெள்ளை உடை மட்டும் போர்த்தியிருந்தது” என்றேன். அதற்கு மகராஜ், “ஓ, அது தூய அன்னைதான். வெள்ளை சேலையால் தம்மை மூடியபடி உட்கார்ந்திருக்கிறார்” என்றார். இதைக் கேட்டு நான் மீண்டும் மேலே சென்றேன். நாற்காலிக்குக் கீழே அன்னையின் பாதுகாள் துணியால் சற்று மூடியிருப்பதைக் கவனித்து எனது பிரணாமங்களைச் செலுத்தினேன். அப்போது அன்னை, “யாரப்பா நீ?” என்று கேட்டார். அதற்கு, “நான் சாந்தஷீலாவின் மகன்” என்றேன். இதைக் கேட்ட அன்னை தனது முகத்திரையை விலக்கினார். அப்போது அன்னையின் தெய்விக முகத்தை நான் தரிசித்தேன்.

முதலில் நான் உண்பதற்கு பிரசாதம் அளித்தார். பிறகு நான் ஒரு சந்தேகத்தோடு வந்திருப்பதை உணர்ந்து, “நீ என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “தூய அன்னையே, என் அம்மா தாங்களும் குருதேவரும் ஒன்று என்கிறார்கள். அவரோ 1886-இல் மகாசமாதி அடைந்துவிட்டார். நீங்கள் இப்போது பக்தர்களுக்கு உபதேசங்களை அளிப்பதுடன் சந்தேகங்களையும் அகற்றியபடி எங்களோடு இருக்கிறீர்களே. அப்படியிருக்க

நீங்களும் குருதேவரும் எவ்விதம் ஒன்றாவீர்கள்?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அன்னை தனது விரல்களால் வழிபாட்டு அறையிலுள்ள குருதேவரின் படத்தையும் தம்மையும் காட்டி ஒன்று என்பதை உணர்த்தியதும் என் சந்தேகம் மறைந்துவிட்டது.

அப்போது என் அம்மா மேலே வந்து தூய அன்னையை தரிசித்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிறகு தூய அன்னை என் அம்மாவிடம், “சாந்தி, உனக்கு மூன்று மகன்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மகனை எனக்குக் கொடுத்துவிடு” என்றார்.

அதற்கு என் அம்மா மகிழ்ச்சியோடு, “நான் இந்த மகனை உங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் அம்மா” என்றார். அதன்பிறகு ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தில் என்னைத் துறவியாக ஆக்க என் அம்மா பயிற்சி கொடுத்தார். தூய அன்னையின் அருளால் நான் 1922-இல் பேலூர் மடத்தில் சேர்ந்து சுவாமி சிவானந்தரிடம் மந்திர தீக்ஷையும் பெற்றேன்.

சிவசக்தி - மாதாபிதா

ஒரு சமயம் பக்தர் ஒருவர் சுவாமி சாரதானந்தரிடம், “நீங்கள் அன்னைக்கு அளிக்கும் மரியாதை, அவர் உங்கள் குருவின் பத்தினி என்பதாலா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு சுவாமி சாரதானந்தர், “இல்லை, அன்னையும் குருதேவரும் ஒருவரே. அவர்களுள் வேறுபாடே இல்லை. ஆனால் எங்களைப் பொருத்தவரை ஒரே ஒரு வித்தியாசம். குருதேவரிடம் நாங்கள் வாதம் செய்வோம். ஆனால் அது அன்னையிடம் இயலாத காரியம்” என்று கூறினார்.

குருகீதையில், ‘பரமசிவன் பார்வதியிடம், நீ எனது அம்சம்’ என்று கூறுகிறார். ஆதிசங்கரர் அர்த்தநாரீஸ்வரஸ்தோத்திரத்தில், ‘ஜகத்ஜனனயை ஜகதேகபித்ரே, நமசிவாயை ச நமசிவாய’ என்று அழகாகப் பாடுகிறார்.

இதை மெய்ப்பிப்பதுபோல் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியும் ஒரு கிளையின் இரு பூக்கள் போன்று தாங்கள் ஒன்றே என்று வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

(தொகுப்பு: ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வெங்கடராமன்
From Sri Sarada Devi and her divine play/
குருதாசன்)

கல்பதரு தினம் 1.1.2021 வெள்ளி அன்றும்
அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியின் 168-வது ஜயந்தி 5.1.2021 செவ்வாய் அன்றும்
சென்னை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தில் கொண்டாடப்படும். நிகழ்ச்சிகளை மடுத்து வலைதளத்திலும்
(www.chennaiamath.org), யூ டியூப் - (chennaiamath.org live) நேரலையிலும் காணலாம்.

வாழ்வில் வளங்கள் பொங்கட்டும்!

ஆசிரியர் பக்கம்

தை முதல் நாளில் வரும் தேசிய விழாவான பொங்கல், 2000 வருடங்களுக்கு முன்பே சங்ககாலம் தொட்டு கொண்டாடப்பட்டு வருவது. பொங்கு என்ற சொல் கொதித்தல், பொங்குதல், மிகுதல், சமைத்தல், செழித்தல் எனப் பலப் பொருள்படும். சங்க காலத்தில் பெண்கள் நல்ல மழை பெய்யவும், நாடு செழிக்கவும் மார்கழி முழுவதும் விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து 'போகி' அன்று முடிப்பர். 'மங்கையர் வளர்த்த செந்தீப் புதுக்கலத்து எழுந்த தீம்பால் பொங்கலின் நுரையின் பொங்கி' (1821) என்ற வரியின் மூலம் பொங்கல் கொண்டாடப்பட்டதை சீவக சிந்தாமணியின் மூலம் அறியலாம்.

சங்க காலத்தில் இதுவே இந்திர விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இது பற்றிய விவரங்களை மணி மேகலை காப்பியம் தருகிறது. அக்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மன்னர்கள் மக்களுக்கு முரசறைந்து விழாவைப் பற்றி அறிவிப்பார்கள். அப்போது இந்த விழா 28 நாட்கள் வரை நடந்துள்ளது. ஏறக்குறைய தை மாதம் முழுவதும் விழாவைக் கொண்டாடி இருக்கிறார்கள்.

'தைஇத் திங்கள் தண் கயம் படியும்' என்று நற்றிணையும் (80), 'தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்' என்று குறுந்தொகையும் (196), 'தைஇத் திங்கள் தண்கயம் போல' என்று புறநானூறும் (70), 'தைஇத் திங்கள் தண்கயம் போல' என்று ஐங்குறுநூறும் (84), 'தையில் நீராடிய தவம் தலைப்படுவாயோ?' என்று கலித்தொகையும் (59) பொங்கல் பண்டிகையினைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன.

மண் பாணையில் நீரை விட்டு, கற்பூரம் மற்றும் பனை ஓலை மூலம் நெருப்பு பற்ற வைத்து அரிசியானது கொதிக்க வைக்கப்படுகிறது. நெருப்பு எரிவதற்குக் காரணமாகக் காற்று இருக்கிறது. திறந்த வெளியில் பொங்கல் வைப்பதன் மூலம் ஆகாயத்தைக் காண்கிறோம். இவ்விதம் ஐம்பூதங்களையும் இணைத்து கதிரவனை வழிபடுகின்ற விழாவாகப் பொங்கல் உள்ளது.

அக்காலத்தில் கிராமங்களில் மாடுகள் இல்லாத வீடுகள் இல்லை. மாடுகளால்தான் செல்வம் வந்தது. ஏனெனில் உழவுத் தொழிலுக்கு முதுகெலும்பாகத் திகழ்ந்தன காளை மாடுகள். வேளாண்மைக்கு உதவிடும் காளையையும் உடலுக்கு வலுவூட்டும் பாலைத் தரும் பசுக்களையும் வழிபடுகின்ற நாள் மாட்டுப் பொங்கலாகவும் உழவர் திருநாளாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. சூரியக் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக ஆவினங்களைப் பழந்தமிழர் போற்றினர். இவ்விதம் ஆதவனுக்கும் ஆவினங்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துப் போற்றுகின்றதாகப் பொங்கல் விழா நாட்கள் திகழ்கின்றன.

வடஇந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்தப் பண்டிகை 'மகரசங்கராந்தி' என்று கொண்டாடப்படுகிறது. தற்போது உச்சநீதிமன்றமும் பொங்கலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து விடுமுறை அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க நிகழ்வாகும். தாய்லாந்து, லாவோ, மியான்மார், நேபாளம், இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் இந்த விழா பலவிதங்களில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

உழைப்பின் மகிமையைப் பறைசாற்றுகின்ற, இயற்கையோடு இயைந்த இந்தப் பொங்கல், தமிழரின் பண்பாட்டு விழாவாகும். மக்கள் தங்கள் இயந்திரகதியிலான இயல்பு வாழ்க்கையிலிருந்து சோர்வு நீங்கி சுறுசுறுப்பு பெறவும், குதூகலம் பெறவும், இறையருளைப் பெறவும் விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அதன் மூலம் புத்துணர்வும் புது எழுச்சியும் புது நம்பிக்கையும் பிறக்கிறது என்பது சொல்ல வேண்டியதில்லை.

வெப்பம் மிகுவதால் விளையும் இஞ்சிக் கொத்துக்களையும் வெப்பம் குறைவதால் விளைந்த மஞ்சள் கொத்துக்களையும் வைத்து கரும்புடன் சேர்த்து பொங்கலிடப்படுகிறது. இதன் மூலம் 'வெப்பம் - குளிர் போன்று வாழ்வில் சுகதுக்கங்களானது மாறி மாறி வரும். இவற்றினால் சோர்வடையாமல் வாழ்வில் இனிமை பயக்க விழிப்புடன் இருந்து அயராது உழைக்க வேண்டும்' என்ற பொருளைத் தருகிறது பொங்கல்.

அரிசியை வேகவைத்துப் பொங்கலாக இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிப்பதைப் போன்று நம்முள் மறைந்து கிடக்கும் ஆணவம், கோபம், மோகம் உள்ளிட்டவைகளை பக்தி என்னும் நெருப்பினால் வேகவைத்து ஜீவனையே அன்னமாக பாவித்து அதனை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்வதன் மூலம் ஆன்மா நிறைநிலை எய்துகிறது என்பதை உணர்த்துகின்ற தத்துவ விழாவாகவும் பொங்கல் திகழ்கிறது.

நம் முன்னோர்கள் நம் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொன்றையும் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தினர். பண்டிகைகளையும் சடங்குகளையும் செய்யும்போது மனம் ஒருமுகப்படும். ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடுகளும் வரும். அடக்கமும் எளிமையும் வளரும். இதன் காரணமாகவே இந்து மதத்தில் பல பண்டிகைகளையும் சடங்குகளையும் விரதங்களையும் அவர்கள் வைத்தனர். இவற்றின் தாத்தரியத்தை உணர்ந்து பொங்கலைக் கொண்டாடி வாழ்வில் வளங்களைப் பெருக்குவோமாக!

அன்னையின் பஞ்சதவம்

அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்த சாதாரண விஷயங்களில் பஞ்சதவமும் ஒன்று என்று நினைத்தால் அது தவறு. அவரது வாழ்வின் ஒவ்வொரு சிறிய நிகழ்வும் ஆழ்ந்த பொருள் பொதிந்தவை. எனவே, ஐந்து அக்னிகளின் நடுவில் நிகழ்த்தப்படும் பஞ்சதவம் புராண, சமய கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கையில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

பஞ்ச தபஸ் என்றால் தழல் விடும் ஐந்து நெருப்புகளின் மத்தியில் அமர்ந்து தவம் செய்தல் என்று பொருள். 1893-ல் தாம் செய்த பஞ்சதவத்தைப் பற்றி அன்னை கூறியது:

‘குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் மறைந்த சில காலத்திற்குப் பின் எனக்கு தாடியுடன் இருந்த ஒரு சன்னியாசியின் உருவம் தோன்றியது. அவர் என்னை பஞ்சதவம்

செய்யச் சொல்லி உபதேசித்தார்.

‘ஆரம்பத்தில் நான் இதுபற்றி அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. பஞ்சதவம் பற்றி கேள்விப்பட்டதும் இல்லை. ஆனால் அந்த சன்னியாசி என்னை வற்புறுத்தினார். எனவே நான் யோகினிடம் பஞ்சதவம் என்றால் என்ன என்று கேட்டதற்கு அவள் அதை விளக்கியதுடன், தானும் அந்த தவத்தைச் செய்ய முன்வந்தாள்.

‘அப்போது நான் நீலாம்பர் பாபு வீட்டில் வசித்து வந்தேன். நான்கு புறமும் பசுஞ்சாண வறட்டிகளால் அக்னி ஏற்றப்பட்டது. தலைக்கு மேல் சூரியனின் தாங்க முடியாத வெப்பமும் தகித்தது.

‘காலையில் குளித்த பிறகு இந்தப் புனித நெருப்பை நான் அணுகினேன். அது கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது. பயம் என்னைச் சூழ்ந்தது. அந்த அக்னி வளையத்தின் நடுவே எப்படிப் போவது என்று நினைக்கவே அச்சமாக இருந்தது. அதற்குள் அந்தி சாயும் வரை உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்.

‘ஆனால் குருதேவரின் பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டே அந்த ஜுவாலைகள் மத்தியில் நுழைந்தேன். இப்போது அக்னியின் வெப்பம் என்னைச் சுடவில்லை. இந்தத் தவத்தை ஏழு நாட்கள் செய்தேன். ஆனால், மகளே, இதனால் என் உடல் நிறம் கறுத்து சாம்பல் போல் மாறிவிட்டது. இதன் பிறகு எனக்கு அந்த சன்னியாசி உருவம் தோன்றுவது நின்றது.’

அன்னை சாரதாதேவி ஏழு நாட்களுக்கு சூரிய உதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரை அக்னியின் மத்தியில் அமர்ந்து தவம் செய்தார். இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் தீவிர ஈடுபாடு. அடைய வேண்டியதில் உள்ள தீவிரமும் தேடுதலும் மனிதர்களுக்கும் அவதார புருஷர்களுக்கும் மிகப் பெரிய அளவில் வேறுபடும்.

‘அவதார மனிதர் ஒருவர் ஒரே பிறவியில் பத்து லட்சம் வாழ்க்கையை வாழ்கிறார்’ என்பார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

ஒட்டுமொத்த விலங்குகள், மனிதர்கள் என்று அத்தனை உயிர்களிலும் அவதாரம் உயிர்த்திருக்கும். இவர்கள் மனிதகுலத்தின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சியாக அவதரிக்கிறார்கள்.

தக்ஷ யாகம்

புராணங்களிலும் மஹாபாரதத்திலும் உலகை வெற்றி கொள்வதற்காக தக்ஷன் நடத்திய யாகம் பற்றிய கதை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தானும் தனது யாகமும் அழிக்கப்பட்டு முடிவில் சிவனருளால் உயிர் பெற்ற தக்ஷன் தனது தவற்றை உணர்ந்து சிவபெருமானைப் போற்றித் துதித்தான். சிவபெருமான் மனம் குளிர்ந்து ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களுக்கு ஈடான வரத்தை அளித்த பிறகு கூறினார்: ‘ஓ, தக்ஷனே! உன் முற்பிறவிகளில் செய்த யாகங்களும் இதே முறையில் அழிக்கப்பட்டன!’

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்

ரிசர்வ் லைன், புது நத்தம் சாலை, மதுரை - 625 014 போன் : 0452 - 4225613
செல்: 7010444456, www.rkmmadurai.org, email:madurairkm@gmail.com

ஸ்ரீ விநாயகர் துணை

இலவச மருத்துவ சேவைக்கு வியாதமக்களிடம் ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

அன்புடையீர்,

மதுரை, ஸ்ரீ மீனாட்சி - சுந்தரேஸ்வரர்களின் கிருபையை முன்னிட்டு எழுதுவது. அன்பார்ந்த வணக்கம்.

மதுரை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் 1.ஆன்மிகப் பணிகள், 2.இலவச மருத்துவமனை, 3.ஸ்ரீ சாரதா வித்யாலயா கல்விப் பணி, 4.ஏழை மாணவ - மாணவிகள் சுமார் 250 பேருக்கு இலவச கல்வி போதனை வகுப்புகள், 5.அன்ன தானம், 6.இலவச கண் சிகிச்சை முகாம்கள், 7.இலவச பொது மருத்துவ முகாம்கள் போன்ற பல சமூகநலப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இலவச மருத்துவமனை: 1.அலோபதி, 2.தோல் வியாதி, 3.ஹோமியோபதி, 4.அக்குபஞ்சர், 5.பிசியோதெரபி போன்ற அனைத்து மருத்துவமும் இங்கு முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

இந்த மருத்துவமனைக்கு வரும் ஏழை நோயாளிகள் அனைவருக்கும் 1.Doctor Consultation, 2.மருந்துகள், 3.Sugar Test என்று அனைத்தும் முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

இலவச மருத்துவமனையில் தினமும் 1.ஹோமியோபதி மருத்துவம் காலை 10.00 முதல் 1.00 மணி வரை, 2.அலோபதி மருத்துவம் மாலை 5.00 முதல் 8.00 மணி வரை நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த மருத்துவமனையின் மூலம் நாள்தோறும் சுமார் 100 பேர் பயன் பெற்று வருகிறார்கள். கடந்த வருடம் (2018-2019) மட்டும் இந்த மருத்துவமனையில் 21,822 நோயாளிகள் இலவச சிகிச்சை பெற்று பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

இலவச கண் சிகிச்சை முகாம்: கடந்த ஏழு வருடங்களாக ஒவ்வொரு ஆங்கில மாதமும் மூன்றாவது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில், 'இலவச கண் சிகிச்சை முகாம்' மதுரை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. இதன் மூலம் இதுவரை சுமார் 13,000 நோயாளிகள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். இதில் 2450 பேர் முற்றிலும் இலவசமாக கண் புரை (Cataract) அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டு பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

நன்கொடை: ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் இலவச மருத்துவமனை மூலம் சிகிச்சை பெறுவோர்களின் எண்ணிக்கை இப்போது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது.

இந்த மருத்துவ சேவைகளுக்கு தற்போது ஒரு மாதத்திற்கு சுமார் ரூ.2,50,000 வீதம் ஒரு வருடத்திற்கு சுமார் ரூ.30,00,000 (சுமார் முப்பது இலட்சம்) செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இது வரை இந்த இலவச மருத்துவ சேவைக்கு என்று தனியாக நிதி எதுவும் கிடையாது.

புண்ணியம் தரவல்ல இந்தப் புனிதப் பணிக்கு நன்கொடையாகவோ, வைப்பு நிதியாகவோ (Endowment Donation) நன்கொடை அளித்து உதவுப்படி தங்களை மிகவும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இந்தச் சேவைக்கு அளிக்கப்படும் சிறிய நன்கொடையும் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். நன்கொடைகளுக்கு 80-G (vi) பிரிவின்கீழ் வருமான வரி விலக்கு உண்டு. நன்கொடைகளை 'Sri Ramakrishna Math, Madurai' என்ற பெயரில் காசோலை/டிமாண்ட் டிராப்ட் மூலம் அனுப்பலாம். வங்கி மூலம் Money Transfer செய்ய Bank Name: Tamilnad Mercantile Bank Ltd., Branch: Tallakulam, Madurai - 2.

Account No:1631 0005 0308 739 IFSC Code: TMBL0000163

நன்கொடை அனுப்பியவுடன் தங்களுடைய முழு விலாசம், கைபேசி எண், PAN எண் போன்ற விவரங்களை ஈமெயில் மூலமாக எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இறைவன் தங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும் தந்தருள்வாராக.

இறைவன் தொண்டில்,

தங்களன்புள்ள,

சுவாமி கமலாத்மாநந்தர், தலைவர்

முன்பு இந்த உலகம் மிகவும் துக்கமயமான சூழ்நிலை யில் சிக்கித் தவித்தது. இந்தியாவே அடிமைத்தனம், அறியாமை, இருள் ஆகியவற்றில் சிக்கியிருந்தது. உலகம் முழுவதுமே ஆன்மிகத்தைப் புறக்கணித்திருந்த கால கட்டத்தில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் அவதரித்தார். ஆழ்ந்த சாதனைகளை மேற்கொண்டார். பல லீலைகள் புரிந்து 1886-இல் மறைந்தார்.

அவர் மறைந்து ஆண்டுகள் பல கடந்து விட்டாலும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்த இந்த உலகம் விழித்தபாடில்லை. எனவே அன்னை புனித யாத்திரை மேற்கொண்டு திரும்பினார். தனது தெய்விகக் கண்களால் இந்த உலகத்தில் நிலவிய சூழலைக் கண்டார். ஆழ்ந்த வேதனையில் அமைதியாகத் தேம்பி அழுதார்.

‘பல்வேறு பாதைகள் வழியாக கடவுளைக் காணமுடியும்’ என்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் கோட்பாடும், ‘எல்லாப் பாதைகளும் ஒரே இலக்கினை நோக்கித்தான் செல்கின்றன’ என்ற உண்மையும், மக்களின் இதயத்தைத் தொடவில்லை என்பதை அறிந்து அவர் வருந்தினார். மக்கள் புழுக்களைப் போல் வாழ்வதால் ஏதாவது செய்யுமாறு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தாம் மறையும் முன்பே அன்னை யிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அன்னையால் இந்த பெரும் பணியை முடிக்க முடியும் என்பதை அவர் அறிவார்.

தஷனின் திட்டங்கள் தகர்ந்தன

1893-ல் அமெரிக்காவின் சிகாகோ நகரில் கொலம்பி யன் சர்வதேசப் பொருட்காட்சி நடைபெற்றது. அந்த பொருட்காட்சியை 2.70 கோடி மக்கள் பார்வையிட்டனர். உலகத்தை வெற்றி அடைய தகஷன் நடத்திய மாபெரும் யாகத்தைப் போன்றது அந்த நிகழ்வு. சர்வமத மகாசபையும்கூட இதன் ஒரு பகுதிதான்.

அன்னையின் ஆசியுடன் சுவாமி விவேகானந்தர் அதில் கலந்து கொண்ட பிறகு உலகமே புதிதாக மாறியது. அவர் மூலம் மதத்தின் பெயரால் நடைபெற்ற போர்கள், மூடப் பழக்கங்கள், அறியாமை, குறுகிய மனப்பான்மை, சுயநலம் என எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு நல்ல விழிப் புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கிழக்கு - மேற்கத்திய உலகிற்குப் புரிதல், நல்லிணக் கம், அன்பு ஆகியவற்றிற்கான புது யுகம் பிறந்தது.

அந்த ஆண்டிலிருந்து நிறைய விஷயங்கள் சாதிக்கப்பட்டன.

சுவாமிஜியே இரண்டு கண்டங் கள் முழுவதும் மேற்கண்ட செய்திகளைப் பரப்பினார். உலகத்திற்கு நான்கு யோகங் களை வழங்கினார். பேலூரில், ராமகிருஷ்ண மிஷனையும் பல ஆன்மிக மையங்களையும் தோற்று வித்தார். இந்தியச் சுதந்திரத்திற்கும் அடித்தளமிட்டார். பல விஷயங் களைச் சாதித்தார்.

‘அன்னையின் விஷயத்தில் நான் சற்று வெறிகொண்டவன்; மன்னியுங் கள். அன்னை மட்டும் கட்டளையிட் டால், வீரபத்திரரும் பூதகணங்களும் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிடு வார்கள். சகோதரா, நான் அமெரிக்கா வரும்முன் அன்னையின் ஆசியை நாடி கடிதம் எழுதினேன். அன்னையும் ஆசி அளித்தார். ஒரே மூச்சில் கடலைத் தாண்டி னேன். பார்த்தீர்களா!... சகோதரா. வாழும் துர்க்கையை எப்படி வழிபடுவது என்பதைக் காட்டிய பிறகுதான் என் பெயருக்கு நான் பொருத்தமானவன் என்ற அர்த்தம் இருக்கும்...’

அன்னையின் அருளால், சுவாமி விவேகானந்தர் தூய அன்னைதான் இந்த உலகத்தைக் காக்க வந்த உமாதேவி அல்லது துர்க்கை என்பதை உணர்ந்தார்.

‘தன் மதம் மட்டுமே தனித்து வாழும். மற்ற மதங்கள் அழிந்துவிடும் என்று யாரேனும் கனவு கண்டால் அவர் களைக் குறித்து நான் பச்சாதாப்பப்படுவதுடன் இனி ஒவ்வொரு மதத்தின் கொடியிலும், “உதவி செய். சண்டை போடாதே.” “ஒன்றுபடுத்து, அழிக்காதே.” “சமரசமும் சாந்தமும் வேண்டும், வேறுபாடு வேண்டாம்” என்று எழுதப்படும் என்று அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.’

மேற்கண்ட சுவாமிஜியின் தீர்க்க தரிசனம் உண்மையாகி வருகிறது. மதங்கள் மெல்ல மெல்ல மாறுகின்றன. அவை விரிவடைகின்றன. மதங்களைப் போல பிற துறைகளும் மாறிவருகின்றன. உலகமே மெல்ல மெல்ல விழிப்படைந்து வருகிறது. இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது ஒரு சாதாரண சக்தி அல்ல. அதைவிட மேலான ஒன்று. அதுவே அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி.

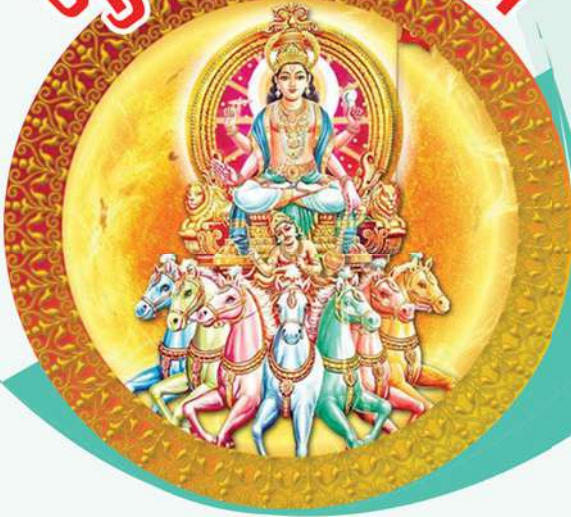
தமிழில்: க.வெங்கடேசன்

நீலாம்பர் முகர்ஜி வீடு

பகவானைத் தவிர வேறு எதுவும் வேண்டாம் என்று மனம் உறுதியாகச் சொன்னால் துறவை மேற்கொள்ளலாம்.

சூரிய பகவான்

சூரிய பகவான் வேத காலம் முதற்கொண்டே கண்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டு வருபவர். தாவரங்கள், சிற்றுவயிர்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் என அனைத்திற்கும் வாழ்வளித்துக் காப்பவர் அவர். பருவ காலங்கள், தட்பவெப்ப நிலை மாற்றம் எல்லாம் அவரால்தான் ஏற்படுகின்றன. உண்மையில் பிரபஞ்ச வாழ்வின் ஆதாரமே சூரிய பகவான்தான்.

அந்தச் சூரியனை பொங்கல் படைத்து நன்றியுடன் போற்றுவதுடன், அவனிடம் இவ்வுலகம் மற்றும் மறு உலகத்திற்கான உயர்நலனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். 'சூரியதேவா! எந்த ஒளியால் இருளை விலக்குகிறாயோ, அசைகின்ற ஒவ்வொன்றையும் எந்த ஒளியால் தூண்டுகிறாயோ, அந்த ஒளியால் எங்கள் வறுமை, யக்ஞம் செய்யாமையால் வரும் தீமை, நோய், தீய கனவுகள் அனைத்தையும் விலக்குவாயாக' என்று பிரார்த்திக்கிறது ரிக் வேதம்.

யேன ஸர்வ ஜ்யோதிஷ பாதஸே தமோ ஜகச் ச விச்வமுதியர்ஷி பானுனா

தேனாஸ்மத் விச்வாமனிராமனாஹுதிம் அபாமீவாமப துஷ்ஷ்வ புண்யம் ஸுவ

'ஞாயிறு போற்றுகும், ஞாயிறு போற்றுகும்' என்று மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் சூரியனை வணங்குகிறது சிலப்பதிகாரம். சூரிய பகவானை வழிபடுவதால் ஒருவருக்கு உடல் ஆரோக்கியம், வெற்றி, உணவு, செல்வம், கல்வியறிவு முதலியவை கிடைக்கின்றன என்பதைப் பல்வேறு புராணங்களில் நாம் காணலாம்.

உடல் ஆரோக்கியம்: ஒருவருக்கு மிகப் பெரிய செல்வம் உடல் ஆரோக்கியமே.

அப்படிப்பட்ட உடல் ஆரோக்கியத்தை சூரிய பகவான் ஒருவருக்குக் கொடுக்கிறார் என்கிறது பவிஷ்ய புராணம். பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் மகனான சாம்பான் ஒருமுறை தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். சூரியனை வழிபட்டு அந்த நோயிலிருந்து மீண்டார். ஒன்பது கோள்களும் ஒவ்வொரு பலனை நமக்கு அளிக்கின்றன என்று நவக்கிரஹ துதி குறிப்பிடுகிறது. 'ஆரோக்கியம் ப்ரதாதுநோ தினகர்' அதாவது சூரியன் நமக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிக்கட்டும் என பிரார்த்திப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது. எனவே நோயுற்றவர்கள் தங்கள் உடல் உபாதை நீங்க சூரியனை வழிபாடு செய்ய வேண்டும். 'ஆரோக்கியம் பால்கராதி சேத்' என்கிறது வேதம். இன்றும் நமது பாரத தேசத்தில் பிறந்த குழந்தைக்கு மஞ்சள் காமாலை தாக்காமல் இருப்பதற்காக காலை இளஞ்சூரிய வெயிலில் காட்டி எடுப்பது தொன்று தொட்டு செய்து வரும் பழக்கமாக இருக்கிறது.

வெற்றி: வெற்றியை விரும்பாதவர் உலகில் யாருமில்லை. ஒவ்வொருவரும் தான் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு செயலிலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என எண்ணுகிறார்கள். அதனால்தான் பாரதியார்,

'எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி, எங்கு நோக்கினும் வெற்றிமற் றாங்கே

'விடுத்த வாய்மொழிக் கெங்கனும் வெற்றி.. எண்ணு மெண்ணங்கள் யாவினும் வெற்றி, எங்கும் வெற்றி, எதனிலும் வெற்றி' என்று வெற்றி வேண்டிப் பாடினார்.

ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமர் ராவணனோடு போர் செய்தபோது சற்று அயர்ச்சியும் சோர்வும் கொண்டார். அவருக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும் வகையில் அகஸ்தியர் உபதேசித்த அற்புத ஸ்தோத்திரமே ஆதித்ய ஹ்ருதயம் ஆகும். அவர் இந்த மந்திரத்தை உபதேசிக்கும் பொழுது ஆதித்ய ஹ்ருதயம் புண்யம் என்று தொடங்கி அதன் பெருமையை நான்கு ஸ்லோகங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆதித்ய ஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ சத்ரு விநாஸனம்

ஜயாவஹம் ஜபேந் நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் சிவம்

ஸர்வ மங்கள மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஸனம்

சிந்தாஸோக ப்ரஸமனம் ஆயுர்வர்த்தந முத்தமம்

'இது புண்ணியம் வாய்ந்தது, எல்லாப் பகைவர்களை அழிப்பது, வெற்றியை அளிப்பது,

மங்கலம் மிக்கது, பாவங்களைப் போக்குவது, கவலையையும் துன்பத்தையும் களைவது, ஆயுளை வளர்ப்பது; இதை ஜபித்தால் நீ ராவணனை வதைத்து வெற்றி பெறுவாய்' என்று அகஸ்தியர் ராமருக்கு ஆசி கூறினார். ஸ்ரீராமர் இதை ஜபித்தபிறகு சூரிய பகவான் அவர்முன் தோன்றி 'தூரிதமாய் முடி' என்று அருளினார். அதன்படி அவர் ராவணனை வதம் செய்தார் என்பது வரலாறு.

'நாம் சூரியனை வழிபட்டால் நாம் செய்கின்ற முயற்சிகளெல்லாம் நன்கு பலன் கொடுக்கும். நம் எண்ணங்களும் வெற்றியில் முடியும்' என்று பாரதியாரும் குறிப்பிடுகிறார்.

பண்ணிய முயற்சியெல்லாம் பயனுற வோங்கும், ஆங்கே

எண்ணிய எண்ண மெல்லாம் எளிதிலே வெற்றி யெய்தும்;

திண்ணிய கருத்தி னோடும் சிரித்திடு முகத்தினோடும்

நண்ணிடும் ஞான பாநு, அதனைநாம் நன்கு போற்றின்.

எனவே, சூரிய வழிபாடு நமக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும் என்பதை நாம் உணரலாம்.

உணவு: மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பொருள்கள் உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியனவாகும். இவற்றில் முதன்மையான உணவில்தான் உலகின் அறமும், ஒழுக்கமும் அடங்கியிருக்கின்றன. 'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே' என்கிறது மணிமேகலை.

வனத்தில் வாழ்ந்து வந்த பாண்டவர்களிடம் சவுனக முனிவர் கதிரவனைக் குறித்துத் தவம் செய்யுமாறு கூறி அதற்குண்டான மந்திரங்களையும் கூறிச் செல்கிறார். அதன் பின்பு தருமர் கதிரவனைக் குறித்துத் தவம் செய்து அக்ஷய பாத்திரத்தைப் பெறுகிறார். இந்த அக்ஷய பாத்திரமே பாண்டவர்கள் வனவாசத்தில் இருந்த காலம் முழுவதற்கும் அவர்களுக்கு உணவு அளித்தது. அதன் மூலமாக அவர்கள் தங்களை நாடி வந்த முனிவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும்

சான்றோர்களுக்கும் உணவு அளித்தனர் என்பதை மகாபாரதம் கூறுகிறது:

அருமறை முனிவன் சொல்லால் ஆதவன்தன்னைப் போற்ற,

தருமகிழ் இரவி தோன்றி தக்க பாத்திரம் ஒன்று ஈந்தான்

வருபவர் எண் இலோர்க்கும் வரிசையால் அமுதம் அன்ன

திருமிகும் உண்டி நல்க சிந்தை நோய் தீர்த்தான் அன்றே.

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் மூலப் பொருளாக இருப்பது சூரியன் என்று அறிவியல் சொல்கிறது. சூரிய ஒளியே தாவரங்களில் ஸ்டார்ச் எனப்படும் உணவுப் பொருள் தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது.

செல்வம்: உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு வருக்கும் பொருட்செல்வம் இன்றியமையாதது. வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக நடத்தவும் நற்காரியங்கள் செய்யவும் பொருள் சேர்ப்பது அவசியம் மட்டுமல்ல கடமையும் கூட. 'அமரர் போல வாழ்வேன் என்மேல் அன்பு கொள்வையாயின்' என்று செல்வத்திற்கு அதிபதியான மகாலட்சுமியைப் பணிகிறார் பாரதியார். தன்னை வழிபட்ட சத்ராஜித் மன்னனுக்கு தினமும் எட்டு கலம் தங்கம் கொடுக்கும் சமந்தக மணியை சூரிய பகவான் வழங்கி அருளியதை பாகவதம் சொல்கிறது. இதனால் அவன் பிற அரசர்களின் செல்வத்தைக் காட்டிலும் மிகுதியான செல்வம் பெற்று உயர்ந்தான்.

தண்கடி மலர்க்கா எய்திச் சத்திராசித்து மன்னன்

பண்புடை அலரியோனைப் பற்றியே தவஞ்செய் காலை

விண்கவின் உறவே தோன்றும் வெய்யவன் அருளால் நோக்கி

எண்கல மாமழை ஈனும் சமந்தகமணியை ஈந்தான்.

கல்வியறிவு: 'சிறந்த குணத்தை உருவாக்குகின்ற, மன வலிமையை வளர்க்கின்ற, அறிவை விரியச் செய்கின்ற, ஒருவனைச் சொந்தக் காலில் நிற்கச் செய்கின்ற கல்வியே நமக்கு தேவை' என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். சிறந்த குணமும், மனவலிமையும், ஆழ்ந்த அறிவும், தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட தூயவராக அனுமான் விளங்குகிறார். இந்த அனுமனுக்குக் கல்வி கற்பித்தவர் சூரிய பகவானே ஆவார்.

தொடர்ந்து ஓரிடத்தில் அமர்ந்து லட்சக்கணக்கில் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

காதல்நான் முகனாலும் கணிப்
பரிய கலையனைத்தும்
கதிரோன்முன்சென்று
ஓதினான் ஓதநீர்கடந்து பகைகடிந்து
உலகை உய்யச் செய்தான்

என்கிறார் கம்பர். ஸ்ரீராமர் முதன்முதலாக
அனுமனைச் சந்திக்கும் பொழுது,
கல்லாதகலையும், வேதக்கடலுமே
என்னும்காட்சி

சொல்லாலே தோன்றிற்று அன்றே?
யார்கொல் இச்சொல்லின் செல்வன்?

என்று அனுமனின் கல்வியறிவைக் கண்டு
வியக்கிறார்.

சூரியனோடு பயணித்து அனுமார் கலைகளைக்
கற்றார் என்று ஆஞ்சநேய புராணம் நமக்குச் சொல்கிறது.
அனுமனைப் பற்றிய பல கருத்துக்களை மனதில்
உள்வாங்கிக் கொண்டே சுவாமி
விவேகானந்தர் ‘அனுமனே நமக்கு
லட்சிய புருஷராக இருக்கட்டும்’
என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ராமகிருஷ்ணர் செய்த சூரிய
யோகம்: ‘பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
பரமஹம்சர் ஒரு நாள் முழுவதும்
சூரிய யோகம் செய்தார்’ என்று
பாரதியார் ஒரு கட்டுரையில்
குறிப்பிடுகிறார். ‘ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
பரமஹம்ஸர் ஒரு நாள் காலையில்
பத்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து உதய
சூரியனை நோக்கத் தொடங்கியவர்
அரைவிநாடிகூட அந்த சூரியனை
விட்டுக் கண்ணை அப்புறப்படுத்தா
மல், நடுப்பகலில் முகத்தை சூரியனுக்கு
நேரே தாமரை போல் காட்டியும்,
அங்ஙனமே நேரமாக நேரமாக முதுகை
மல்லாந்து வளைத்துக் கொண்டே சூரியனை
விட்டு விழிகளை விலக்காதபடி மாலை
நேரத்தில் அந்த சூரியன் முன்காட்டியும்
இங்ஙனம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஒரு
நாள் முழுவதும் யோகப் பயிற்சி செய்தாரென்று

சொல்லப்படுகிறது. எனவே சாதாரண மனிதரைக் காட்டிலும்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவருக்கு ஒளி விஷயத்தில்
அதிக ஸ்தாயிகளும் எட்டின் என பாரதியார்
குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியாரின் மேற்படி பரமஹம்சரின் யோகப் பயிற்சி
வருணனையின் ஆதாரம் ‘A Portrait of Sri Ramakrishna-
The Ramakrishna Institute of culture - KOLKATA’
எனும் நூலில் உள்ளது.

சூரிய நமஸ்காரம்: சூரிய நமஸ்காரம் உடல்,
உள்ளம் மற்றும் ஆன்மாவிற்கு நல்லதொரு
பலனைக் கொடுக்கும். தொடர்ச்சியாக சூரிய
நமஸ்காரம் செய்வோருக்குப் பலவிதமான
பலன்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் சில:

1. கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய சீரான உடல்
வளர்ச்சி. 2. ஆரோக்கியத்துடன் கூடிய
திறன்மிகுந்த உடல். 3. அமைதியுடன்
கூடிய சமநிலையான மனநிலை. 4. ஆழ்ந்த
கவனத்துடன் கூடிய கூடுதலான செயல்
திறன். 5. நினைவாற்றலுடன்கூடிய
உணர்வுகளின் மீதான கட்டுப்பாடு.

நம் பாரதப் பண்பாட்டில்
குறிப்பாக உடல், மனம் மற்றும்
ஆத்மாவினை உள்ளடக்கிய தனி
மனித மேம்பாட்டிற்குக் கிடைத்
துள்ள ஒரு மாபெரும் பரிசு சூரிய
நமஸ்காரமாகும்.

எனவே சூரிய வழிபாடு
ஒருவருக்கு உடல் ஆரோக்கியம்,
வெற்றி, உணவு, செல்வம்,
கல்வியறிவு ஆகியவற்றை அளிக்கிறது.
தை மாதம் சூரிய வழிபாட்டிற்கு உகந்தது.

உலகைக் காக்கும் சூரியனுக்கும், உலகில் வாழும்
உயிரினங்களுக்கும், அவற்றிற்கு உணவளிக்கும்
தாவரங்களுக்கும், மனிதகுலத்திற்கு உதவும் பிற
உயிரினங்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் விழாவாக மகர
சங்கராந்தி எனப்படும் பொங்கல் விழா கொண்டாடப்
படுகிறது. எனவே தை மாதத்தில் சூரிய வழிபாடு
செய்து எல்லா நலன்களையும் பெறுவோமாக! ❖

அங்கே அமர்ந்திருந்தது அன்னை காளி!

‘ம’ எனப்படும் மகேந்திரநாத் குப்தர் என்னிடம் கூறியபடி சிவப்பு கரையிட்ட வெள்ளைப்பூடவை, ஒரு ரூபாய்,
சில செம்பருத்தி மலர்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியாருக்கு அர்ப்பித்தேன்.
எனக்கு தூய அன்னை தீக்ஷை அளித்து எவ்விதம் மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்
கொடுத்தார். பின்பு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் புகைப்படத்தைக் காட்டி, “அவரே உனது இஷ்ட தெய்வம்” என்றார்.

தீக்ஷை முடிந்ததும் தூய அன்னையை சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து தலையைத் தூக்கினேன். அப்போது தூய
அன்னைக்குப் பதிலாக அன்னை காளிதேவியே அங்கு அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டேன். மீண்டும் தூய அன்னையின்
திருவடிகளை வணங்க முற்பட்டதும் நான் புறவுலகை மறந்தேன்.

- மனோரஞ்சன் செளத்ரி

ஆன்மிக சாதனைகளில்

ஆர்வம் கொள்!

சுவாமி சிவானந்தர்

1. நீ இறைவனிடம் வலிமை, ஞானம், வைராக்கியம் ஆகியவற்றிற்காகப் பிரார்த்தனை செய்.

உன் முழு இதயத்துடன் அவரிடம் 'அவரது கருணை வேண்டும், அவரிடம் பக்தி வேண்டும், அவர் மீது உனக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்' என்று கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்.

எல்லோராலும் கடுமையான ஆன்மிக சாதனைகள் செய்ய முடியாது. ஆனால் பிரார்த்தனையால் ஒருவர் எல்லாவற்றையும் அடைய முடியும். தியானம் செய்வது உனக்குக் கடினமாக இருந்தால், பிரார்த்தனை செய்.

2. ஒருவர் தன் குடும்பத் தொழிலில் பற்றுடன் இருப்பதுபோல், நீயும் உன்னுடைய ஆன்மிக சாதனைகளில் பற்றுடன் இருக்க வேண்டும்.

மேலும், நீ சிரமமான சூழ்நிலைகளில் இருக்கும் போது, இறைவனிடம் உருக்கமாக இவ்விதம் பிரார்த்தனை செய்:

“பகவானே, நான் உலகியல் வாழ்க்கை வாழ்கிறேன். என்னிடம் சக்தியும் இல்லை, ஆன்மிக சாதனைகளும் இல்லை. ஆன்மிக சாதனைகள் செய்வதற்கு எனக்கு நேரமும் இல்லை, ஆற்றலும் இல்லை. எனக்கென்று உண்மையில் ஒருவரும் இல்லை. கருணைகூர்ந்து நான் உங்கள் மீது பக்தி செலுத்துவதற்கு ஏற்ப, என் மனதைச் சரியான வழியில் திருப்பங்கள். பலவீனமாக இருக்கும் எனக்கு நீங்கள் சக்தி தராவிட்டால், நான் எப்படி உங்களை நினைக்க முடியும்?” - இவ்விதம் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்.

என் குழந்தாய்! பிரார்த்தனை, உருக்கமான பிரார்த்தனை - அதுதான் தேவை. அழுது அழுது இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய். அப்போது உன் மீது இறைவன் கருணை காட்டுவார், உன் பிரார்த்தனையை அவர் நிறைவேற்றுவார்.

3. இறைவன் நாமத்தைத் திரும்பத் திரும்ப ஜபம் செய்வதற்கும், அவரிடம் இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை செய்வதற்கும் ஒருபோதும் மறந்துவிடாதே!

4. “ஓ பகவானே! பக்தி, ஞானம், விவேகம், உன் மீது நம்பிக்கை ஆகியவற்றை எனக்கு அளிக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்கிறேன். உலகத்தை மயக்கும் மாயையின் பிடியில் நான் அகப்படாமல் பார்த்துக்கொள்” - என்று இப்படி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய். நீ இதயபூர்வமாகவும் ஆத்மார்த்தமாகவும் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

5. “ஓ பகவானே, நான் இந்த உலக வாழ்க்கை என்ற சுழலில் சிக்கி, உங்களை மறந்துவிடாமல் இருப்பதற்கு அருள் புரியுங்கள்” - என்று, உனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்போதெல்லாம் - ஒவ்வொரு நாள் முடியும் போதும் இரவில் - இதயபூர்வமாக மனம் நெகிழ்ந்து இறைவனிடம் நீ பிரார்த்தனை செய்.

6. சீடர்: ‘என்னால் பிரார்த்தனை செய்ய முடியவில்லை. என் மனம் அமைதியாக இல்லை. சில சமயங்களில் என் மனதை ஒருமுகப்படுத்துவது, எனக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது.’

சுவாமி சிவானந்தர்: ‘நீ பிரார்த்தனை செய்யத் தான் வேண்டும், அதுவும் தீவிர மனநிலையில் இருந்து பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். ஆனால், சோர்ந்து போகாதே! நம்பிக்கை இழக்காதே! உற்சாகமான மனநிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பிரார்த்தனை செய்.’

7. ‘உலகம் மாயை’ என்று புரிந்துகொள்வது அவ்வளவு சுலபமல்ல. அதை ஒருவர் உண்மையில் இறைவனின் கருணை இருந்தால்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். இறைவனின் கருணை இல்லாமல் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

எனவே இறைவனிடம் அழுது அழுது பிரார்த்தனை செய். அப்போது உனக்கு இறைவனின் கருணை கிடைக்கும்.

அவர் உனக்குள் இருக்கிறார். அவர் மாயையின் திரையை விலக்கும் அந்த விநாடியே, நீ அவரை உணர்ந்துகொள்வாய். இறைவனின் கருணை, இறைவனின் கருணை - இது மட்டும்தான் நமக்குத் தேவை. இதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழியில்லை.

தொகுப்பு: சுவாமி கமலாத்மானந்தர்

இறையனுபூதி பெற்றால் இறைவன் நம்முள் உணர்வுப்பெராளியைத் தருவார். அதை நாமே உணர முடியும்.

சிந்தனைச் சிற்பியின் சின்னம்

பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களின் உரை

புதுடெல்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் அதன் பழைய மாணவர்கள் சார்பில் சுவாமி விவேகானந்தர் திருவுருவச் சிலை அமைக்க 2018-ல் நிர்வாகத்தால் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. சிலை திறக்கப்படாத நிலையில், கடந்த நவம்பர் 2019-ல் மாணவர்கள் போராட்டத்தின்போது சுவாமிஜியின் சிலையை சேதப்படுத்த முயற்சி நடைபெற்றது. இந்நிலையில் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி 12.11.2020 அன்று காணொளி காட்சி மூலம் ஜே.என்.யு. வளாகத்தில் பிரசித்தி பெற்ற சுவாமி விவேகானந்தர் சிலையைத் திறந்து வைத்தார்.

சுவாமிஜியின் திருவுருவச் சிலையைத் திறந்து வைத்து மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்கள் 12.11.2020 அன்று ஆற்றிய உரையிலிருந்து...

நண்பர்களே, ஒரு சிலையின் மீது வைக்கும் நம்பிக்கையின் ரகசியம் என்னவென்றால், அதிலிருந்து நீங்கள் வளர்த்துக்கொள்ளும் தெய்விகத் தொலைநோக்கு உணர்வு. ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள இந்த சுவாமி விவேகானந்தரின் சிலை உங்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி சக்தி பெறச் செய்யும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

சுவாமிஜி ஒவ்வொரு தனி மனிதனிடமும் காண விரும்பிய தைரியத்தை இந்தச் சிலை உங்களுக்கு அளிக்கட்டும். சுவாமிஜியின் தத்துவங்களின் அடிநாதமான கருணையை இந்தச் சிலை உங்களுக்குக் கற்பிக்கட்டும். இந்தச் சிலை சுவாமிஜியின் வாழ்க்கை உணர்த்தும் உன்னத செய்தியான தேசத்தின் மீதான தத்துவார்த்தமான அர்ப்பணிப்பை, ஆழமான தேசப்பற்றை நமக்குக் கற்பிக்கட்டும். சுவாமிஜியின் சிந்தனைகளின் மூலம் கிடைக்கும் உத்வேகமான, நாம் அனைவரும் ஒன்று என்ற உணர்வை நமது நாட்டினருக்கு இந்தச் சிலை ஏற்படுத்தட்டும்.

சுவாமிஜியின் நீண்ட கால நம்பிக்கையான, இளைஞர்கள் தலைமையேற்று நடத்தும் வளர்ச்சியை நோக்கி நமது தேசத்தை அழைத்துச் செல்லும் உத்வேகத்தை இந்தச் சிலை வழங்கட்டும். வலிமையான, வளமான இந்தியாவை உருவாக்கும் சுவாமிஜியின் கனவை நனவாக்கும் உத்வேகத்தை இந்தச் சிலை நமக்கு வழங்கட்டும்.

நண்பர்களே, இது வெறும் சிலை அல்ல. இந்த ஒட்டு மொத்த உலகத்திற்கு இந்தியாவை அறிமுகப்படுத்திய ஒரு துறவியின் உயர்ந்த சிந்தனையின் சின்னம். அவருக்கு வேதாந்தத்தில் ஆழ்ந்த ஞானம் இருந்தது. அவரிடம் ஒரு தொலைநோக்கு இருந்தது. உலகத்திற்கு இந்தியா எதை வழங்க முடியும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

இந்தியாவின் உலக சகோதரத்துவ உபதேசத்தை அவர் உலகம் முழுவதும் பரவச் செய்தார். இந்தியாவின் பண்பாட்டுச் செழுமையை, சிந்தனையை, பாரம்பரியங்களை ஓர் அற்புத வடிவில் உலகின் முன் எடுத்து வைத்தார்.

ஜே.என்.யு.-வில் திறந்து வைக்கப்பட்ட சுவாமிஜியின் சிலை

அடிமைத்தனத்தால் பாதிக்கப்பட்டு ஏமாற்றமும் வெறுப்பும் சூழ்ந்திருந்த தருணத்தில் அமெரிக்காவின் மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமிஜி பேசியது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இதை அவர் சொல்லிவிட்டார். மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் அந்த இந்தியத் துறவி ஒரு பிரகடனம் மூலம் தனது தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

‘இந்த நூற்றாண்டு உங்களுக்குச் சொந்தமானது’ என்று அவர் சொன்னார். கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இந்த வாசகங்கள் அவரால் சொல்லப்பட்டன. இந்த நூற்றாண்டு உங்களுக்கானது, ஆனால் 21-ஆம் நூற்றாண்டு கண்டிப்பாக இந்தியாவுக்கானது. கடந்த நூற்றாண்டில் கூறிய அவருடைய வாசகங்கள் தீர்க்கதரிசனமானவை என நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த நூற்றாண்டில் அவருடைய வாசகங்களை மெய்யாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மிடம் உள்ளது.

இந்தச் சிலை இந்திய மக்களின் தன்னம்பிக்கை, ஆற்றல் ஆகியவற்றின் அவதாரம். நீண்டகாலமாக அடிமைப்பட்டிருந்ததால் தனது தகுதி, தனித்துவம் ஆகியவற்றை மறந்திருந்த இந்தியாவை விழிப்படையச் செய்த தத்துவத்தின்

பிரதிநிதியே இந்த சிலை. நம்மிடையே புதிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதும் இதுவே.

நண்பர்களே... நமது 130 கோடி இந்தியர்களின் ஒட்டுமொத்த உணர்வு, லட்சியம் ஆகியவற்றின் ஒரு பகுதியாக சுயசார்புள்ள இந்தியா என்ற திட்டம் இன்று உருவெடுத்துள்ளது.

சுயசார்புள்ள இந்தியா என்று சொல்லும்போது, அதற்கான இலக்கு பௌதிக, உலகாயத சுயசார்பு என்று மட்டும் நம்மை சுருக்கிக்கொள்ளக்கூடாது. அதன் பொருள் மிகவும் பரந்து விரிந்தது. அதன் சாந்தித்தியம் மிகப் பெரியது. அது ஆழமானது, அதே சமயம் சிகரத்தைப் போன்று உயரமானது. எல்லா வளங்களிலும் தன்னிறைவு என்பதோடு சிந்தனை, பண்பாடு ஆகியவற்றிலும் சுயசார்பு என்ற நிலையை அடைந்தால்தான் சுயசார்புள்ள தேசம் உருவாகும்.

“நீங்கள் ஏன் கனவானைப்போல பகட்டாக உடை அணிவதில்லை?” என்று சுவாமிஜியிடம் வெளிநாட்டில் ஒருவர் கேட்டார். அதற்கு சுவாமிஜி அளித்த பதில் இந்தியாவின் தன்னம்பிக்கை, மதிப்பீடுகளின் ஆழத்தை வலியுறுத்துவதாக இருந்தது. “உங்கள் பண்பாட்டில் தையல்காரர் கனவான்களை உருவாக்குகிறார். ஆனால் எங்கள் பாரதப் பண்பாட்டில் குணநலன் என்ற அளவால் ஒருவரை கனவானாக நாங்கள் தீர்மானிக்கிறோம்” என்று பதில் அளித்தார். உங்களைப் போன்ற இளைஞர் களும் இந்தப் பல்கலைக்கழக வளாகமும் தன்னிறைவு குறித்த பண்பாடு, சிந்தனைகளை வளர்க்கின்றீர்கள்.

நண்பர்களே, உலகம் முழுவதும் இந்தியாவின் வணிகச் சின்ன தூதர்களாக இந்நாட்டின் இளைஞர்கள் உள்ளனர். இந்தியப் பண்பாடு, பாரம்பரியத்தின் பிரதிநிதிகள் நம் இளைஞர்கள். எனவே, இந்தியாவின் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழமையான அடையாளத்தின் மூலம் நாம் பெருமிதம் கொள்வதோடு நின்றுவிடக்கூடாது. 21-ஆம் நூற்றாண்டின் புதிய அடையாளமாகவும் இந்தியாவைச் செதுக்க வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் இந்த உலகத்திற்கு நாம் எதைச் செய்தோம் என்பதை நினைவுபடுத்திச் சொல்கையில் நமது தன்னம்பிக்கை மேலும் அதிகரிக்கிறது. இந்த தன்னம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் எதிர்காலத்திற்காக உழைக்க வேண்டும். 21-ஆம் நூற்றாண்டில் உலகத்திற்கு இந்தியா என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது நம் அனைவருடைய கூட்டுப் பொறுப்பாகும்.

நண்பர்களே, நமது நாட்டின் கொள்கை, திட்டமிடல் ஆகியவற்றோடு முக்கிய தொடர்பு உள்ளவர்கள் நம் இளைய தலைமுறை நண்பர்கள். அவர்கள் அனைவரும் தன்னிறைவு என்பதன் முழுப் பொருளை உணர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இது ஒருவருக்கு மட்டும் புரிந்தால் போதுமா?

இதற்கான விடையை நாம் சுவாமி விவேகானந்தரின் பார்வையில் பெறமுடியும்.

ஒருமுறை சுவாமிஜியிடம் ஒருவர், “துறவிகள் என்றால் தன் தாய் நாட்டோடு நிற்காமல் எல்லா நாடுகளையும் போற்ற வேண்டும் அல்லவா?” என்று கேட்டார். இதற்கு இமைப்பொழுதில் பதில் அளித்தார் சுவாமிஜி: “தன் தாயிடம் அன்பும் ஆதரவும் காட்ட முடியாத ஒருவனால் மற்றவர்களின் தாய்மார்களைப் பற்றி எப்படி கவலைப்பட முடியும்?”

எனவே, நமது தன்னிறைவு என்பது ஒட்டுமொத்த மனித குலத்திற்கானது. அதை நாம் வெளிப்படுத்தியும் வருகிறோம். இந்தியாவின் வலிமை எப்போதெல்லாம் அதிகரிக்கிறதோ, அப்போதெல்லாம் ஒட்டுமொத்த உலகமே பலன் அடைந்துள்ளது. இந்தியாவின் சுயசார்பு கோட்பாடு என்பது உலகின் மொத்த நலன் சார்ந்த தொகுப்பாகும்.

நண்பர்களே, தன்னிறைவை நோக்கிய ஆற்றலால் ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்பு எப்போதும் இருந்திராத வகையில் சீர்திருத்தங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன...

எல்லாத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் அமைப்பாக இந்தியாவை உருவாக்குவதே இதுபோன்ற எண்ணற்ற சீர்திருத்தங்களின் பின்னணியில் உள்ள நோக்கமாகும்.

இன்று நிகழும் சீர்திருத்தங்களின் உட்பொருளின் உண்மை மிகவும் புனிதமானது. சீர்திருத்தங்களை செயல்படுத்தும் முன் ஒரு பாதுகாப்பு வளையம்

இந்தக் கலியுகத்தில் சத்தியத்தைக் கைவிட்டால் வாழ்ந்தாலே போதும். இறையனுபூதி பெறலாம்.

என்னுடையவர் - மற்றவர் என்று எனக்கு எந்த வேறுபாடும் இல்லை; எல்லோரும் சமமே.

உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. வாய்மை தான் இந்த பாதுகாப்பு அமைப்பின் மிகப்பெரிய அடிப்படை. எடுத்துக்காட்டாக விவசாயிகள் சார்பான சீர்திருத்தங்களைப் பார்ப்போம்... (இங்கு விவசாயிகளுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை பிரதமர் விரிவாக விளக்கினார்.)

நண்பர்களே, ஜே.என்.யு. போன்ற கல்வி வளாகங்களுக்கு நேரடித் தொடர்புள்ள சீர்திருத்தம் தேசிய கல்விக் கொள்கை ஆகும். தன்னம்பிக்கை, கொள்கை, நற்பண்பு கொண்ட இளைய இந்தியாவை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கையின் அடிநாதம். இதுதான் சுவாமிஜியின் தொலைநோக்கு. தனது எல்லா வடிவத்திலும் தன்னிறைவுள்ளதாக இந்திய கல்விமுறை மாற வேண்டும் என அவர் விரும்பினார்.

ஓர் இளைஞனுக்குப் பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையின் தொடக்கத்திலேயே ஏன் தன்னம்பிக்கை கிடைப்பதில்லை? அவனுடைய இருபத்தைந்து வயதிற்குப் பின்புதான் அது கிடைக்கிறது. இளைஞர்களின் சக்தியை ஏன் புத்தக அறிவு, மதிப்பெண் சான்றிதழ்கள், பட்டங்கள், பட்டயங்களுக்குள் அடைக்க வேண்டும்? தேசிய கல்விக் கொள்கை அதிகமாக இவை பற்றியே அக்கறை கொண்டுள்ளது. புதிய கல்விக் கொள்கையின் உட்பொருள் ஒன்றுசேர்ப்பது...

இந்தக் கொள்கை கடைநிலையில் உள்ள ஏழைக்கும் தேசத்தின் பெண் குழந்தைகளுக்கும் அவர்களின் தேவை, வசதிக்கு ஏற்ற தரமான கல்வியை அடைய உரிமை உண்டு என்பதை உறுதி செய்கிறது.

நண்பர்களே, சீர்திருத்தங்களை உருவாக்கினால் மட்டும் போதாது. அவற்றை நம் வாழ்க்கையில் எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப் போகிறோம் என்பதுதான் மிக முக்கியமானது. நாம் அனைவரும் எப்போது உண்மையாக பாடுபடுகிறோமோ அப்போதுதான் இந்தப் புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை நமது கல்வி அமைப்பில் அர்த்தமுள்ள மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்

என்றால் நமது ஆசிரியர்கள், அறிவு ஜீவிகளுக்குத்தான் அதிக பொறுப்பு உள்ளது. நண்பர்களே, இந்த ஜே.என்.யு-வில் ஒரு பிரபலமான இடம் உள்ளது. அந்த இடம் எது? சபர்மதி தாபா உணவகம்தானே?... வகுப்புகள் முடிந்ததும் நீங்கள் அனைவரும் அந்த தாபாவுக்குச் சென்று தேநீர், பரோட்டாவுடன் விவாதிக்கிறீர்கள், கருத்து பரிமாற்றம் செய்கிறீர்கள். வயிறு நிரம்பினால்தானே விவாதமும் சுவாஸ்யமாக இருக்கும். இதுநாள் வரை உங்கள் அறிவுப் பசிக்கு, விவாதங்களுக்கு தீனி போடும் இடமாக சபர்மதி தாபா இருந்தது. இப்போது, அப்படிப்பட்ட ஒரு இடமாக

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தின் நன்றி

திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களே,

எலனர் ஸ்டார்க் தம்பதிகள் எழுதியுள்ள சுவாமி விவேகானந்தர் வாழ்க்கை வரலாற்றில், 'அமெரிக்க மண்ணை கண்டுபிடித்தவர் கொலம்பஸ் என்றால் அமெரிக்காவின் ஆன்மாவைக் கண்டுபிடித்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்க மக்களை மட்டும் விழிப்படையச் செய்யவில்லை. மனித குலத்தையே நீண்ட தூயிலில் இருந்து எழுப்பியுள்ளார். மாபெரும் கடல் சக்தி ஒன்று கிளம்பியுள்ளது என்று அவர் கணித்தார்.

இந்த நோக்கில் சுவாமி விவேகானந்தர் அனைவரையும் அரவணைத்துச் செல்பவர். மனிதகுலத்திற்கும் குறிப்பாக இன்றைய இளைய தலைமுறைக்கான நம்பிக்கை சின்னம் அவர். இந்தச் சூழலில் டெல்லியில் ஒரு பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் இருந்த சுவாமிஜியின் சிலை சேதப்படுத்தப்பட்டதை அறிந்து வருத்தம் அடைந்தோம். இன்று அந்த சிலை மீண்டும் நிறுவப்பட்டதை அறிந்து மகிழ்ச்சியில் திளைக்கிறோம்.

இந்த மகத்தான சிலையைத் திறந்து வைத்ததற்காக மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்களை மனநிறைவோடு பாராட்டுகிறோம். சுவாமி விவேகானந்தர் மீதான உங்கள் போற்றுதலுக்கும் அன்புக்கும் நன்றி.

- சுவாமி சுவிரானந்தர், பொதுச் செயலாளர், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷன், பேலூர் மடம், கொல்கத்தா.

சுவாமிஜியின் நிழலில் உள்ள இந்த இடம் அமைந்துள்ளது.

நண்பர்களே, நமது நாட்டின் மக்களாட்சி அமைப்பைக் கடுமையாக பாதிக்கும் சக்தி ஒன்று ஊடுருவி உள்ளது. நாட்டு நலனை விட ஒரு குறிப்பிட்ட சித்தாந்தத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருவதுதான் அந்த சக்தி. ஏனென்றால், 'எனது சித்தாந்தம் அப்படிச் சொல்கிறது. நான் அதன் அடிப்படையில்தான் நாட்டு நலனைப் பற்றி சிந்திப்பேன்' என்கிற மனப்பாங்கு சரியான அணுகுமுறை இல்லை.

நண்பர்களே, இது தவறு. ஒவ்வொருவருக்கும் தன் சித்தாந்தம் மீது தற்பெருமை உள்ளது. அது இயற்கை.

பணம் இருப்பவன் பணத்தினால் பகவானுக்கும் பக்தனுக்கும் ஆனால், நமது சித்தாந்தங்கள் தேச நலனில் அக்கறை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். தேச விரோதமானவையாக இருக்கக் கூடாது. நமது நாட்டின் வரலாற்றைப் பாருங்கள். கடந்த காலத்தில், எப்போதெல்லாம் நாட்டிற்கு சோதனை ஏற்பட்டதோ, அப்போதெல்லாம் வேறுபட்ட சித்தாந்தங்களை கொண்டவர்கள் எல்லாம் நாட்டு நன்மைக்காக ஒன்று திரண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரப் போராட்டத்தின்போது, பல்வேறு விதமான சித்தாந்தங்களைக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் மஹாத்மா காந்தியின் தலைமையின் கீழ் ஒன்று சேர்ந்தனர். அவர்கள் ஒன்றிணைந்து நாட்டிற்காகப் போராடினார்கள்.

காந்தியடிகளின் தலைமையை ஏற்க யாரும் தன் சித்தாந்தத்தை கைவிடவேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. பொதுநலனுக்காக அனைவரும் முன்வர வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை அப்போது நிலவியது. நெருக்கடி நிலையின்போதும் நாட்டில் அத்தகைய ஓர் ஒற்றுமை நிலவியது...

அப்போது முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், தீவிர உறுப்பினர்கள், ஆர்.எஸ்.எஸ்- ஜனசங்கத் தொண்டர்கள், சோசியலிஸ்டுகள், கம்யூனிஸ்டுகள் என அனைவரும் ஒன்றாக இருந்தார்கள். ஜே.என்.யு-விலிருந்து பலர்

ஆண்டுதோறும் இளைஞர் தின விழா மற்றும் விவேகானந்தர் நினைவு சொற்பொழிவு

சுவாமி விவேகானந்தர் சிலை திறப்பை முன்னிட்டு JNU வெளியிட்டுள்ள அறிவிப்பு: இனி ஒவ்வோர் ஆண்டும் சுவாமிஜியின் பிறந்த நாளான ஜனவரி 12-ஆம் தேதி, 'சுவாமி விவேகானந்தர் நினைவு சொற்பொழிவு' நடைபெறும். மேலும் ஆண்டுதோறும், ஒரு வார காலத்திற்கு 'சுவாமி விவேகானந்தர் இளைஞர் தின விழா' நடத்தப்படும். அதில் விளையாட்டு போட்டிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், தொழில்நுட்ப போட்டிகள், பொருட்காட்சிகள், கல்வி சார்ந்த தொடர் சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்கு, மாநாடு, விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள் போன்றவை நடைபெறும். சுவாமிஜியின் பெயரில் கல்வி ஆராய்ச்சி நிகழ்வுகளைத் தொடங்க ஒரு சிறப்புக் குழுவும் அமைக்கப்படும்.

நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். இந்த போராட்டத்தில் பங்கேற்பதற்காக யாரும் தங்கள் சித்தாந்தத்தில் சமரசம் செய்து கொள்ளவில்லை. அங்கு ஒரே ஒரு இலக்குதான் இருந்தது. அதுதான் தேச நலன். அந்த இலக்குதான் அப்போது முக்கியமாகத் திகழ்ந்தது.

எனவே நண்பர்களே, தேசிய ஒருமைப்பாடு அல்லது தேச நலனுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும்போது சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் முடிவெடுத்தால் நாட்டு நலன் பாதிக்கப்படும். சந்தர்ப்பவாதமாக அல்லது சுயநலமாக ஒரு சித்தாந்தத்தில் சமரசம் செய்து கொள்வது தவறானது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தகவல் யுகத்தில், அத்தகைய சந்தர்ப்பவாதங்கள் வெற்றி

சேவை செய்து அவரை வழிபட வேண்டும்.

பெறுவதில்லை. இதை நாமே கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பவாதங்களில் இருந்து நாம் விலகி நிற்க வேண்டும். அதேசமயம், மக்களாட்சியில் ஆரோக்கியமான விவாதத்தை எப்போதும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நண்பர்களே, இங்கு உள்ள மாணவர் விடுதிகள் நதிகளின் பெயரால் கங்கை, சபர்மதி, கோதாவரி, தபதி, காவேரி, நர்மதை, ஜீலம், சட்லெஜ் என அழைக்கப் படுகின்றன. இந்த ஆறுகளைப் போன்று நாட்டின் வெவ்வேறு விதமான பகுதிகளில் இருந்து பல்வேறு சிந்தனைகளுடன் நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள். புதிய கருத்துகளை பகிர்ந்துகொள்ளும் பண்பு தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும். அது வறண்டுவிடக் கூடாது. மிகப் பெரிய அறிவார்ந்த சிந்தனைகள் விதைக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, செழுமையான மிகப் பெரிய பூமி நமது தேசம். இந்தப் பாரம்பரியத்தை வலுப்படுத்துவது உங்களைப் போன்ற இளைஞர்களின் முக்கிய கடமை. இந்த பாரம்பரியத்தினால் தான் உலகின் மிகவும் துடிப்புள்ள மக்களாட்சியாக இந்தியா திகழ்கிறது.

இந்த நாட்டின் இளைஞர்கள் இப்போது உள்ளது உள்ளபடியே தொடரட்டும் என்று எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. யாரோ எதையோ சொன்னார்கள், அதை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்பது நடக்கக்கூடாது. நீங்கள் காரணத்தைக் கேளுங்கள், விவாதியுங்கள், வாதிடுங்கள், ஆரோக்கியமாக கலந்துரையாடுங்கள், அறிவுக்கூர்மையோடு பேசுங்கள், அதன்பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்...

இளம் நண்பர்களே, ஒருவர் தன்னை உணர்வதற்கு அருமையான வாய்ப்பை தரக்கூடியது மாணவப் பருவம். தன்னை உணர்தல் என்பது வாழ்க்கையின் முக்கிய மானபடியாகும். இதை நீங்கள் அனைவரும் முழுமையாக அடைய வேண்டும் என விரும்புகிறேன். தேசத்தைக் கட்டமைக்க, தேசத்தை நேசிக்க, தேசத்தை விழிப் படையச் செய்வதற்காக வருகின்ற ஒவ்வோர் இளைஞனையும் ஜே.என்.யு. வளாகத்திலுள்ள இந்த சுவாமிஜியின் சிலை தொடர்ந்து உத்வேகம் பெறச் செய்யும். இந்த வாழ்த்துடன் உங்கள் அனைவருக்கும் மேலும் பலப்பல நன்மைகள் விளைய வாழ்த்துகிறேன். நன்றி.

அவர் என் நண்பர். அவரது குடும்பத்தில் இப்போது ஒருவிதமான கவலை! வீட்டில் எவருக்காவது உடல்நலம் குன்றினால், வீட்டிலேயே சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்பது அவர்கள் சமீபத்தில் வகுத்துக் கொண்ட நியதி. காரணம் கொரோனா தொற்று பயம். அத்துடன் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உடல்நலம் சார்ந்த வெவ்வேறு பிரச்சனைகள்.

அவர்கள் பயந்தது போல் 80 வயது முதியவருக்கு திடீரென உடல்நலம் குன்றியது. குடும்பத்தினர் வேறுவழியின்றி மருத்துவமனையில் அவரைச் சேர்த்தனர்.

ஐ.சி.யு வார்டில் முதியவர் அனுமதிக்கப்பட்டார். தற்போது முதன்முறையாக மருத்துவமனையில் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டதால், அவர் பதற்றத்துடன் அமைதியற்று இருந்தார்.

அடுத்த ஒரு சில நாளில் முதியவருக்கு

கொரோனா தொற்று உறுதி செய்யப்பட்ட (பாசிடிவ்) ரிசல்ட் வந்ததும் குடும்பத்தினர் பீதியடைந்தனர். முதியவரிடம் கொரோனா உறுதியானதை எப்படிச் சொல்வது என்ற குழப்பம் வேறு!

ஒருவழியாக மருத்துவரை அணுகிய குடும்பத்தினர், “முதியவரிடம் அவருக்கு கொரோனா உறுதியானதைத் தெரிவிக்க வேண்டாம். தொற்று இருப்பதை அறிந்தால் அவர் மன ரீதியாக பலவீனம் அடைவார். அதுவே அவருக்கு நோயிலிருந்து மீள்வதற்கான தடையாக ஆகிவிடும்” என்று கெஞ்சினர்.

மருத்துவர்களும் முதியவருக்குத் தெரியாமல் அவரை கொரோனா வார்டுக்கு மாற்றினர். முதியவரும் தனக்கு நோய் குறைந்ததால், ஐ.சி.யு வார்டிலிருந்து சாதாரண வார்டுக்கு மாற்றுகின்றனர் என நினைத்துக் கொண்டார்.

ஆனால், அங்கு முதியவரின் உறவுகள் எவரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. தன்னிடம் குடும்பத்தினர் பேசாமல் இருப்பதை உணர்ந்த முதியவர் அச்சப்பட்டார். இதை உணர்ந்த செவிலியர்கள், “பக்கத்து வார்டில் கொரோனா நோயாளிகள் இருப்பதால், எவரையும் இங்கு அனுமதிப்பதில்லை” என்று கூறி, அவரை ‘வீடியோ கால்’ மூலம் குடும்பத்தினர்களுடன் பேச ஏற்பாடு செய்தனர். முதியவரும் மகிழ்ந்தார். அடுத்த சில நாட்களில் அவர் குணம் பெற்று வீட்டிற்கும் வந்துவிட்டார்.

சில வாரங்கள் கழித்துதான் தனக்கு கொரோனா வந்ததையும், அது தன்னிடம் மறைக்கப்பட்டதையும் அறிந்த முதியவர், “கொரோனா வந்துவிட்டது எனத் தெரிந்திருந்தால், நான் சீக்கிரம் குணமடைந்து இருக்க முடியாது. தேவையற்ற மன அழுத்தத்தால் ஆபத்தான நிலையை அடைந்திருப்பேன்” என்றார். எனவே நோயாளிகள் விரைவில் குணமடைய மன ரீதியாக அவர்களை நாம் பலப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் அதுவே அவர்களின் முதல் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியாகும். மாறாக தேவையற்ற அச்சம் வந்தால் அவர்கள் குணம் பெறுவதில் தாமதமோ அல்லது இறப்போ வரலாம்.

ஒரு நோயாளியை மன வலிமை உடையவராக மாற்றுவதே அவருக்கு அளிக்கப்படும் முதல் சிகிச்சை ஆகும். இது அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மன வலிமை கொண்டவர்கள் கடின சூழ்நிலையையும் எளிதில் கடந்து விடுகின்றனர். ஆனால் பலவீனமானவர்களோ சாதாரண நிகழ்வுகளைக்கூட கடினமாக்கிக் கொண்டு பல சிரமங்களைச் சந்திக்கின்றனர். அதனால், மனதின் உறுதி வெற்றியாகவும், மனதின் பலவீனம் தோல்வியாகவும் முடிகிறது. ஆம். ‘பலமே வாழ்வு; பலவீனமே மரணம்’ என்பது சுவாமி விவேகானந்தரின் மந்திர வாக்கல்லவா!

ஆணவத்தின் விளைவுகள்

1. பிடித்தது விடாமை, 2.மோகம் மிகுத்துச் செல்லுதல், 3.இடையறாத கோபம், 4. அறியாமை மிகுதியாதல், 5. கொலைத் தொழிலில் நினைவு கொள்ளுதல், 6. எப்போதும் வருத்தமுறல், 7. யான்-எனது என்று இருத்தல், 8. பொறாமை.

- கி.வா.ஜகந்நாதன்

மனோ பலமே உடல் பலம்!

விபூதியின் மகிமை

ஐஸ்வர்யம் தருதலால் விபூதி (விசேஷ செல்வம்). எல்லாப் பாவங்களையும் எரிப்பதால் அது பஸ்மம் (நீறு). ஒளியைத் தருவதால் அது பஸிதம்.

ஆபத்தை நீக்குவதால் அது க்ஷாரம். பூதம், பிரேதம், பிசாக, ஜனன மரண பயங்கள் போன்றவற்றை நீக்கி காப்பதால் அது ரகக்ஷ என்று போற்றப்படுகிறது.

ஆசாரமும் அனுஷ்டானமும்

வேதத்தில் கர்ம காண்டத்தில் ஆசாரம், அனுஷ்டானம் என்ற இரு வகை தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

தனது உடலுக்கும் மனதுக்கும் தூய்மையை தரக்கூடிய நடத்தைக்குப் பெயர் ஆசாரம்.

வேத விதிப்படி பெற்றோர், மூதாதையர், ஆசாரியர், முதியோர், அதிதிகள் ஆகியோருக்கு மரியாதையாகச் செய்யப்பட வேண்டிய சடங்குகளுக்கு அனுஷ்டானம் என்று பெயர்.

இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை பெற விரும்புவோர் இவ்விரண்டையும் கடைப்பிடிப்பர்.

சின்னச் சின்ன செய்திகள்

மந்திரங்களை ஜபிக்கும் வகைகள்

1. உரை - அருகில் இருப்பவருக்குக் கேட்கும் முறையில் ஜபித்தல்.
2. மந்தம் - தன் காதுகளுக்கு மட்டும் கேட்கும்படி மெல்ல ஜபித்தல்
3. மனனம் - உதடுகள் அசையாமல் மனதால் ஜபித்தல்
4. சுத்தமானதம் - மந்திரத்தின் பொருளை அறிந்து அறிவு மாத்திரமாக நின்று பற்றுதல்.

ஏகபாத மூர்த்தி

சங்கார காலத்தில் ஆன்மாக்கள் சக்தியிலும் சக்தி சிவத்திலும் ஒடுங்கிய கோலம் இது.

ஈசனின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. திரையில் படம் காண்கிறோம். அதில் பலவிதமான சம்பவங்கள் நிகழ்வதை உணர்கிறோம். அனைத்தும் முடிந்ததும் வெள்ளித்திரை மாறாமல் காட்சியளிக்கிறது. அதுபோன்றே என்றும் மாறாமல் இருப்பது பரமசிவம். மற்றவை யாவும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன என்பதை உணர்த்துகின்ற தத்துவமாகும் இது.

நான்கு தாம்கள்

வடக்கே பத்ரிநாத், தெற்கே ராம்நாத், மேற்கே துவாரகாநாத், கிழக்கே ஜகந்நாத் ஆகிய நான்கு புண்ணிய தலங்களை தாம் என்று குறிப்பிடுவார்கள்.

பத்ரிநாத் சத்ய யுகத்திலும், ராம்நாத் த்ரேதா யுகத்திலும், துவாரகாநாத் துவாபர யுகத்திலும், ஜகந்நாத் கலியுகத்திலும் தோன்றியதாக சொல்வதுண்டு.

பூரிஜகந்நாத் அதாவது புருஷோத்தமபுரி என்பது பூரி என்று ஆகிவிட்டது.

பாவிகள் முதல் சான்றோர் வரை

நன்மை செய்தோருக்குத் தீமை செய்பவர்கள் பாவிகள். தீமை செய்தோருக்குத் தீமை செய்பவர்கள் தீரர்கள். பிறர் செய்யும் தீமையைப் பொறுத்துக்கொள்பவர்கள் உத்தமர்கள். தீமை செய்தோருக்கும் நன்மை செய்பவர்கள் உத்தமோத்தமர்கள்.

தீமை செய்பவர்களுக்கு நன்மை செய்வதுடன் நிற்காமல் அவர்களின் பாவங்களை மன்னித்து அருளும்படி இறைவனிடம் மன்றாடுபவர்கள் சான்றோர்கள். இத்தகைய சான்றோர்கள் பொருட்டே கடல் பொங்காமலும் பூமி நடுங்காமலும் உலகம் நிலைபெற்றுள்ளது; மழையும் பொழிகிறது.

இந்தியாவைப் பற்றி சுவாமிஜியின் கண்டுபிடிப்புகள்

17

பாமரர்களுக்குக் கல்வி அளிப்பது பற்றிய சுவாமி விவேகானந்தரின் திட்டத்தை 1. தத்துவார்த்தம் 2. செயல்முறை ஆகிய இரு கருத்துகளின் மூலம் அறியலாம்.

1 தத்துவார்த்தம்: இதில் நாம் ஐந்து அம்சங்களைக் காண வேண்டும்.

பாமரர்களுக்கான கல்வி என்பது ஐரோப்பிய சர்ச்சுகளால் தொடங்கப்பட்டது. பல சிறந்த சிந்தனையாளர்கள் அந்தக் கல்வி முறையில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வர பல நூற்றாண்டுகளாக முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

பழம்பெரும் கல்வியாளர்களில் ஒருவரான ஜே.எஃப். ஹெர்பாட் [J.F. Herbart], 'கல்வியின் நோக்கம் நீதிநெறிமுறை சார்ந்த பண்புநலனை வளர்ப்பதே' என்கிறார். அவர் கல்வியின் கலைத் திட்டம் சார்ந்த தொழில்நுட்பத்தை வடிவமைத்து

ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குப் பல்வேறு பாடங்களில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியவர்.

ஹெர்பாட்டைத் தொடர்ந்து வந்த ஃப்ரோபெல், கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை கலைத் திட்டத்திலிருந்து குழந்தைகளுக்கு மாற்றினார். கல்வியின் லட்சியம் [நோக்கம்] அறிவைப் பெருக்குவதல்ல; தன்னைத் தானே அறிவது என்றாயிற்று. அதாவது, மனிதனின் திறமைகளை வளர்த்து, அதன் மூலம் நிறைநிலையை அடைவது என்பதாகும்.

ஃப்ரோபெலைப் பொருத்தவரையில் அறிவை குழந்தையிடம் புகுத்த முடியாது; அது குழந்தையின் செயல்களால் வளர வேண்டியது. அவரே கிண்டர் கார்டன் கல்வி முறையைத் தொடங்கியவர்.

ஃப்ரோபெல் சிந்தனைகளை பெஸ்டலோசியும் [Pestalozzi] மரியா மாண்டிசோரியும் மேலும் விளக்கினார்கள். அமெரிக்க தத்துவவியலாளரும் கல்வியாளருமான ஜான் டியுவே [John Dewey] தனது 'கல்வி என்பது வாழ்க்கையை வாழ்வதே' என்ற தத்துவத்தைக் கொண்டு வரும்வரை அந்த கிண்டர் கார்டன் கல்விமுறை பிரபலமாக இருந்தது.

'கல்வி என்பது குழந்தையின் இயல்பான குணத்தையும் திறமைகளையும் மலர்விப்பது' என்பது ஜான் டியுவேயின் கருத்து.

இந்த நவீன கல்வியியலாளர்களின் சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் நாம் சுவாமிஜியின் கல்விச் சிந்தனைகளின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவருடைய தத்துவத்தின் கொள்கையின் திறவுகோல் அவர் அளித்துள்ள சிறப்பான, பிரபலமான கல்விக்கான விளக்கமேயாகும். அது, 'கல்வி என்பது மனிதனின் உள்ளே இருக்கும் பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவது.'

இங்கு சுவாமிஜி கல்வியை வாழ்க்கையுடன் ஒன்றானதாகவே அடையாளம் காண்கிறார். டியுவே தனது கல்விச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு பல காலம் முன்னரே சுவாமிஜி இதைக் கூறியிருந்தார்.

சுவாமிஜியின் கல்விக் கொள்கை, ஃப்ரோபெல், டியுவே போன்ற கல்வியாளர்களைவிட ஆழமானது. இந்த நவீன சிந்தனையாளர்கள் ஒரு குழந்தை என்பது மந்தமான ஒரு பொருளோ, எழுதாத கரும்பலகையோ அல்ல. மாறாக, அது முன்னதாகவே சில கருத்துகள் கொண்ட, தனக்குக் கிடைப்பதை ஜீரணித்து வளர்வதற்கான திறமை, தூண்டுதல்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டது.

அது மட்டுமல்ல; தன் வளர்ச்சியின்போது அது தன்னுள் மறைந்துள்ள ஆற்றலையும் திறமைகளையும் வெளிக்கொணர்கிறது. இந்தக் கருத்துகள் சுவாமிஜியின் சிந்தனைகளுக்கு உடன்பாடானவையே. இதற்கு அவர் ஒரு செடியின் உதாரணத்தைத் தருகிறார்.

அதன் வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்த நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்? அதற்கு நீரும், எருவும் தர முடியும். ஆனால் செடிதான் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, ஜீரணித்து வளர வேண்டும்.

சுவாமிஜி கூறியுள்ளார்:

‘ஒரு குழந்தை தனக்குத்தானே கற்பித்துக் கொள்கிறது. அதன் வழியிலேயே அது முன்னேற நீங்கள் உதவி செய்யலாம். ஆனால் நேரடியாக எதுவும் செய்வதற்கில்லை. தடைகளை நீங்கள் நீக்கலாம். ஆனால் அறிவு வளர்ச்சி அதன் இயல்பிற்கு ஏற்பவே உண்டாகிறது. இறுகிய நிலத்தைச் சற்று நெகிழ்த்துங்கள், செடியின் முளை எளிதாக வெளிவரும். பிற எதனாலும் அதற்கு தீங்கு ஏற்படாமலிருக்க அதைச் சுற்றி வேலி போடுங்கள். பனி போன்றவற்றிலிருந்து அதனைக் காக்க வழிசெய்யுங்கள். அத்துடன் உங்கள் வேலை முடிந்துவிட்டது. அதற்கு மேல் நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. மற்றவை அதன் சொந்த இயல்பிலிருந்தே வெளிப்பட வேண்டும்.’

கல்விப் பிரச்னை மனித இயல்பு என்று நாம் கூறும் கருத்துடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப் பட்டுள்ளது. நவீன கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் மனிதனை மனையியலின் எல்லைக்குள் குறுக்கிவிடுகிறார்கள்.

இதில்தான் சுவாமிஜி நவீன கல்விச் சிந்தனையாளர்களிலிருந்து மாறுபடுகிறார். மனிதனின் ஆளுமையின் அடியாழத்தில் மூழ்குகிறார். அவரைப் பொருத்தவரையில் தூய்மையான தெய்விக உணர்வே மனிதனின் உண்மையான இயல்பாகும். உடலும் மனமும் அதன் புறக்கவசங்களே.

ஞானமானது [அறிவு] புறப்பொருள்களிலோ மனதிலோ இல்லை. ஆன்மாவின் இயல்பே அதுதான். இது தானாக நிறைவெய்தும் நிலையில் உள்ளது. சுயம்பிரகாசமுள்ளது.

ஒளியானது பல்வேறு நிறமும் வடிவம் கொண்ட கண்ணாடியின் ஊடாகச் செல்கையில் அவற்றின் நிறத்தையும் வடிவங்களையும் எடுத்துக்கொள்கிறது. அதுபோல் ஆத்மன் மனிதன் ஊடாகச் செல்லும்போது பல்வேறு எண்ணங்களையும், புறப்பொருள்களின் வடிவங்களையும் எடுத்துக் கொள்கிறது.

இவ்வாறு மனிதனின் ஞானமும் ஒவ்வொரு செயலும் ஆன்ம வெளிப்பாட்டிற்கானதே. அனைத்து

அறிவும் நம்முள்ளேயே உள்ளது. அதை அறியும் முயற்சி நமது அக ஒளியை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆகவேதான் சுவாமிஜி ‘கல்வி என்பது மனிதனிடம் ஏற்கனவே உள்ள பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவது’ என்றார்.

இது இந்தியாவின் பழமையான மதமான வேதாந்தத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு சக்தி வாய்ந்த கொள்கையாகும். வேதாந்தத்தின்படி, ஞானம் என்பதே பிரம்மத்தின் இயல்பு அல்லது பிரபஞ்சத்தின் கீழ் அடுக்கில் வியாபித்து உள்ள ஒன்று. ஆத்மா எனப்படும் மனிதனின் இயல்பானது, பிரம்மத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்று.

இந்த அறிவு அதாவது ஞானம் அறியாமையால் மூடப்பட்டுள்ளது. இந்த அறியாமை ‘பஞ்சதசி’யின் கூற்றுப்படி இரண்டு விதமானது. மூல அவித்யா-ஆதி [அடிப்படை] அறியாமை; ஸ்தூல அவித்யா - குறிப்பிட்ட பொருள்கள் பற்றிய அறியாமை.

பாணை, மரம், மனிதன் இவற்றைக் காணும் சாதாரணமான பார்வை அந்தப் பொருள் பற்றிய அறியாமையை விலக்கி அது என்ன என்ற தெளிவை அளிக்கிறது. ஆனால் மூல அவித்யையான உள்ளிருக்கும் ஆதி அறியாமையை அழிக்க முடியாது. இதை புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு காண்கின்ற சக்தியால் மட்டுமே அழிக்க முடியும்.

சுவாமி விவேகானந்தரால் மட்டுமே இந்தத் தொன்மையான கருத்தின் முக்கியத்துவம் நவீன சொற்றொடர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவரது தெளிவுரை இவ்வாறு அமைந்தது. ‘கல்வி என்பது மனிதனிடம் ஏற்கனவே உள்ள பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதே.’

இந்தக் கருத்தை முழுமையாக விளக்கும் விதத்தில், “இந்த அறிவு என்பது மனிதனிடம் இயல்பாக இருக்கின்ற ஒன்று. எந்த அறிவும் மனிதனுக்கு வெளியேயிருந்து வருவதில்லை; அவை உள்ளேயே இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் ‘அறிகிறான்’ என்பதைச் சரியான மன இயல் மொழியில் ‘கண்டுபிடிக்கிறான்’ அல்லது ‘திரையை விலக்குகிறான்’ என்று சொல்ல வேண்டும். அதுபோலவே ஒரு மனிதன் ‘கற்கிறான்’ என்பது உண்மையில், அவன் எல்லையற்ற அறிவுச் சுரங்கமாகிய தன் சொந்த ஆன்மாவை மூடியிருக்கும் திரையை விலக்கிக் கண்டுபிடிப்பதையே குறிக்கும். நியூட்டன் புவியீர்ப்பைக் கண்டுபிடித்தார் என்ற கூறுகிறோம். அது ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து அவருக்காகக் காத்துக் கொண்டா இருந்தது? அது அவரது மனதில் இருந்தது; தருணம் வந்தது, அவர் கண்டுபிடித்தார்.

“...லெளகீக அறிவோ ஆன்மிக அறிவோ எல்லாமே மனிதல்தான் இருக்கிறது. பலரிடம்

சொந்த வளர்ச்சிக்கான முயற்சியில் ஈடுபடாதவனே பிறரது நல்லது கெட்டதை ஆராய்கின்ற பயனற்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுத்துவான்.

ஜே.எப்.பி. ஹூர்பாட்ச்

ஜான் டி.பி.வே

தமிழில் : மோகனா சூரியநாராயணன்

ஒரு முறை ஸ்ரீரமண மகரிஷியின் சந்நிதியில் ஆத்ம சாதனத்தைப் பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. 'சாதனமின்றி முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படாது, சாதனம் இன்றி ஒன்றைச் சாதிப்பார் எவரும் இவர்' என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆழ்ந்த மோனத்திலிருந்த மகரிஷி சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு பின்வருமாறு பகர்ந்தார்:

“மனம்தான் மனிதனை பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது. மனமே அவனை அந்த பந்தத்திலிருந்து விடுவிக்கவும் செய்கிறது, மனம் என்பது சங்கல்ப விகல்பங்களால் - அதாவது ஆசை, அபிப்பிராயம் ஆகியவைகளால் - ஆனது, ஆசையானது அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி அதனை ஆளுகிறது. ஆசை இருவகை - மேலான ஆசை, கீழான ஆசை. மானுட வர்க்கம் பொதுவாகக் கீழான ஆசைகளையே மனதில் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவற்றினாலேயே அது துன்பத்திற்கு ஆளாகிறது. பெண்ணாசையும் பொண்ணாசையுமே இந்தக் கீழான ஆசைகள். ஆனால் மேலான ஆசை ஞானத்தையும் மோட்சத்தையும் நாடுகிறது. கீழான ஆசை மனதை அழுக்குப்படுத்தி புத்தியை மறைக்கிறது. மேலான ஆசையோ புத்தியைத் தூய்மைப்படுத்தித் தெளிவை நல்குகிறது, மேலான ஆசையுள்ள ஆத்ம சாதகனுக்கு சாதனை எளிதாகிறது. (தூய்மை அடைந்த) மனம் (ஆன்மாவாகிய மூலப் பொருளில் அழுந்தி) அசைவில்லாது கிடக்கும். அமைதியே முன்னேற்றத்தின் அளவுகோல். சுத்த மனதை ஆன்மிக ஹிருதயத்தில் செலுத்து. பின்பு எல்லாம் முடிந்துவிடும். அந்த மனதை அதில் போட்டு விட்டால் போதுமானது அப்புறம் யாது இருக்கிறது?” என்ற பொருளுள்ள போதனையைப் புகட்டினார் மகரிஷிகள்.

மகரிஷியின் கூற்றைக் கேட்ட நான், 'இதுதான் சாதகர்கள் அனைவரின் ஆன்மிகப் பயணத்தின் இலக்கு என்பது உண்மை. ஆனால் எத்தனை சாதகர்கள் இந்த உயரத்தை எட்டுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்? மகரிஷியைப் பொருத்தவரை அவர் இந்த (சுத்த மனதை இதயத்தில் ஆழ்த்துதல் என்னும்) போதனையின் வடிவமாகவே இருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை' என்று எண்ணிக் கொண்டேன்.

அள்ளி வழங்கிய அருணை மாமுனிவர்

ஒருமுறை நான் ரமணாச்ரமம் சென்றபோது மகரிஷிகள் வீற்றிருந்த கூடத்தில் மோனம் நிலவியது. உள்ளே நுழைந்த நான்

மகரிஷிகளை வணங்கிவிட்டு சற்றுத் தொலைவில் அமர்ந்தேன். எனக்கும் அவருக்கும் இடையே நல்ல இடைவெளி இருந்தது. அறையில் வழக்கமான மோனம் நிலவியது. நாம் பேச்சு ஏதும் பேசாதிருக்கும்போதுதான் மகரிஷி தம் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறார். பேச்சில் ஈடுபடும்போதோ அந்த உன்னத நிலையிலிருந்து அவர் சற்று இறங்கி வருகிறார் என்றே தோன்றியது. எனவே அங்கு நிலவிய மோனத்தைக் கேள்விகளால் கலைக்கும் எண்ணம் இல்லாமல் நான் ஆனந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த மோன அனுபவத்தினிடையே முன்பு ஒருமுறை வந்தபோது மகரிஷி போதித்தது என் நினைவுக்கு வந்தது “சுத்த மனதை ஹிருதயத்தில் செலுத்து” என்று அவர் கூறியிருந்தார். ‘ஆம். இதை இங்கே இவர் முன்னிலையிலேயே செய்து பார்த்து விடுவோம்’ என்று நான் தீர்மானித்தேன்.

இந்தத் தீர்மானம் உள்ளத்தில் எழுந்தவுடன் நான் இந்தப் புனிதரை கூர்ந்து கவனித்தேன். அவரும் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, என்மீது தம் அருள் நோக்கைச் செலுத்தினார்.

உபதேசமும் அருளும்

சுவாமி சித்பவானந்தர்

ஆகா! அந்தப் பார்வையின் விளைவு அதியற்புதமானது. சொல்லுக்கு அடங்காத ஆன்மிகப் பேரனுபவமே அதன் விளைவு.

மகரிஷியின் திருமேனி அப்போது கண்ணாடிப் பெட்டி போல் தென்பட்டது. அதில் இருந்ததெல்லாம் தேஜோமய ஆனந்தமே. அந்த ஒளிமயமான பேரின்பப் பெரும் பொருள் அங்கிருந்து பாய்ந்து வந்து என்னை நிரப்பியது. அறை முழுவதையும் வியாபித்தது. இந்த நிலை எவ்வளவு நேரம் நீடித்தது என்று சொல்ல முடியாது. அரை மணி நேரத்திற்கும் மேல் சென்றிருக்கலாம். அது ஓர் அலாதிமான அனுபவம்

குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் ‘ஸ்தூலமான பொருள் ஒன்றைப் பிறருக்கு எடுத்துக் கொடுப்பது போல ஆன்மிக அனுபவத்தை வழங்குவதும் சாத்தியம்’ என்று கூறுவார். இந்த உண்மையை நிரூபிக்கிறது அன்றைய என் அனுபவம்.

(ஆதாரம்: அருணை மாமுனிவரும் பராய்த்துறை மேலிய பரமபுருஷரும்)

இந்த உலகம் களவு போன்றது. பரவசநிலை, தெய்வத்திருவிளையாடல் அனைத்தும் களவே. குருதேவர் ஒருவரே உண்மை.

அய்யர் மலை

(பிரபல ஓவியர் திரு. பத்மவாசன் தென்னிந்தியாவில் பலரும் அறிந்திராத வடஇந்தியாவில் பிரசித்தியான சந்தோஷி மாதாவின் அவதாரமும் அவர் பிள்ளையாரின் மகள் என்ற தகவலும் புராணக் கதையிலிருந்து தருகிறார். -ஆர்)

புண்ணியம் பல செய்த 'ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்' வாசகப் பெருமக்களே! உங்களோடு சில அரிய விஷயங்களையும் அவற்றோடு தொடர்புடைய கோயில்களைப் பற்றியும் கலந்து பேசி, நமது பாரத தேசத்தின் மகிமையையும், குறிப்பாக நமது தமிழக மண்ணின் பெருமையையும் பேசப் போகிறேன்.

'திருசிரன் பள்ளி' என்ற திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் குளித்தலை இருக்கிறது. அதற்கு அருகில் அய்யர் மலை என்றோர் அழகிய இடம் இருக்கிறது. எத்தனையோ தடவை இதைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருப்போம், பார்த்திருப்போம்.

ஆனால் இதன் உண்மையான பெயர் அய்யன் மலை. அய்யன் என்றால் வேறு யார்? சாட்சாத் சிவபெருமானாரே தானே. அவர் பெயரில் இருந்த இடம் இன்று சற்றே மாறி இருக்கிறது.

ஆமாம்! இந்த இடத்திற்கு அப்படி என்ன விசேஷம்? நாம் வடநாட்டு தெய்வம் என்று எண்ணிக் கொண்டு அதிக கவனம் செலுத்தாத சந்தோஷிமாதா உருவாகக் காரணமாக, அருள்மழை பொழிந்தவரே இந்த அய்யன் மலை அய்யன்தான். ஒருவர் வாழ்வில் சந்தோஷமாக இருக்கத்தானே விரும்புவார்.

ஏன்? நாம் அனைவரும், சந்தோஷத்தை விரும்புகிறோம். சந்தோஷம் என்பது என்ன? பணம், பதவி, சொகுசான வாழ்க்கையா? இல்லை.

நாம் சிரிக்கும் சிரிப்பிலேயே, நாம் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறோம் என்று தெரிந்துவிடும். ஆனால் நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் சந்தோஷம்

எல்லாம் சந்தோஷமே இல்லை என்ற தெளிவைத் தந்து, சந்தோஷம் என்றால் என்ன என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி விடுபவளே இந்த சந்தோஷிமாதா.

சந்தோஷிமாதா என்ன செய்கிறாள் தெரியுமா? வாயால் சிரிக்காதே, இருதயத்தால் சிரி என்கிறாள். சந்தோஷி மாதாவின் சிரிப்பு இருதயச் சிரிப்பு - அதை, அவளைக் கெட்டியாகப் பிடிக்கும்போது தந்துவிடுகிறாள். ஒரு பிறந்த குழந்தை சிரிக்கிறதே அந்தச் சிரிப்பு.

பிறந்த குழந்தைக்கு அப்பாவென்று தெரியுமா? அம்மா என்று தெரியுமா? அதனுள் அப்போது பிறப்பது ஆத்மான்ந்தம். அந்த ஆனந்தத்தில் பிறக்கும் அந்த இருதயச் சிரிப்பு இருக்கிறதே! அதைத் தருபவளே சந்தோஷிமாதா. இவள் யார் தெரியுமா? ஆச்சரியமாக இருக்கும். இவள் கணபதியின் பெண் குழந்தை. ஆம்! என்னடா! பிள்ளையார் பிரம்மசாரி என்கிறார்களே. இது என்ன புதுக்கதை என்றால், அவர் குடும்பஸ்தனாகவும் உள்ளார்.

குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் ஒரு கதை சொல்வார்: கயிலாயத்தின் தோட்டத்தில் விளையாடிய கணபதி சும்மா இல்லாமல் அங்கு வந்த பூனையைக் குச்சியால் இரண்டு தட்டுத் தட்டிவிட்டார். அது ஓடிப் போனதும், இல்லம் வந்த கணபதி, "அம்மா" என்று துள்ளிக் கொண்டு வந்தார். "என்ன?" என்றபடி அம்மையான பார்வதி திரும்பிப் பார்த்தாள். அவள் முகத்தில் காயங்கள் இருந்தன. "என்னம்மா?" என்ற பிள்ளையார், "உன்னை அடித்தது யார்?" என்றார். "நீதான்" என்றார் அம்மா. "என்ன நான் அடித்தேனா?" எனத் திடுக்கிட்டார். "சற்று முன் பூனையை அடித்தாயே" என்றார் அன்னை. எதுவும் புரியாமல் பிள்ளையார் விழிக்க, விளக்கம் கொடுத்த அன்னை, "எல்லா உயிரிலும் நான்தானே இருக்கிறேன்" என்றாள். 'அப்படியானால்!'அப்போது 'திருமணமே செய்யக்கூடாது' என்று முடிவெடுத்தாராம்.

அப்படியிருக்க, சந்தோஷிமாதா அவதாரம் எப்படி? என்கிறீர்களா? இதோ புராணத்தில் வரும் மற்றொரு கதை!

ஒரு நாள் கணேசர், தமது லோகத்தில் சித்தி, புத்தி சமேதராய் காட்சி அருளியபடி அமர்ந்திருக்க சுற்றிலும், பெருஞ் சித்தர்களான தும்பிக்கைப் பெருமுனிவர், கணமுனிவர், கஜரட்சசித்தர் போன்றோர் அருளமுதைப் பருகியபடி இருந்தார்கள். அங்கே வந்த நாரத மாமுனி துதித்தார், தொழுதார், சிரித்தார். கணபதியும் சிரித்தார். “என்ன நாரதா, என்ன விஷயம்?” என்றார். “இல்லை, எங்கே உங்கள் பிள்ளைகள். லாபன், லட்சனைக் காணவில்லையே” என்றார். [கணபதியின் பிள்ளைகளை அவ்வளவு எளிதில் பார்க்கவே முடியாதாம்] கணபதி குரல் கொடுக்க ஓடி வந்தார்கள் பிள்ளைகள். “நாரத மாமுனிவர் ஏதோ உங்களிடம் பேச விரும்புகிறார். கேளுங்கள்” என்றார்.

அவ்விருவரிடமும் நாரத மஹரிஷி, “உங்களுக்குத் தெரியுமோ என்னவோ! எமதர்ம ராஜனின் தங்கை யமுனை [யமுனை நதி] கார்த்திகை மாத சக்லபட்ச, துவிதியை அன்று அண்ணனை அழைத்து விருந்தளித்து - கையில் ரக்ஷாபந்தன நூலைக் கட்டி - காலில் விழுந்து வணங்கினார். பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்த எமதர்ம ராஜன் இனிமேல், இந்த நாளில் சகோதரிகள், தங்கள் சகோதரர்களுக்கு விருந்து வைத்து, மகிழ்வித்து, கையில் காப்புக் கட்டி, உறவுகளின் மேன்மையைப் போற்றினால் அவர்களை நான் துன்புறுத்தவே மாட்டேன். அய்யன் சொன்னாலன்றி அவர்கள் அருகில் செல்ல மாட்டேன்” என்றார்.

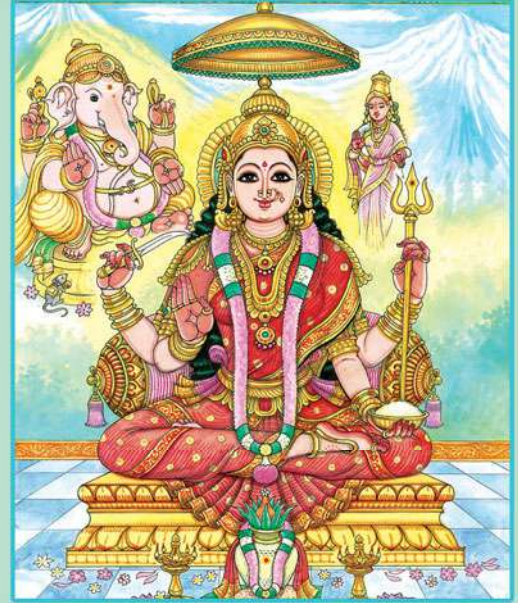
உடனே லாபனும், லட்சனும், “இதை ஏன் எங்களிடம் சொல்கிறீர்கள்” என்றனர். நாரதர், “உங்களுக்கு ரக்ஷாபந்தனம் கட்ட தங்கை வேண்டாமா?” என்றார்.

“எதற்கு? எமதர்ம ராஜன் எங்களை ஏன் நெருங்கப் போகிறான்?” என்றார்கள். நாரதர் ரொம்ப மெதுவாக, “குழந்தைகளே, உங்களுக்கு அமையப் போகும் தங்கையால்தான் இந்த உலகம் சந்தோஷம் பெற வேண்டும். அதற்கு உங்களுக்கு ஒரு தங்கை வர வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் அப்பாவிடம் போய் தங்கை வேண்டும் என்று கேளுங்கள்” என்றார். இது ஏதோ லௌகீகம் போல் தெரிந்தாலும், இது உலக வாழ்க்கையில் வாழும் நமக்கு வழிகாட்டப் போடப்பட்ட நாடகம். பிள்ளைகள் அப்பாவிடம் போனார்கள். விநாயகப் பெருமான் சிரித்தார். அவருக்குத் தெரியாததா? “அப்படியா! பூலோகத்தில் அய்யர்[ன்]மலை என்ற இடம் இருக்கிறது. நீங்கள் அங்கே சென்று எமது அய்யனை, ரத்னகிரீஸ்வரம் பெருமானை வேண்டித் தவமிருந்தால் அவர் வழிகாட்டுவார்” என்றார்.

அப்படியே அவர்கள் அய்யர் மலையை வலம் வந்து வழிபட்டுத் தவமிருந்தார்கள். ஈசன் வந்தார். மலையின் உச்சியில் ஒளிப்பிழம்பாக நின்றார். “ஆதிமுதல்வனான கணபதியே உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார்” என்றார். லாபனும், லட்சனும் - மகிழ்ந்து அய்யர் மலையைச் சுற்றிப் பல தடாகங்கள் அமைத்து, தான தர்மங்கள் செய்து கணபதி லோகம் திரும்பினார்கள். தன் உடம்பினின்றும் ஒளி ஒன்றை உருவாக்கி, சித்தி புத்தியிடமிருந்து ஒளியையும் எடுத்து ஒன்றாக்கினார் பிள்ளையார்.

அதிலிருந்து ‘சந்தோஷிமாதா’ வெளிப்பட்டார். லாபனும், லட்சனும் மகிழ்ந்து சந்தோஷியின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டார்கள். அடுத்து வந்த ‘சுக்ல பட்ச துவிதியை’ அன்று சந்தோஷிமாதா, சகோதரர்களுக்குக் காப்புக் கட்டி விட்டாள். தாங்கள் மகிழ்ந்ததோடு அல்லாமல், மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி பெற லாபனும், லட்சனும் வழியமைத்துக் கொடுத்தார்கள்.

அய்யர் மலையில் இருக்கும் ஆண்டவனுக்கு ரத்னகிரீஸ்வரர், மாணிக்கசுடர், முடிதழும்பர், மலைக்கொழுந்தீசர், ராஜலிங்கம், மத்தியான சொக்கர், வாட்போக்கி நாதர் என்று பலப்பல பெயர்கள் உண்டு. அம்பாள், அராளகேசி என்றும் கரும்பார் குழலி, சுரும்பார் குழலி என்றும் திருநாமம் கொண்டிருக்கிறார்.

பொதுவாகவே காலை கடம்பர், மதியம் சொக்கர், அந்தி ஈங்கோய்நாதர். அர்த்தஜாமம் சிம்மபுரீஸ்வரர் என்று ஒரு சொலவடையே உண்டு. [கடம்பர் குளித்தலையிலும், சொக்கர் அய்யர் மலையிலும், ஈங்கோய்நாதர் ஈங்கோய் மலையிலும், சிம்மபுரீஸ்வரர் கருப்பத்தூரிலும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்ப்பது அவ்வளவு விசேஷமாம்.]

ஒரு தடவை அய்யர் மலை சென்று வாருங்கள். கிரிவலம் வந்து வழிபடுங்கள். சந்தோஷிமாதா ஆத்மானந்தம் என்ற, அமுதம் போன்ற சந்தோஷத்தை அருள்வாள். இருதயச் சிரிப்பைக் கொடுப்பாள். ❖

உயர்ந்த இலக்கு தேவை!

ஆயுர்வர்ஷசதம் ந்ருணாம் பரிமிதம் ராத்ரௌ
ததர்தம் கதம்

தஸ்யார்தஸ்ய பரஸ்ய சார்தமபரம்
பாலத்வவ்ருத்தத்வத்வயோ: |

சேஷம் வ்யாதிவியோகது:கசஹிதம்
சேவாதிபிர்னீயதே

ஜீவே வாரிதரங்கசஞ்சலதரே சௌக்யம் குத:
ப்ராணினாம் ||

‘மனிதனின் ஆயுள் நூறு ஆண்டுகள். அதில்
பாதி நேரம் இரவாக உறக்கத்தில் கழிகிறது. மீதி
உள்ள ஐம்பது ஆண்டுகளில் இளமை, முதுமை
இவற்றின் கீழ் 25 ஆண்டுகளும் மற்றும் உள்ள 25
ஆண்டுகள் வயிற்றுப்பாட்டுக்கும், பிறருக்கு
சேவை செய்து பணியாற்றுவதிலும், நோய்,
துன்பம், துயரத்திலும் கடந்து போகிறது. நீரலை
போல் கண நேரத்தில் கடந்துவிடும் மனித
வாழ்வில் சுகம் ஏது?’ என்கிறார் பர்த்ருஹரி.

பிறத்தல், வளர்தல், கல்வி, திருமணம்,
வேலை, குழந்தைகள், அவர்களை வளர்த்தல்,
முதுமை, நோய், மரணம்... என்று சாதாரணமாக

வாழ்க்கை பலருக்கும் இப்படித்தான் கழிகிறது.
இதில் சுகம் இல்லை என்கிறார் பர்த்ரு
ஹரி. தேசத்திற்காக, சமுதாயத்திற்காக, மனித
இனத்திற்காக வாழும் வாழ்க்கையே மகிழ்ச்சி
அளிக்கக் கூடியது. லட்சியத்தோடு கூடிய வாழ்க்
கையே சிறப்பான வாழ்க்கை என்பது தாற்பரியம்.

எனவே தர்மச் செயல் செய்வதை ஒத்திப் போடு
பவர்களுக்கு உண்மையான நலன் கிடைக்காது.
நேரத்தை வீணடிக்காமல் அதை நல்லவிதமாக
செலவழிக்காவிட்டால் வாழ்க்கையை வீணாக்கிய
தற்காக பச்சாதாபம் அடைய வேண்டியிருக்கும்.

எல்லோருக்கும் நல்லதுதான் வேண்டும்.
ஆனால் நாம் வாழும் விதம் அதற்கு மாறுபாடாக
இருந்தால்? வாழ்க்கை வாழ்வதன் பயன் கிட்ட
வேண்டும் என்றால் லட்சியத்தோடு கூடிய
வாழ்க்கை வாழ வேண்டும்.

தமிழில்: ராஜிரகுநாதன் ❖

யாருக்காகவும் எதற்காகவும் காத்திருக்காதே.
உன்னால் முடிந்ததைச் செய்து முடி.
யாரையும் நம்பி இருக்காதே.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

SVIS LABS
LIMITED

(Manufacturers of Active Pharmaceutical
Ingredients and Intermediates)

Regd. Off.&Fact. : Plot No.88 & 89, Phase - II, Sipcot Industrial Complex,
Ranipet-632 403, Tamil Nadu. Phone : 04172 - 244820, 651507,
Tele Fax : 04172 - 244820 E-mail : rao@svisslabss.net;
Web Site : www.svisslabss.net

ராமகிருஷ்ண மிஷன்

மல்லியங்கரணை

சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரின் ஆசியுடன் ராமசுவாமி ஐயங்கார் 1905-இல் மயிலாப்பூரில் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் மாணவர் இல்லத்தை தொடங்கினார்.

ஸ்ரீவேங்கடவரத ஐயங்கார் என்பவர் 1932-இல் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் உத்திரமேரூர் தாலுகா விலுள்ள மல்லியங்கரணை கிராமத்தில் 186 ஏக்கர் நிலத்தை ஏழை, எளிய மாணவர்களைப் பராமரிக்கும் மாணவர் இல்லத்திற்கு நன்கொடையாக அளித்தார்.

1942-மார்ச் இரண்டாம் உலகப்போரின் போது மாணவர் இல்லத்தின் உயர்நிலைப் பள்ளி தற்காலிகமாக உத்திரமேரூருக்கு மாற்றப்பட்டது. சென்னை ராமகிருஷ்ண மடமும் இந்தக் காலத்தில் இங்கு செயல்பட்டது. 1945-இல் இங்கு ஆரம்பப்பள்ளி

தொடங்கப்பட்டது.

சென்னை மாணவர் இல்லத்தின் பிரிவாக செயல்பட்டு வந்த இந்த மையம் 2000-ஏப்ரல் முதல் பேலூர் மடத்தின் கிளை மையங்களில் ஒன்றாக ஆனது.

இங்கு சுற்றியுள்ள கிராம மக்களின் வாழ்வாதாரம் விவசாயமே. பெரும்பாலானவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்கள்.

ராமகிருஷ்ண மிஷன், மல்லியங்கரணை சென்னையிலிருந்து 88 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

இதன் முதன்மைத் தொண்டு ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்வியுடன் ஒழுக்க நெறிமுறைகளைக் கற்பிப்பது. சுவாமி விவேகானந்தர் வலியுறுத்திய குணநலன் மேம்பாடு என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வி போதிக்கப்படுகிறது.

கல்வித் தொண்டு: 1. ஆரம்ப - உயர்நிலைப் பள்ளிகள், 2. மாணவர் இல்லம், 3. அருகிலுள்ள கிராமங்களில் இலவச பாட போதனை மையங்கள்,

4. ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவி, 5. ஞாயிறு தோறும் பண்பாட்டுக் கல்வி.

சமூகநலப்பணிகள்: 1. நிவாரணப் பணி, 2. மருத்துவம், 3. ஏழைகளுக்கு உதவி

இங்கு பயிரிடப்படுபவை யாவும் மாணவர்களுக்கே வழங்கப்படுகின்றன. கால்நடைகளும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நிரந்தர வைப்புநிதி: 1. ஆசிரியர் மற்றும் ஊழியர்கள், 2. பள்ளிகள் மற்றும் மாணவர் இல்லம் பராமரிப்பு, 3. மாணவர்களுக்கு உதவி, 4. மருத்துவ உதவி, 5. சாது சேவை

மேற்கண்ட ஏதேனும் ஒன்றிற்கு நிரந்தர வைப்பு நிதியாகவோ மிஷனின் பணிகளுக்கோ தாங்கள் தாராளமாக நிதியுதவி அளிக்கலாம்.

தற்போது சுவாமி சமாஹிதானந்தரும் (தலைவர்), சுவாமி சர்வசஹானந்தரும் சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

நன்கொடைகளுக்கு 1961-ஐ.டி. 80G பிரிவின்படி வருமான வரி விலக்கு உண்டு. முகவரி: Ramakrishna Mission Malliankaranai, Uthiramerur Tk., Kanchipuram Dt., 603 406 Ph: 9751569246 / 9751513271 Email: malliankaranai@rkmm.org Web: rkmmalliankaranai.org

வங்கி விவரம்:

INDIAN OVERSEAS BANK, Mylapore Branch
No.177, Luz Church Road, Mylapore, Chennai-4
A/C Name: "RAMAKRISHNA MISSION, MALLIANKARANAI"
SB A/C NO: 006001000032922
IFSC Code : IOBA0000060 MICR Code : 600020016

ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம்

ஸ்ரீ சாரதா சேவாலயா

விவேகானந்த நகர், திருச்சி - சென்னை தேசிய நெடுஞ்சாலை,
புதிய எடைக்கல், உளுந்தூர்பேட்டை, விழுப்புரம் மாவட்டம் - 606 107.
செல் : 94874 75432, 94431 21452, 89030 06955, 94860 37372
இணையத்தளம்: www.srisaradaashram.org e-mail : info@srisaradaashram.org

இளகும் உள்ளங்களுக்கு ஓர் எளிய வேண்டுகோள்!

கிராமப்புற ஏழைச் சிறுமிகளுக்கான ஓர் அன்பாலயம்

பேரன்புடையீர்! வணக்கம்.

நமது ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம் கடந்த சில வருடங்களாக “ஸ்ரீசாரதா சேவாலயா” என்ற இலவச விடுதியை கிராமச் சிறுமிகளுக்கான ஓர் அன்பு இல்லமாக நடத்தி வருகிறது. குக்கிராமத்தில் வசிக்கும் வசதியற்ற மிக ஏழ்மையான 150 கிராமச் சிறுமிகள் சேவாலயத்தில் தங்கி, கல்வி பயின்று வருகின்றனர்.

கிராமத்துச் சிறுமிகள் பல்வேறு வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையில்... படிப்பென்பது பகற் கனவாய் ஆகிவிடுகிறது. இதற்கு ஒரு விடிவெள்ளியாக

ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம் பலரும் தயங்குகிற கிராமப்புறச் சிறுமியர் கல்விப் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளது.

உதவும் உத்தம மனம் கொண்டோர், கீழ்க்கண்ட வகைகளில் தங்கள் நல்ல உணர்வுகளை உதவிகளாக மாற்றி அளிக்கலாம்!

ஸ்ரீசாரதா சேவாலயத்தின் செலவுகள் - 2019

	50 பேருக்கு ரூ.	75 பேருக்கு ரூ.	100 பேருக்கு ரூ.	150 பேருக்கு ரூ.	இதர செலவுகள் ரூ.
காலைச் சிற்றுண்டி	500/-	750/-	1000/-	1,500/-	ஒரு மாணவிக்கு ஓராண்டு கல்வி உதவி 1,600/-
மதிய உணவு	1,000/-	1,500/-	2,000/-	3,000/-	ஒரு மாணவியின் ஒருவருட மருத்துவச் செலவு 500/-
இரவு உணவு	750/-	1,125/-	1,500/-	2,250/-	ஒரு மாணவிக்கான ஒரு வருட உடைச் செலவு 1,400/-
ஒரு நாள் உணவு	2,250/-	3,375/-	4,500/-	6,750/-	ஒரு மாணவிக்கான ஒரு வருட பராமரிப்புச் செலவு 25,000/-
ஒரு மாத உணவு	67,500/-	1,01,250/-	1,35,000/-	2,02,500/-	ஒரு மாணவிக்கான 6 மாத பராமரிப்புச் செலவு 12,500/-
					சேவாலயம் ஒரு மாதப் பராமரிப்புச் செலவு (150 பேர்) 1,00,000/-

தங்களின் திருமண நாள், குடும்பத்தினர் பிறந்த நாள், தாங்கள் புதிய தொழில் தொடங்கிய நாள், முன்னோர்களின் நினைவு நாள் மற்றும் இதர பண்டிகை நாட்களில், சேவாலயக் குழந்தைகளுக்குத் தாங்கள் அளிக்கும் தொகையோ, பொருளோ எதுவாயினும் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

இந்தச் சேவைப் பணிக்காக உதவும் நல்ல இதயம் கொண்டவர்களுக்கு மகத்தான புண்ணியம் கிடைக்கிறது. புண்ணியத்துடன் இறையருள் சேரும்போது அது “குடும்பக் கவசமாக மாறி” பல வகைகளில் பாதுகாக்கிறது. இது ஆத்ம திருப்திக்கான ஒரு வழியாகும்.

தங்கள் நன்கொடைகளை “ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரமம், உளுந்தூர்பேட்டை” (Sri Sarada Ashram, Ulundurpet) என்ற பெயருக்கு செக்/டிடி/எம்.ஓ. மூலம் அனுப்பும்படி கோருகிறோம்.

நன்கொடைகளுக்கு 1961 இந்திய வருமான வரிச் சட்டம் 80 G பிரிவின்படி வரி விலக்கு உண்டு.

இறைவன் பணியில்,
ஸ்ரீசாரதா ஆஸ்ரம சகோதரிகள்

வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படி என்பதற்கேற்ப குடும்பம் என்றால் சண்டை சச்சரவுகள் இருப்பது சகஜம். சாடலுக்குப் பதில் ஊடல் இருந்தால் அது இன்பத்தைப் பெருக்குவதாக அமையும். 'ஊடல்' என்பதை செல்லக் கோபம் எனலாம். அதில் வெறுப்போ, ஆத்திரமோ இருக்காது. கணவன் வெட்கத்தை விட்டு ஊடலைப் போக்கும் வகைகளில் ஒரே ஒரு வார்த்தை பேசிவிட்டால் போதும், பெண்கள் சமாதானமாகி விடுவார்கள்.

கணவன் மனைவி ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் திருவிழாவே திருவண்ணாமலையில் ஆண்டுதோறும் தைமாதப் பொங்கலுக்கு மறுநாள் நிகழ்த்தப்படும் திருஊடல் திருவிழா.

இந்த விழாவிற்குப் பின்னணியில் இருக்கும் கதை: சிவபெருமானைத் தவிர வேறு எவரையும்- ஏன் பார்வதியையும் கூட - வழிபட மறுப்பவர் பிருங்கி முனிவர். ஒரு சமயம்

கயிலையில் பார்வதி பரமேஸ்வரனை முனிவர்களும் ரிஷிகளும் வலம் வந்து வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் பிருங்கி முனிவர் ஒரு வண்டாக உருமாறி, சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் இடையில் புகுந்து சிவனை மட்டும் மூன்று முறை சுற்றி வந்து வழிபட்டார், அதனால் பார்வதி 'எம்மை வழிபடாது அவமதித்த உன் சக்தி உன்னிடமிருந்து இப்போதே அகலட்டும்' என்றாள்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் உடலிலும் அசையாத வடிவமான சிவன் எலும்பாகவும் தோலாகவும் இருக்கிறார்; அசையும் சக்தியான பார்வதிதேவி ரத்தமாகவும் சதையாகவும் இருக்கிறாள், பார்வதியின் சாபத்தால் ரத்தத்தையும் சதையையும்

இழந்து எலும்புக்கூடான பிருங்கி முனிவர் நிற்க முடியாமல் கீழே விழப் போனார். சிவபெருமான் உடனே முனிவரைத் தாங்கிப் பிடித்தார். என்ன வரம் வேண்டுமெனக் கேட்டபோது முனிவர் மோட்சத்தை வேண்டினார். பார்வதிதேவி இதற்கு உடன்படவில்லை. ஆனாலும் சிவபெருமான் உறுதியாக இருந்ததால் பார்வதிதேவிக்கு அவர் மீது ஊடல் ஏற்பட்டது.

இந்தத் திருஊடல் திருவிழாவின்போது மாட்டுப் பொங்கலன்று அதிகாலை சிறப்பு அலங்காரம் செய்யப்படும் நந்திதேவருக்கு அண்ணாமலையாரும் உண்ணாமுலை அம்மையும் தரிசனம் தந்து, திட்டி வாசல் வழியாக வெளிவந்து சூரிய பகவானுக்குக் காட்சி கொடுப்பர். சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகியோரைக் குறிக்கும் வகையில் இருவரும் மாட வீதிகளில் மூன்று முறை சுற்றி வருவர்.

அன்று மாலை திருஊடல் வீதியில் சிவனும் பார்வதியும் ஊடல் கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறும். பிருங்கி முனிவருக்கு மோட்சம் தருவதில் பிடிவாதமாயிருந்த சிவனிடம் அம்பாள் கோபம் கொள்வது போல் காட்சிகள் அமையும். ஊடல் அதிகமானதும் அம்பாள் புறப்பட்டு, தன் சந்நிதிக்குள் சென்று கதவுகளை மூடிக் கொள்வார். பிறகு சிவன் அம்பாளை சமாதானம் செய்வார்.

பரவை நாச்சியாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது சென்ற சிவ பெருமான் இப்போது அதே சுந்தரரை பார்வதியின் ஊடலைத் தணிக்க அனுப்புவார். ஆயினும் பிருங்கி முனிவரால் ஏற்பட்ட அவமானம் காரணமாகத் தூது வெற்றி பெறவில்லை. எனவே சிவன் அன்றிரவு தனியாகப் புறப்பட்டுச் சென்று குமரன்

திருவூடல் திருவிழா

கோயிலில் அமர்ந்துவிடுவார். அடுத்த நாள் காலை கிரிவலம் புறப்படுவார். ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை அண்ணாமலையார் கிரிவலம் செய்வதில் இது ஒன்று. வழியில் பார்வதியால் மாயையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட திருடர்கள் சிவனது ஆடை ஆபரணங்களைப் பிடுங்கிக் கொள்வார். சிவன் பிருங்கி முனிவருக்கு மோட்சம் அருளி மாலை ஆலயம் திரும்புவார்.

சிவன் அம்பிகையின் கோயிலைத் தட்டுவார். ஆனால் கதவை அம்பிகை திறக்க மறுப்பாள். காரணம் கேட்டபோது "என்னுடன் சமரசம் செய்த பிறகும் தனியாகச் சென்றது சரியா? எல்லாவற்றையும் இழந்து வந்து நிற்கிறீர்? எனக்கு ஏற்கனவே வாக்கு தந்தபடி உத்தராயண நன்னாளில் சூரிய உதயத்தில் ஒற்றைக் காலில் நின்று ஆட வேண்டும்" என்று கூறுவார். சிவபெருமான் அற்புத நடனம் ஆடியதும் பார்வதி மனம் குளிர்ந்து ஊடல் தணிந்து கதவைத் திறக்கிறாள். இருவரும் பக்தகோடிகளுக்குக் குதூகலமாகக் காட்சி தருவர்.

கணவரும் மனைவியும் தம்பதி சமேதராக இந்த விழாவைக் கண்டு களித்தால் அவர்களிடையே ஒற்றுமை ஒங்கும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது, ஆகவேதான் 'திருஊடல் கண்டால் மறு ஊடல் இல்லை' என்ற பழமொழி உள்ளது. ❖

ஆசைகள் அற்ற நிலையும், அன்பும் உண்டாகாமல் தியானம் கைகூடுவது மிகக் கடினம்.

ஆன்மிக கேள்வி - பதில்கள்

கேள்வி: மகராஜ், இல்லை பக்தர்கள் நம் சமுதாயத்திற்கு எப்படிப்பட்ட சேவைகள் புரிய வேண்டும் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

பதில்: அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு சிறுவன் அல்லது சிறுமியின் படிப்பிற்குப் பொறுப்பேற்று அவனோ அவளோ வாழ்க்கையில் தன் சொந்தக்காலில் நிற்கும் வரை உதவி செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி: மகராஜ், உங்கள் பார்வையில் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர் மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தரைப் பின்பற்றும் பக்தர்களின் பொறுப்புகளும் கடமைகளும் என்னென்ன?

பதில்: தனிப்பட்ட முறையில் நாம் எல்லோரும் பிரிந்திருக்கிறோம். ஆனால் மொத்தமாக நாம் ஒன்றுபட்டுள்ளோம். இந்த ராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் நாம் அனைவரும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் பிரபஞ்ச உடலின் வெவ்வேறு உறுப்புகளாக உள்ளோம்.

அந்தச் சங்கத்திற்கு என்னுடைய பிரணாமங்கள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி, சுவாமி விவேகானந்தரின் பெயரால் என் ஆசிகள் உங்கள் அனைவருக்கும் உரித்தாகுக.

சங்கத்தில் உள்ளோர் இங்குமங்கும் ஓடி சுயநல ஆசைகளால் தங்களது வாழ்வினை வீணாக்காமல், அதனை பொருள் பொதிந்ததாகவும் நன்மை மிகுந்ததாகவும் இருப்பதையும், 'பஹுஜன ஹிதாய பஹுஜன சுகாய்' என்பதற்கேற்ப மற்றவர்களின் நன்மைக்காகவும் மகிழ்ச்சிக்காகவும் அதனை செலவுப்பதையும் அந்தத் திருமூவர் காண்பார்களாக. இந்த வட்சியத்தை நீங்கள் கைக்கொள்வதற்கான வல்லமையை அவர்களே தந்தருளட்டும்.

இந்தச் சங்கம் என்ற வார்த்தையை நான் பரந்த பொருளில் உபயோகிக்கிறேன். பொதுவாக சங்கமானது

வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் யார் வேண்டுமானாலும் அந்த அனுபூதியைப் பெறலாம் என்பதையும் அவர் உணர்த்தியுள்ளார்.

கடவுளின் இருப்பைப் பற்றிய அறிவியல் உலகத்தின் மறுப்புகளையும் அதன் எல்லா சந்தேகங்களையும் இதன் மூலம் அவர் அதறிவிட்டார்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைப் பொருத்தமட்டில் மதம் என்பது அனுபூதி அல்லது அறுதி உண்மை பற்றிய நேரடி அனுபவம் ஆகும். நாம் மறந்துவிட்ட அல்லது தவறாக விளக்கப்பட்ட சாஸ்திர உபதேசங்களின் உண்மைப்பொருளை அவர் உபதேசித்துள்ளார்.

மேலும் எல்லா மதங்களும் நேரடி அனுபவமாகிய இறை அனுபூதிக்கே இட்டுச் செல்கின்றன என்பதானது, நவீன அறிவியல் மனதிற்கு ஏற்படைய ஓரே நிரூபணமாக உள்ளது. ஜாதி, மதம், இனம், நிறம் போன்ற வேறுபாடுகளின்றி அந்த ஓரே ஆத்மனே எங்கும் நிறைந்துள்ளது என்பதை அவர் கண்டார். ஏழை - பணக்காரன், உயர்ந்தோர் - தாழ்ந்தோர், படித்தவன் - படிக்காதவன், ஆண் - பெண் என்று இந்த நிலையில் எவர் இருந்தாலும் அவருள் அதே ஆத்மனே இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடுகள் யாவும் மனிதனால் கற்பனையாக உருவாக்கப்பட்டவையே.

நாம் இப்போது காணும் நாடுகளுக்கிடையே, பிரிவுகளுக்கிடையே, வகுப்புகளுக்கிடையே எந்த ஒரு வேற்றுமையும் இருக்க வேண்டியதில்லை. மனித குலம் யாவும் ஒன்று என்பதை இந்த ஒரு கண்ணோட்டப் பார்வையினால் உணரலாம்.

உபதேசங்களின் முடிவாக அவர் 'ஜீவனில் சிவனைக் கண்டு தொண்டாற்றுங்கள் என்றார். இந்தக் கருத்தினைக் கொண்டு ஜீவனுக்கு ஆற்றும் தொண்டானது இறையனுபூதிக்கு இட்டுச் செல்லும் என்றார். இதன் மூலம் அவர் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த வேலைக்கும் வழிபாட்டிற்கும் இடையிலான மாறுபாட்டினை சமன் செய்தார்.

துறவற அமைப்பு என்ற பதத் துலேயே உபயோகிக்கப்படுகிறது. நான் இதனை இல்லற பக்தர்களை யும் இணைத்து உபயோகிக்கிறேன்.

கேள்வி: இந்தியக் கலாச்சார வாழ்வில் மதத்தின் பங்கு என்ன?

பதில்: இந்தியாவானது மதத்தை கைவிட்டால் பிறகு அந்த பாரதமாதா வாழ மாட்டாள். பல நூற்றாண்டுகளாக அவளது கலாச்சார வாழ்வின் முதுகெலும்பாக மதம் மட்டுமே இருந்துள்ளது. எனவே அந்த வட்சியத்தை இப்போது மாற்றுவதற்கு வழியில்லை. அதற்கான தேவையும் இல்லை. நமது தாழ்ந்த நிலைக்கு மதமே காரணம் என்று அவ்வப்போது சிலர் பேசுவதைக் கேட்கிறோம். ஆனால் சுவாமி விவேகானந்தர் இதற்கு நேர்மாறாக கூறியிருக்கிறார்.

‘மதத்தை உண்மையாகப் பின்பற்றாமல் போனதுதான் நமது வீழ்ச்சிக்குக் காரணம்’ என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

கேள்வி: அனைத்தும் சரி செய்வதற்கு நம்முள் உள்ள கடமைகள் என்னென்ன?

பதில்: மீண்டும் அனைத்தையும் சரி செய்ய நாம் மறுபடியும் மதத்தின் உண்மையான அம்சத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். வெறு மனே சில மூட நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றக்கூடாது.

மதம் என்றால் என்ன என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். நாம் தொலைத்துவிட்ட மதத்தின் உண்மை அம்சத்தை மீண்டும் பெறுவே கடந்த நூற்றாண்டில் மூராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகிய இரு மகத்தான ஆன்மிகச் செம்மல்கள் அவதரித்தார்கள்.

வாழ்வின் நோக்கம் இறைவனை அனுபூதியில் உணர்வதே என்று மூராமகிருஷ்ணர் உபதேசித்தார். நவீன அறிவியல் கருத்துகளால் வசீகரிக்கப்பட்டு சந்தேகித்த மனிதகுலத்திற்கு கடவுளின் இருப்பினை அவர் பிரகடனம் செய்தார். தாம் இறைவனை அனுபூதி யில் உணர்ந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் சரியான

சமூகக் குறைபாடுகளை நீக்க பெண்களின் பங்களிப்பு என்ன?

சரியான முறையில் ஆற்றும்போது வேலையானது வழிபாடாக மாறுகிறது.

கேள்வி: சுவாமி விவேகானந்தரின் கோட்பாட்டின்படி வழிநடத்தப்படும் ராமகிருஷ்ண மிஷனின் பணிகள் நமது தேசத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கும் அதன் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கும் எந்த அளவிற்கு உதவியாக இருக்கும்?

பதில்: மூராமகிருஷ்ணரின் ‘ஜீவனை சிவனாக எண்ணி தொண்டாற்று’ என்ற ஒரு உபதேசத்தினை வலியுறுத்தி அதனையே ராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷனின் கொள்கையாக ‘ஆத்மனோ மோக்ஷார்த்தம் ஜகத் ஹிதாய ச (சொந்த முக்தி மற்றும் மனிதகுல நலன்)’ என்று வைத்தார் சுவாமிஜி. தற்கால உலகில் அமைதியை நிலைநாட்ட இதுவே மிக அவசியமாகும். மேலும் காடுகளிலும் மடங்களிலும் இருந்து வந்த அத்தை வேதாந்தத்தை மக்களின் தினசரி வாழ்க்கைக்குக் கொண்டு வரவும் அவர் விரும்பினார்.

அதைக் கொண்டு வருவதற்கு மூராமகிருஷ்ணரின் ஜீவனில் சிவனைக் கண்டு தொண்டாற்றாதல் என்ற உபதேசத்தை வழியாகக் கொண்டார் சுவாமிஜி. ‘நமது தேசத்தின் லட்சியம் முக்தியே’ - இதற்குத் தொந்தரவு எதுமின்றி அதன் மறுமலர்ச்சிக்கு எல்லா மக்களையும் ஒன்று திரட்ட ஜீவனில் சிவனைக் கண்டு தொண்டாற்றாதல் என்பதே வழி என்பதையும் அவர் கண்டார். அவரைப் பொருத்தவரை இந்த வட்சியத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கான முதற்படி பாமர மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கல்வி அளிப்பதே.

உண்மையில் இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கியக் காரணங்களுள் ஒன்று பாமரர்களும் பெண்களும் புறக் கணிக்கப்பட்டதே என்பார் அவர்.

சுவாமிஜி கூறுகிறார்: ‘பாமரர்கள் புறக்கணிக்கப் பட்டதே இந்தியாவின் மிகப் பெரிய பாவம் என்று நான்

ஸ்ரீமத் சுவாமி வீரஸ்வரணந்தர்

கருதுகிறேன். அதன் வீழ்ச்சிக்கு அதுவும் ஒரு காரணம். பாமர மக்களுக்குச் சிறந்த கல்வி அளிக்கப்படுவதால் உணவும் தரப்பட்டு பரிபாலிக்கப்பட வேண்டும். அதுவரை எந்த அரசியலும் பயன் பெறாது... இந்தியாவிற்கு புத்துயிர் அளிக்க வேண்டுமெனில் அவர்களுக்காக நாம் பாடுபட வேண்டும்.’

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கலாச்சார ரீதியில் உயர்வளிக்க வேண்டும். அவர்களைத் தொட்டால் தீட்டு. அவர்களுடன் உட்கார்ந்தால் தீட்டு என்பதெல்லாம் கூடாது. நாம் மிகவும் பெருமிதப்பட்டுக் கொள்ளும் வேதாந்தத்தின் உபதேசமும் இதுவல்ல. நமது ஆன்மிக லட்சியத்திற்குச் செயல்முறைவிளக்கம் கொடுக்கத் தவறியதன் விளைவுதான் நமது தேசம் சுரண்டப்பட்டதின் காரணமாகும்.

நாம் அவர்களுக்குக் கல்வி, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆன்மிக உண்மைகளை அவர்களுக்குப் போதித்து பொருளாதார ரீதியில் அவர்கள் வலிமை பெற நவீன விஞ்ஞானத்தூடன் கூடிய விவசாயம், தொழில் போன்றவற்றை அவர்களிடத்தில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

கேள்வி: இந்தியாவில் பெண் கல்வியின் முன்னேற்றம் பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

பதில்: பெண்களுக்கு நல்ல கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் ஆண்களின் குறுக்கீடு இன்றி அவர்களின் பிரச்சனைகளை தங்களுக்குள்ளேயே அவர்கள் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சதந்திரம் பெற்ற பிறகு இந்த வழியில் சிறிது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்னும் நாம் அதிகம் செய்தாக வேண்டும்.

‘சக்தியின்றி உலகத்திற்கு முன்னேற்றம் இல்லை.... இந்தியாவில் அத்தகைய சக்தியை மீண்டும் உயிர் பெற்று எழச் செய்யவே தூய அன்னை தோன்றியுள்ளார். அவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு மீண்டும் கார்க்கிகளும் மைத்ரேயிகளும் உலகில் தோன்றுவார்கள்’ என்கிறார் கவாமிஜி. சில கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய கல்வியை பெண்களுக்கு அளித்து பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் அவர்களை லட்சியப் பெண்களாக உருவாக்க முடியும்.

கிராமம் கிராமமாக குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கின்ற இத்தகைய கல்வியைக் கொண்டு செல்லும் பெண் துறவிகளை அவர் எதிர்பார்த்தார். கவாமிஜி விரும்பிய அத்தகைய நிறுவனம் ஒன்று (ஸ்ரீசாரதா மடம்) ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டு இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதியில் உள்ள பெண்களை உயர்த்துவதற்காக அது சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டு வருவது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும்.

கேள்வி: ஒழுக்கம் மற்றும் நெறிமுறை வாயிலாக நமது சமூகத்தில் நிலவும் பலவிதமான குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு இந்தியப் பெண்களிடமிருந்து நீங்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

பதில்: இந்தத் துறையில் ஆண்களைவிட பெண்கள் சிறப்பாக செயல்பட முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

தீண்டாமை, வரதட்சிணை, அநாதைகளைப் பராமரிக்காமை போன்றதான சமூகத் தீமைகள் மற்றும் பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக அவர்கள் தங்களை ஒழுங்குபடுத்தி பணியாற்ற முடியும். 300 அல்லது 400 பேரைப் பராமரிக்கும் அநாதை இல்லங்களுக்கு ஏன் நீங்கள் செல்ல வேண்டும்?

ஒன்று அல்லது இரண்டு குழந்தைகளுக்கான பெற்றோர்களை நீங்களே ஏன் தேடிக்கண்டுபிடிக்கக் கூடாது? குழந்தைப் பேறு இல்லாத, பணம் படைத்த மக்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றிரண்டு அநாதைக் குழந்தைகளைத் தத்தெடுத்து வளர்த்து அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்கக் கூடாது? அது அநாதை இல்லங்களைவிட சிறந்ததாக இருக்கும். ஏனெனில் அநாதை இல்லங்களில் பெற முடியாத வீட்டின் சூழலையும் பெற்றோர்களின் பாசத்தையும் குழந்தைகள் இல்லாத பெற்றோர்கள் அவர்களைத் தத்தெடுப்பதன் மூலம் கொடுக்க முடியும்.

சமுதாயத்தில் இதுபோன்ற மக்களைப் பெண்கள் கண்டறிந்து ஒன்றிரண்டு அநாதைக் குழந்தைகளைத் தத்தெடுக்கவோ அல்லது பராமரிக்கவோ அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இது உங்களால் செய்ய முடிந்தால் அது மகத்தான செயலாக இருக்கும். இதனை நான் கல்கத்தாவிலுள்ள சாரதா சங்க உறுப்பினர்களிடம் கூறினேன்.

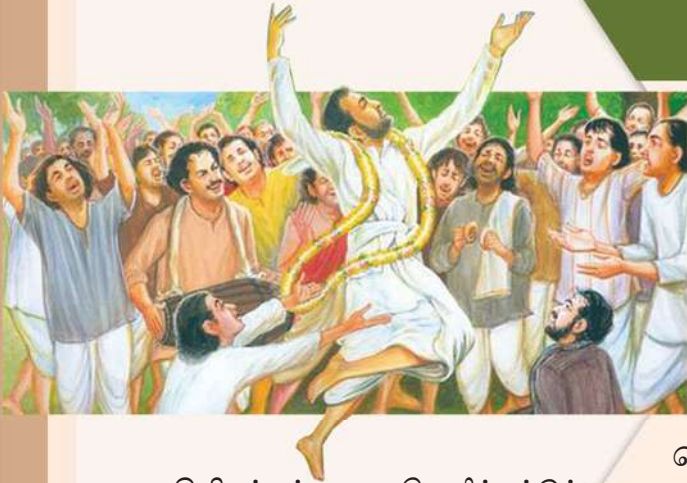
அன்று நாங்கள் மனமோகனின் வீட்டிற்குச் சென்றோம். அங்கு குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் வருகை தந்தார். நாங்கள் சென்றபோது கீர்த்தனையும் நடனமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. புன்முறுவல் தவழ்ந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் முகத்திலிருந்து அற்புதமான தெய்விகப் பேரொளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. மென்மையும் இனிமையும் அழகும் அதேவேளையில் சிங்கத்தின் கம்பீரமும் அவரது ஒவ்வோர் அங்கத்திலிருந்தும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆகா, என்ன அற்புதமானதொரு நடனம் அது!

அதில் ஆடம்பரம் இல்லை! கட்டுக்கடங்காததுள்ளல் இல்லை; செயற்கைத்தனமான அங்க அசைவுகள் இல்லை. இருந்ததெல்லாம் இயற்கையும் இனிமையும் இணைந்து பொலிந்த ஆனந்தத்தின் உச்சநிலை. அந்தப் பேரானந்தம் அவரது உடல்

மெதுவாகவும் எல்லா திசைகளிலும் நீந்தி, தன் ஆனந்தத்தைப் பல வழிகளில் வெளிப்படுத்தும். குருதேவரின் நடனமும் அப்படியே இருந்தது.

பிரம்மம் என்னும் பெருங்கடலில் ஆழ அமிழ்ந்து மூழ்கி, தன்னுள் பொங்கிப் பெருகும் ஆனந்தத்தை அள்ளியெடுத்து, தன் ஒவ்வோர் அங்கத்தின் வழியாகவும் வெளியே தெளிப்பது போலிருந்தது அந்த நடனம். இவ்வாறு நடனம் ஆடிக் கொண்டிருக்கும்போது சில சமயம் உலக

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் தெய்விக நடனம்

முழுவதிலிருந்தும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பெரிய குளத்தில் நீந்துகின்ற மீனின் நிலையைப் போன்றிருந்தது அவரது நிலை. மீன் சில சமயம் வேகமாகவும் சில சமயம்

உணர்வை இழந்துவிடுவார். சில வேளைகளில் இடுப்பிலிருந்து ஆடை நழுவிவிடும். மற்றவர்கள் அதனை இறுக்கமாகக் கட்டிவிடுவார்கள்...

அவரிடமிருந்து தெய்விகப் பேருணர்வின் ஆனந்த அலைகள் பொங்கி எங்கும் பரவி உண்மையான பக்தர்களுக்கு இறைக்காட்சியும், உலகியல் பற்றுக் கொண்டவர்களுக்குப் பற்றின்மையும், மந்தமான இயல்புடையவர்களுக்கு உணக்கத்துடன் ஆன்மிகப் பாதையில் முன்னேற வல்லமையும் அளித்தபடியே பாய்ந்து சென்றது போலிருந்தது.

உலகியலில் ஆழ்ந்து மூழ்கியவர்களின் மனதிலிருந்து கூட ஒரு கணத்திற்கு அந்தப் பேரலை உலகப்பற்றைத் துடைத்ததுபோல் தோன்றியது. அந்த உணர்வுப் பேரலைகளில் எல்லோரும் மூழ்கிவிட்டார்கள்.

(ஆதாரம்: குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்-3)

மூன்றாம் பரிசு

சென்னையில் ஒரு சங்கத்தினர் 'நம் தேசத்தின் மீது பற்று வைத்து மிகச் சிறப்பாகக் கவிதை எழுதி அனுப்புவருக்கு முதல் பரிசு ரூ.300/-, இரண்டாம் பரிசு ரூ.200/-, மூன்றாம் பரிசு ரூ.100/-.' என்று பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்திருந்தனர். அதற்குப் பாட்டு எழுதி அனுப்பும்படி மகாகவி பாரதியாரை அவரது நண்பர்கள் வற்புறுத்தினர். அவரும் அனுப்பினார். ஆனால் அவரது பாடலுக்கு மூன்றாம் பரிசுதான் கிடைத்தது.

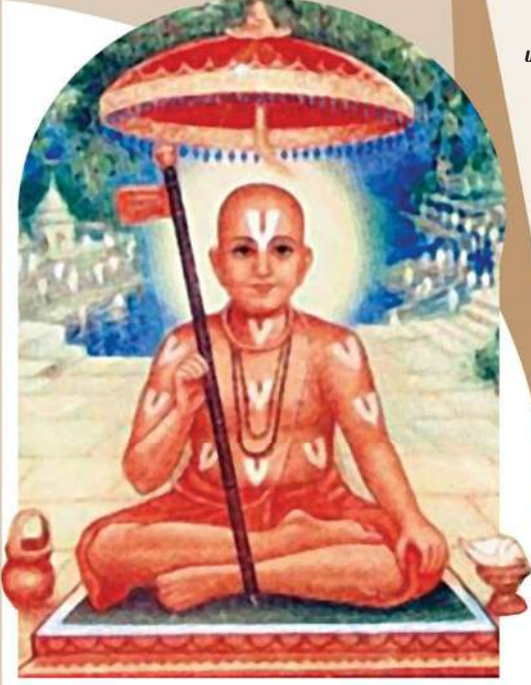
முதல் இரண்டு பரிசுகளைப் பெற்ற பாடல்கள் பாரதியாரின் பாட்டில் இருந்த இனிமையும் சந்தமும் நயமும் பொருளும் இன்றி இருந்தன. இதைக் கண்டு வ.வே.சு. பெரிதும் வருந்தினார். அதற்கு பாரதியார் அவரிடம், "இது முன்பே தெரிந்த விஷயம்தானே. அவர்கள் சங்கத்தில் யாருக்கோ கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களின் கண்களைத் துடைக்க இந்த வழியைத் தேடினார்கள். அவ்வளவுதான்" என்று ஆறுதல் கூறினார்.

அது சரி. பாரதியார் எழுதி அனுப்பிய பாடல் எது தெரியுமா? இதோ:

'செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே - இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே எங்கள்

தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே...'

தகவல்: செந்தமிழ்தாசன்

சுவாமி ராமானந்தர்

குரு கோவிந்த தோஷம் கடேம் காகே லாகூம்
பாய்

பலிஹாரி குரு ஆப்னே, கோவிந்த் தியோ
பதாய் - கபீர்தாசர்

‘குருவும் கோவிந்தனும் ஒரே நேரத்தில்
தோன்றினால் யாரை முதலில் வணங்க வேண்டும்?
முதலில் குருவைத்தான் வணங்குவேன். ஏனெனில்
அவர்தான் கோவிந்தனை அடைய வழிகாட்டுகிறார்’
என்று குருவின் மகிமையை விளக்குகிறார் கபீர்தாசர்.

மேலும் அவர் ‘இந்தப் பரந்த பூமி முழுவதையும்
காசிதமாகக் கொண்டு, உலகிலுள்ள மரங்கள்
அனைத்தையும் எழுதுகோலாக்கி, ஏழு கடல்களையும்
மையாகக் கொண்டு எழுதினாலும் குருவின் மகிமையை
எழுத முடியாது’ என்கிறார். கபீர்தாசரின் குருவணக்கப்
பாடல்கள் குருபக்தி ரசம் மிகுந்தவையாக, உள்ளத்தை
உருக வைப்பவையாக உள்ளன.

இத்தகைய அருமையான சீடரின் குருதான் சுவாமி
ராமானந்தர்! பழைமையான வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தை
அனுஷ்டித்து வந்த அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்து, வேதங்
களையும் சாஸ்திரங்களையும் இளமையிலேயே கற்றவர்.
மகாஞானியாக அவர் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தைப் போதித்து
வந்தார்.

ஆனால் கபீர்தாசரோ தாழ்ந்த ஜாதியாகக் கருதப்பட்ட
நெசவாள ஜாதியில் பிறந்த இஸ்லாமியர். இவர் எப்படி
ஸ்ரீராமானந்தரின் சீடரானார்?

அது ஓர் அற்புத நிகழ்வு! இதுவரை குரு-சிஷ்ய பரம்பரை
யில் கண்டு, கேட்டறியாத செய்தி அது.

குரு ராமானந்தரிடம் தீக்ஷை பெற பெரிதும் விரும்பினார்
கபீர். ஆனால் மதப்பிளவு பெரும் அகழியாக இடையே
நின்றது. குருபக்தியின் தீவிர ஏக்கத்தால் அவர் ஓர் உபாயம்
செய்தார்.

பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் கங்கையில் நீராட வரும் வழக்கம்
உள்ளவர் ராமானந்தர். ஒருநாள் கங்கையில் இறங்க அவர்
பயன்படுத்தும் படிக்கட்டில் நெடுஞ்சாண்கிடையாகப்
படுத்திருந்தார் கபீர். வழக்கம் போல் படிக்கட்டில்
இறங்கி வந்த ராமானந்தர் தன்னையறியாமல் கபீரின்
உடலை மிதித்தார். உடனே ‘ராமர்’ என்று உச்சரித்தபடி
திடுக்கிட்டு காலை எடுத்தார். கூப்பிய கரங்களுடன்
எழுந்து நின்ற கபீர், “தங்களின் பாத தீக்ஷையில் ராம
நாம மந்திரம் பெற்றேன்” என்று மனமுருகிக் கண்
களில் நீர்பெருக குருவை வணங்கினார். ராமானந்தர்
தன் சீடரை ஆசிரிவதித்தார். கபீர்தாசர் ராமானந்தரின்
முதன்மைச் சீடர்களில் ஒருவராக ராமபக்தி
சம்பிரதாயத்தைப் பரப்பினார்.

குரு ராமானந்தர்
வாழ்ந்த காலம் தொன்மை
யான பாரதத்தின் சனாதன
தர்மம், மக்களின் மத
நம்பிக்கைகள், ஆன்மிகம்,
கலாச்சாரம் ஆகிய அனைத்திற்கும்
சோதனையான கால கட்டம்.

ஆம். நம் தாய்நாட்டின் செல்வத்தைக்
கொள்ளையடிக்க, அரசாள என்று அடுத்தடுத்து
வந்த இஸ்லாமிய மதநம்பிக்கையாளர்கள்
ஓரளவுக்கு ஸ்திரமான ஆட்சியை நிறுவியிருந்
தனர். அதை நீட்டிக்க பாரதத்தின் தர்மத்தை,
கலாச்சாரத்தை வேரோடு மாற்றும் வேலை
யில் ஈடுபட்டனர். இந்துக்களை மதமாற்றம்
செய்வது அவர்களது முக்கிய நோக்கமாக
இருந்தது. குறிப்பாக அவர்களின் இலக்
காக இருந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட
வர்களும் ஏழைகளுமே!

பாரதியர்களின் மதநம்பிக்கைகளுக்கு
வலிமை சேர்க்கவும் அவர்களை ஒன்றி
ணைக்கவும் பக்தி இயக்கம் தோன்றி
யது. தென்னாட்டில் நாயன்மார்களும்
ஆழ்வார்களும் சிவனையும் விஷ்ணு
வையும் போற்றிப் பாடியபடி ஊர்
ஊராகச் சென்று தெய்வத் தொண்டு
ஆற்றினார்கள். பின்னர் இதுவே
வடஇந்தியாவிலும் வியாபித்து
மக்களின் நம்பிக்கைகளுக்குப்
புத்துயிர் அளித்தது.

பக்தி இயக்கத்தை

சோம்பிய மனதில்தான் ஏதேதோ எண்ணங்கள் எழுந்து அலைக்கழிக்கும்.

முழுவீச்சில் வடஇந்தியாவில் பெருகச் செய்த பெருமை சுவாமி ராமானந்தரையே சேரும். இன, சாதி, பால் பேதமற்று அனைவருக்கும் குருவாக அவர் உருவானார்.

சுவாமி ராமானந்தர் (கி.பி 1400-1470) பிரயாகையில் (இன்றைய அலகா பாத்தில்) தொன்மையான கன்னியாகுப்ஜ அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை தேவலர் என்று அழைக்கப் பட்ட புண்யசாதன பூரிகர்மா என்ற வேத சாஸ்திரப் பண்டிதர். தாய் சுசீலாதேவி. சிசுவிற்கு ராமதத்தர் எனப் பெயரிடப்பட்டது. குடும்ப புரோகிதர் தமது தீர்க்கதரிசனத்தில் எதைக் கண்டாரோ, என்ன உணர்ந்தாரோ தெரியவில்லை.

“இந்தக் குழந்தையைக் கவனமாக வளர்த்து வாருங்கள். மூன்று வயது வரை இவனை வெளியில் எங்கும் அழைத்து செல்லக் கூடாது. பால் மட்டுமே உணவாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவன் தன் உருவை ஒருநாளும் கண்ணாடியில் பார்க்கக்கூடாது” என்று விசித்திரமான எச்சரிக்கைகளை அளித்தார்.

ராமதத்தாவிற்கு தனது நான்காவது வயதில் அன்னப்பிராசனத்தின்போதுதான் திட உணவு அளிக்கப்பட்டது. மிகுந்த கவனத்துடன் வளர்க்கப் பட்ட அவன் மிக இளம் வயதிலேயே தன் தந்தை ஓதும் வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் இதிகாசங்களையும் கேட்டு, கேட்டு தனது அசாதாரண கிரகிக்கும் சக்தியால் அவற்றை மனப்பாடமாகக் கற்றான். எட்டு வயதில் தனது உபநயனத்தின்போது, அவனது ஞானம் பண்டிதர்களுடன் விவாதிக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்து விட்டிருந்தது.

பின்னாளில் குரு ராமானந்தராக மலரப் போகும் ராமதத்தர் தனது எட்டாவது வயதில் குடும்பத்தில் கற்ற கல்வியை விருத்தி செய்து கொள்ள ஒரு குருவை நாடிச் சென்றார். வைஷ்ணவரான அவர் ஒரு ஸ்மார்த்த குருவிடம் கற்றார்.

அவர் ராமானுஜ சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த குரு ராகவானந்தரிடம் அனுப்பினார். அவரே ராமதத்தருக்கு

தீக்ஷையளித்து ராமானந்தர் என்று நாமகரணமும் செய்தார். அவருடைய போதனையின் மூலம் தனது 12-வது வயதில் ராமானந்தர் உன்னத ஞானக்களஞ்சியமாக, பெரும் பண்டிதராக ஒளிர்ந்தார். தந்தை அவருக்கு மணமுடிக்க விரும்பினார். ஆனால் மகனோ திருமணத்தை முற்றிலும் வெறுத்தார். பிரம்மசரியத்தை வாழ்க்கை லட்சியமாகக் கொண்டார்.

வாராணசியில் பஞ்சகங்கா கட்டத்தில் தவமியற்றினார். ஏராளமான இந்து பக்தர்கள் மட்டுமல்ல. பௌத்தம், ஜைனம், இஸ்லாம் போன்ற பல்வேறு மத நம்பிக்கைகள் கொண்ட ஆன்ம ஞானிகளும் அவருடைய அருளுரையைக் கேட்கத் திரண்டனர். தங்களது ஐயங்களைக் கூறித் தீர்வு பெற்றனர். இவ்வாறு இளம் பருவத்திலேயே சகலருக்கும் ஆன்மிக போதனை அருளும் குருவாக அவர் விளங்கினார்.

பல ஆண்டுகள் தமது குருவிற்கு சேவை செய்த பின் ராமானந்தர் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ள விழைந்தார்.

அப்போது ராகவானந்தர் அந்தணர் தவிர பிறரிடம் உணவு பெறக் கூடாது என்று சீடருக்குக் கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளையை ராமானந்தர் ஏற்கவில்லை. விளைவு? அவர் ராகவானந்தரின் ஆசிரமத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.

‘ஒருவன் ஹரி பக்தியுடையவனாக இருந்தால் அவன் ஹரியினுடையவனாகக் கருதப்பட வேண்டும். அவனுடைய சாதியைப் பற்றியோ அவன் எவருடன் உண்கிறான் என்பதையோ கேட்க யாருக்கும் உரிமையில்லை’ என்பது ஸ்ரீராமானந்தரின் கருத்து. (இதையே நவீன யுகாசாரியாரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் ‘பக்தர்களுக்கு ஜாதி கிடையாது’ என உறுதிபடக் கூறியுள்ளார்.)

குரு ராமானந்தர் தனது தீர்த்த யாத்திரையின்போது தென்னிந்தியா விற்கு வருகை தந்தார். இங்கு ஆசார்ய

கபீர்தாஸர்

இந்தச் சாதனை, அந்தச் சாதனை என்றெல்லாம் பழகுகின்றனர். ஆனால் கடனே என்று செய்கின்றனர்.

2021 - காலண்டர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயத்தின் நூற்றாண்டையொட்டி ஓவியர் மணியம் செல்வன் வரைந்து விஜயத்தில் வெளியான படங்கள் கொண்ட காலண்டர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தில் கொண்டாடப்படும் விழாக்களின் விவரங்களும் முக்கிய பண்டிகை நாட்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தபால் செலவு தனி. விலை ரூ.75/- தொலைபேசி: 044 - 2462 1110.

சிறிய வேலையானாலும் அதை முழு மனதுடனும் உரிய மரியாதையுடனும் செய்ய வேண்டும்.

ராமானுஜரின் அனைவருக்கும் புகலிடம் அளிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு அதைப் பின்பற்றுவவராகத் திரும்பினார். ராம்-சீதா பக்தியை நாடெங்கும் பரப்பினார்.

அவருடைய சத்சங்கங்களில் கலந்துகொள்ள அனைவருக்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. “ஹரி பஜன் செய்பவன் ஹரியின் உடைமை ஆகிறான்” என்ற அவரது தத்துவம் அனைவருக்கும் எந்தவித பேதமுமின்றி பக்திப் பாதையில் ஊக்கத்துடன் இணைந்து செல்ல உதவியது.

குரு ராமானந்தரின் சீடர்களில் முக்கியமானவர்கள் பன்னிருவர். அவர்கள்: இஸ்லாமிய நெசவாளி கபீர், செருப்பு தைக்கும் ரைதால், ராஜபுத்திர மன்னன் பீபா, ஜாட் இனத்தைச் சேர்ந்த தன்னா, முடிதிருத்துபவர் சேனா, மேலும் நரஹரியானந்தர், சுக்ரானந்தர், சுகானந்தர், பவானந்தர், அனந்தானந்தர் ஆகிய பிராமணர்கள். அவருடைய சிஷ்யைகளாக பத்மாவதி, சராஸரி என்ற இரண்டு பெண்களும் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் மிக உன்னத ஆன்மிகநிலை பெற்றவர்கள். குரு ராமானந்தரைப் பின்பற்றியவர்கள் ‘ராமானந்திகள்’ எனத் தனிப் பிரிவாகச் செயல்பட்டு, வடபாரதம் முழுவதும் ராமபக்தியைப் பாடிப் பரவி மக்களிடையே இறைநம்பிக்கையையும் இணக்கத்தையும்

பிறந்த புதிர்களுக்கு இணையாகவே இருந்தது. ஒருநாள் மாலையில் தனது சீடர்களுடன் அமர்ந்திருந்த அவர் “நான் அயோத்தி செல்கிறேன்” என்று கூறி, “என்னுடன் யாரும் வரவேண்டாம்” என்று கட்டளையிட்டுத் தன் குடிலில் நுழைந்தார். அதுதான் அவர் சீடர்களுக்கு அளித்த கடைசி தரிசனம்!

‘ஆதிகிரந்த’த்தில் இடம் பெற்றுள்ள குரு ராமானந்தரின் ஷபத் (பிரார்த்தனைப் பாடல்):

பிரபஞ்சம் முழுவதையும் படைத்தவன் ஓர் இறைவன்! குருவின் கருணையால்.... வேறு எங்கு நான் செல்ல வேண்டும்?

எனது இல்லமே ஆனந்தம் நிரம்பியதாக உள்ளது.

எனது உணர்வுகள் எங்கும் அலையவில்லை.

அது இங்கேயே நிலைபெற்று நின்றுவிட்டது. ஒருநாள் ஓர் ஆசை என் மனதில் நிறைந்தது. சந்தனத்தை அரைத்தேன்; அத்துடன் நறுமண திரவியங்களைக் கலந்தேன் இறைவனிடம் (அதை சமர்ப்பித்து) வணங்கினேன்.

அவர் என்னுள்ளேயே உறையும் என் குருவைக் காட்டினார்.

சுலபமாகவும் அமைதியாகவும் பண்பானது உருவாக்கப்படுவதில்லை.

கஷ்டங்கள் மற்றும் துன்பங்கள் என்ற அனுபவங்கள் வாயிலாக மட்டுமே

ஆன்மா வலுப்பெறுவதும், பார்வை சீரடைவதும், நம்பிக்கை தூண்டப்படுவதும், வெற்றி அடைவதும் நிகழ்கின்றன. - ஹெலன் கெல்லர்

ஆன்மா வலுப்பெறும் வழி

உருவாக்கினர்.

குரு ராமானந்தர் ஸ்ரீவைஷ்ணவம், ராம ரசனபததி, ஆனந்தபாஷ்யம் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார் என்று தெரிகிறது. ஆயினும் அவர் நூல்களிலிருந்து பெறும் ஞானத்தைவிட ஆன்மிக அனுபூதியே சிறந்தது என்று தன் சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்து, அதன் மூலம் அனைத்து மக்களும் இறைவனை அடைய எளிய வழியான பக்திமார்க்கத்தைப் போதித்தார். சீக்கியர்களின் மதநூலான ஆதிகிரந்தம் எனப்படும் குருகிரந்த ஸாஹிபில் குரு ராமானந்தரின் பாடல் ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளது.

மகானாகிய குரு ராமானந்தரின் மறைவு அவருடைய பிறப்புடன்

நான் போகுமிடமெலாம் நீரையும் கற்களையும் காண்கிறேன்.

அவை அனைத்திலும் நீ பூரணமாகப் பரவி, ஊடுருவியுள்ளாய்.

அனைத்து வேத, புராணங்களிலும் தேடினேன்.

(என்) பிரபு இங்கே இல்லாவிடில் அன்றோ நான் அங்கெல்லாம் அலைய வேண்டும்.

எனது சத்திய குருவே! நான் உனக்கு அர்ப்பணம்.

எனது குழப்பங்களையும் ஐயங்களையும் தீர்த்தவன் நீயே!

ராமானந்தரின் (ஏழை) தலைவனும் குருவும் எங்கும் வியாபித்துள்ள இறைவனாகிய நீயே! ❖

அவரே பிரம்ம சொருபிணி

அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி ஜெயரம்பாடிக்கு ராதுவுடன் சென்றபிறகு சுதிரா, சரளாவை வாராணசி ராமகிருஷ்ண மிஷன் மருத்துவமனைக்கு அழைத்து வந்தார். அங்குள்ள பெண் நோயாளிகளுக்குச் சேவையாற்றும் இளம்

பெண்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து தயார் செய்வதே இவர்கள் வருகையின் நோக்கம். இருவரும் பெண்களுக்கான வார்டு எண் 1-இல் தங்கியிருந்தார்கள். சரளாவின் முதல் பணி நர்ஸிங் பற்றி எதுவுமே தெரியாத விஸ்வேஸ்வரி என்ற இளம்பெண்ணுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதுதான்.

ஒன்றரை மாதம் கழிந்த பிறகு சுவாமி சாரதானந்தரி டமிருந்து சரளாவிற்குக் கடிதம் வந்தது. அதில் ராதுவின் உடல்நிலையைப் பற்றி அன்னை மிகுந்த கவலை கொண்டுள்ளார். அவள் உடனே அங்கு செல்ல வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அப்போது தாய் அன்னை கோயல்பாராவில் இருந்தார்.

வாராணசியிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்பு சரளா சுவாமி துரியானந்தரிடம் ஆசி பெறச் சென்றார். அப்போது அவள், தான் அன்னையிடம் செல்வது பற்றிய விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தாள்.

சுவாமிகள் அதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி யோடு இவ்வாறு கூறினார்: “நீ அன்னையிடம் செல்கிறாய். அவர்தான் உலக அன்னை. அவரே மகாசக்தியும்கூட. அன்னையின் மனம் எப்போதும் உயர் உணர்வு தளங்களிலேயே இருக்கும். கடும் தவங்கள் செய்த போதும் எங்களால் அந்த உயரத்திற்குச் செல்ல முடியவில்லை. மனித குலத்தின் நன்மைக்காக அந்த மகத்தான தெய்வ சக்தியே உருவெடுத்து வந்துள்ளது. நீங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலிகள்? பிரம்ம சொருபிணியான அன்னையே அல்லவா உங்களை அழைத்திருக்கிறாள்.

“ஐந்தாவது உணர்வு தளமான தொண்டையிலுள்ள விசுத்தி சக்கரத்தில் மனதை நிலைநிறுத்த நாங்கள் போராடுகிறோம். ஆனால் அன்னையோ ராதுவிற்காக தனது மனதை கீழே இறக்கி அந்தச் சக்கரத்தில் வைத்திருக்கிறார். நீ அன்னையிடம் செல்கிறாய். அது மிகவும் நல்லது. மிகவும் நல்லது.”

முதலில் தொண்டு பிறகு கோயில்

அது 1950 காலக்கட்டம். தற்போதைய கௌஹாட்டி, ராமகிருஷ்ண மிஷன் அப்போது ராமகிருஷ்ண சேவா சமிதி என்ற பெயரில் சாத்திர்பாரி பகுதியில் இயங்கி வந்தது. அங்கு ஒரு புதிய கோயில் எழுப்ப கமிட்டி உறுப்பினர்களாலும் பக்தர்களாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கௌஹாட்டி நகராட்சி ஆணையரான என் தந்தை கோயிலுக்கான நிதியை அளிக்க முன்வந்தார். ஒரு வியாபாரி சுற்றுச் சுவருக்கான நிதியை அளித்தார்.

சுவாமி ரங்கநாதானந்தர் அப்போது ஷில்லாங்குக்கு வந்திருந்தார். அப்போது புதிய கோயிலுக்கு அடிக்கல் நாட்ட அவரையே சமிதி உறுப்பினர்கள் அழைத்தார்கள். சுவாமிகளும் வந்து ஆசிரமத்தைப் பார்வையிட்டார். அப்போது அங்குள்ள சிறிய கோயிலும், ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கான விடுதியும், சமையலறையையும், கழிவறையையும் கவனித்ததில் அவை போதிய வசதியின்றி இருப்பதைக் கண்டார். எனவே அவர் சுற்றுச் சுவர் எழுப்புவதற்கானதிட்டத்தை மட்டும் ஆமோதித்தார். புதிய கோயிலைக் கட்டுவதற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை.

எல்லோரும் வியப்படையும்படி அவர் கமிட்டி உறுப்பினர்களிடம் முதலில் கழிவறையும், இரண்டாவது குடிநீர் வசதியும் குளியலறையும், மூன்றாவது நல்ல சமையலறையும், நான்காவது மாணவர் விடுதியும் பிறகு போதிய பணமிருந்தால் சிறிய மருத்துவமனையும் கட்டும்படிக் கூறினார். இந்தப் பணிகளெல்லாம் முடிந்த பிறகுதான் புதிய கோயிலைக்கட்டுவது பற்றி அனைவரும் யோசிக்க வேண்டும் என்றும் கூறிவிட்டார்.

இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்ட என் தந்தை பெரிதும் வருந்தினார். எனவே உறுப்பினர்கள் அவரை அழைத்து வந்து ரங்கநாதானந்தரைச் சந்திக்க வைத்தனர். சுவாமிகள் ஆசிரமத்தின் மேற்கண்ட அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பற்றி அவரிடம் விளக்கியதும் அவர் நெகிழ்ந்துவிட்டார். கோயில் அதன் பிறகு எழுப்பப்பட்டது. 1968-இல் இந்த ஆசிரமம் பேலூர் ராமகிருஷ்ண மிஷனின் கிளை மையமானது. 1988-இல் உருபாரி பகுதியில் மிஷன் இடம் பெயர்ந்தது. அந்தக்கோயில் புறநோயாளிகளுக்கான மருத்துவமனையாக மாறியது.

- அஜய் கே.ஆர் தத்தா (முன்னாள் எம்.எல்.ஏ..)

சுவாமி துரியானந்தர் ஜயந்தி, 27.1.2021 புதன்

நோயின்றி நூறாண்டு வாழ...

(ஹெக்டர் கார்ஸியா மற்றும் ஃப்ரான் ஸெஸ்க் மிரால்ஸ் எழுதிய இகிகாய் (IKIGAI) என்ற நூலினைத் தழுவினது.)

திருமூலர்தாம் அருளிய 'திருமந்திர'த்தில், மனிதர்கள் தங்களது உடலைக் காக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தியுள்ளார்.

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டா
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

திருமூலரும் திருவள்ளுவரும் தத்தம் தவவலிமையால் நமக்கு அருளிய வாழ்வாதாரக் கருத்துகளில் சில, உலகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில் நாம் அதிகம் அறியாத ஒரு சமூகத் தினரால் இன்றும் நெறியாக்கம் பெற்றுள்ளன.

உலகத்தின் எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த உயர் வாழ்வியல் முறைகளையும் தமிழிலக்கியங்களில் அலசிப் பார்த்தால் அவற்றை அங்கு காணலாம். மனிதகுலம் வாழ்வாங்கு வாழத் தேவையான வழி முறைகளை நம் முன்னோர்கள் நமது இலக்கியங்களின் வாயிலாக உலகம் முழுவதும் விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

நம் பெரியவர்கள் ஆசி கூறும்போது 'ஆயுஷ்மான் பவ' என வாழ்த்துவர். ஆனால் ஜப்பானியர்கள் 'இகிகாய்யினைப் பின்பற்று' என ஆசீர்வதிப்பார்களோ என்னவோ! இந்த இகிகாய் என்ற நூலின் மையக் கருத்துடன் ஒளவைப் பிராட்டியின் நல்வழியில் வரும் இந்தப் பாடல் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

ஆவாரை யாரே அழிப்பார்? - அதுவன்றிச் சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்? - ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்? மெய்யம் புனியதன் மேல்.

அழகிய நிலவுலகத்தில் உண்மையாக வாழ்வதற்கு உரியவரை அழிக்க வல்லவர் யாவர்? அதுவன்றி, இறத்தற்குரியவர்களை இறக்காமல் காக்கவல்லவர் யாவர்? இஃது இழிந்த செய்கையென்று ஒழித்துவிடாமல் ஐயமெடுத்தற்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்?

'இகிகாய்' நூலிலுள்ள முக்கியக் கருத்துகளின் சுருக்கம்:

வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன? நீண்ட நாள் உயிர் வாழ்வதா அல்லது வாழும் காலத்தில் உயர் குறிக்கோள்களை அடைவதா? ஒரு சிலர் மட்டும் வாழ்வில் பிடிப்புடனும் மற்ற சிலர் கடுப்புடனும் இருக்கக் காரணமென்ன? இந்தச் சிந்தனையை ஒட்டிய எங்களது உரையாடலின் மூலம் இகிகாய் (Ikigai) என்ற ஜப்பானியச் சொல்லை அறிய முடிந்தது.

ஜப்பானிய மொழியின் 'இகிகாய்' என்பது 'எப்போதும் ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில் மகிழ்ச்சி' எனப் பொருள் கூறலாம். ஜப்பானின் ஓகிநாவா தீவிலுள்ள ஒரு லட்சம் மக்களில் 24.55% பேர் நூறு வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்கள். இது உலகத்தின் சராசரிக்கு அதிகமான குறியீடாகும்.

ஓகிநாவாவில் மட்டும் நூற்றாண்டைக் கடந்தவர்கள் அதிக அளவில் இருக்க 'இகிகாய்' என்ற பண்புதான் காரணமா? அவர்கள் தங்களது கடைசிக் காலம் வரையிலும் துடிப்புடன் விளங்க எவ்வாறு ஊக்கம் பெறுகின்றனர்? அவர்களது மகிழ்ச்சியான நீண்ட வாழ்க்கையின் ரகசியம்தான் என்ன?

இது குறித்து ஆய்வு செய்ய, ஜப்பானின் ஓகிமி என்ற கிராமத்திற்கு சென்றோம். 3000 மக்கட்தொகை கொண்ட அந்தத் தீவு தீர்க்காயுசுக் கிராமம் என அழைக்கப்படுகிறது.

அங்கு இயற்கை வளங்களைக் காட்டிலும் வலிமையான வேறொன்று செயல்படுகிறது. - அங்குள்ள மக்களிடம் இயல்புக்கு மிக அதிகமாகப் பொங்கி வழியும் மகிழ்ச்சியைக் காணலாம். அதுவே அவர்களை வழிநடத்து கிறது; அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளுடன் கூடிய மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையை அளிக்கிறது.

இதற்குப் பலருக்கும் புரியாத அந்த

இறைவன் தனக்குச் சொந்தமானவர் என்று யாருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது?

இகிகாய்தான் காரணமா? அப்படியென்றால் அது என்ன?

ஒகிநாவாவில் இண்டாவது உலகப் போரின்போது 200 அப்பாவிகள் பலியானார்கள். தம் இனத்தினரைக் கொன்ற வெளிநாட்டினர் மீது அம்மக்கள் கசப்புணர்வு கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அறிமுகமற்ற மனிதர் களிடமும், 'சகோதர பாவத்துடன் இரு' என்று பொருள்படும் 'இசிரிபா சோடெ' எனும் மனப்பாங்கைப் பின்பற்றுகின்றனர். சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாகத் தம்மைக் கருதும் ஒகிமி நகரத்தின் மக்கள் கொண்டுள்ள மகிழ்ச்சிக் கான ரகசியம் இது. இங்கு இளவயது முதல் முதுமை வரை 'யுயிமாரு' அதாவது 'கூட்டுப்பணி' என்ற வகையில் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் பரஸ்பர உதவி செய்வதைப் பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

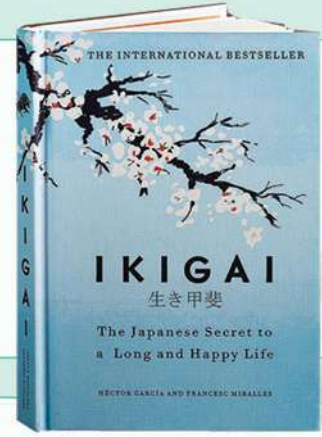
நட்பைப் பேணுதல், எளிய உணவுமுறை, தேவையான ஓய்வு, தினசரி தொடர் உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றின் மூலம் ஒவ்வொரு நாளும் ஆரோக்கியமாக வாழ்வது போன்ற பழக்கங்களே அவர்களது இகிகாய். இவற்றைத் தவிர, நூற்றாண்டைக் கடந்த ஜப்பானியர்களிடம் வேறு சில பழக்கவழக்கங்களும் உள்ளன.

ஜப்பானியர்களைப் பொருத்தவரை, இயல்பிலேயே ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஓர் இகிகாய் உண்டு. சிலர் அவற்றை கண்டறிந்துள்ளனர், வேறு சிலர் அதனைக் காண விழைகின்றனர். ஒகிநாவாவில் பிறந்த, அதிக அளவில் நூற்றாண்டைக் கடந்தவர்கள் அனைவருமே தாங்கள் தினமும் அதிகாலை யில் எழுவதன் காரணமே தங்களது இகிகாய் தரும் உந்துதல்தான் எனக் கூறுகின்றனர்.

எனவே வாழ்வில் திருப்தி, மகிழ்ச்சி, வாழ்வதற்கான காரணம், உடல்-மன-ஆன்ம ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றுக்கு இகிகாய் என்னும் மனப்பாங்கே காரணம் என அறிய முடிகிறது. ஜப்பானியர்களைக் கூர்ந்து கவனிக்கையில் மற்றொரு ஆச்சரியத்தையும் காணலாம்; அவர்கள் பணி ஓய்வுக்குப் பிறகும் அதே துடிப்புடன் விளங்குகின்றனர். உண்மையிலேயே பல ஜப்பானியர்களுக்கு பணிஓய்வு என்பதே இல்லை. தம் உடல்நிலை அனுமதிக்கும் வரையிலும் தங்களுக்கு விருப்பமான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எதைச் செய்தால் நிம்மதியும் மகிழ்ச்சியும் பெற முடியுமோ அதை மகிழ்வுடன் செய்வதே இகிகாய் என்னும் வாழ்க்கை முறை.

ஜப்பானிய மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுறுத்திக் கொள்ளும் பழமொழி 'ஹரா ஹ்ச்சி பு' அதாவது '80% அளவிற்கு மட்டுமே வயிறை நிரப்பு' என்பதாகும். வயிறு நிரம்பும் உணர்வு வந்ததும் சாப்பிடக்கூடாது.

மனதைத் துடிப்புடன் வைத்துக் கொள்வதே உடலை இளமையாக வைக்கும் ரகசியம் என்பது இகிகாயின் முக்கியக் காரணியாகும். யெஷிவா

பல்கலைக்கழகம் நடத்திய ஓர் ஆய்வில், நீண்ட காலம் வாழ்பவர்களின் இரு முக்கியப் பழகுமுறைகளைக் கண்டறிந்துள்ளனர். ஆக்கப்பூர்வமான நேர்மறை எண்ணம், கவனத்தை உணர்வுபூர்வமாக அதிக அளவில் கொண்டிருத்தல். துன்ப காலத்திலும் கலங்காத உள்ளத்துடன் விளங்குதல் போன்றவை இளமையாக இருக்க உதவும்.

ஜப்பானியர்களிடம் எப்போதும் கடமையுணர்வு, கடின உழைப்பு, எடுத்துக்கொண்ட செயலில் முழுவதுமாக ஈடுபடும் தன்மை, பிரச்னை தீரும்வரை விடாமுயற்சி ஆகியவற்றைக் காணலாம். இது ஜப்பானியர்களுக்கே உரித்தான இகிகாய்.

ஜப்பானியர்கள் மட்டுமல்ல, உலக அளவில் திறமைமிக்க கலைஞர்களும் விஞ்ஞானிகளும் வலிமை

யான, தெளிந்த இகிகாய் கொண்டவர்களே. தம் கடைசி நாள் வரையிலும் தாம் விரும்பியதைச் செய்பவர்கள் அவர்கள்.

ஜப்பானியர்கள் தம் கடைசிக் காலம்வரை செயல்புரியும் ரகசியத்தின் முக்கிய காரணி சமூகத் தொடர்பு எனும் குணம்கூட காரணம். உங்களுக்கு வேலையில்லாதபோதும், நீங்கள் சுறுசுறுப்பாக ஏதாவது பணியில் ஈடுபடுபவராயின் உங்களிடம் ஜப்பானியர்களைப் போன்ற இகிகாய் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இந்தப் பண்பு நலனே உங்களை சமூகத்திற்கும் உங்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக வாழ்நாள் முழுவதும் இயங்க வைக்கிறது.

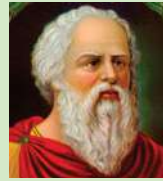
(மேலும் பல சுவாரசியமான தகவல்களை அடுத்த இதழில் காண்போம்...)

எது மகிழ்ச்சி?

சீடர்: எது மகிழ்ச்சி?

சாக்ரடீஸ்: நேர்மை ஒன்றே உண்மையான மகிழ்ச்சி. நேர்மையற்றதே மகிழ்ச்சி இல்லாதது.

- நெ.இராமன்

பூராமகிருஷ்ணன் திருநாமத்தைச் சொல்கின்ற யாருக்கும் ஒருபோதும் உணவு கஷ்டம் வராது.

அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் ஊடகங்களில் ஒரு விஷயம் அமளி துமளிப்பட்டது. அர்த்தமற்ற அநாவசியமான சர்ச்சை அது. ஒரு மூடர் கூட்டத்தால் கந்த சஷ்டிக் கவசம் விமர்சிக்கப்பட்டதைத்தான் சொல்கிறேன்.

நம் எல்லோருக்கும் ஒரு வழக்கம் உண்டு. நாம் எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசுவோம். ஆனால் எல்லாவற்றையும் எல்லா இடத்திலும் பேச மாட்டோம். அன்றாட செய்திகள் பற்றி சாப்பிடும்போது பேசுவோம். ஆனால் பூஜை அறையில் பேச மாட்டோம். அரசியல் பற்றி அலுவலக கேண்டினில் பேசுவோம். ஆனால் பூஜை அறையில் பேச மாட்டோம். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பற்றி படுக்கையில் படுத்திருக்கும்போது பேசுவோம். ஆனால் பூஜை அறையில் பேச மாட்டோம். ஏன்? ஏனெனில் பூஜை அறை என்பது நமக்குப் புனிதமானது மட்டுமல்ல. அந்தரங்கமான தும்கூட. அங்கே பலருக்கு ஜபிப்பதும் வேண்டிக் கொள்வதும் மனதிற்குள்ள்தான். காரணம் அது நமக்கும் கடவுளுக்குமான விஷயம். அதை நம் நெருங்கிய உறவினர் கேட்பதைக் கூட நாம் விரும்புவதில்லை.

ஊடகங்கள் எதைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் வழிபாடுகள் பற்றி பொது வெளியில் வக்கிரமான மொழியில் பேசுவது அறமல்ல. நம் வழக்கத்திற்கு முரணான விஷயத்தை ஓர் ஊடகம்

மேற்கொண்டதால்தான் சர்ச்சையும் கொந்தளிப்பும் மூண்டன.

உண்மையில் கந்த சஷ்டிக் கவசம் எத்தகையது? 2017- நவம்பர் மாத விஜயம் இதழில் 'கந்த சஷ்டிக் கவசமும் உளவியலும்' என்று தலைப்பிட்ட ஒரு கட்டுரை வெளியாகியிருக்கிறது. அதிலிருந்து:

சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நிறுவனத்தில் நான் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தேன், அங்கு தொழிலாளர்களை உற்சாகப்படுத்த சில வகுப்புக்கள் நடத்தப்படுவதுண்டு. ...தொழிலாளர்களுக்காக நடத்தப்படும் இந்த வகுப்பில் மனதை அமைதியாக வைத்துக் கொள்ளவும்

இன்னும் பல

உடலை பேணிப் பாதுகாக்கவும் சில விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அதில் ஒன்று அதிக டென்ஷனாகவே வாழும் நாம் மனதை எப்படி அமைதிப்படுத்தலாம் என்பதை ஒருவர் ஒரு புதிய முறையைக் கற்றுக் கொடுக்கிறேன் என்று கூறி, இதை அறிமுகப்படுத்தியவர் ஓர் ஆங்கிலேயர் என்று அவர் பெயரைக் கூறினார். மனோவியல் ரீதியாக இந்தப் பயிற்சி நல்ல பலனைத் தரும் என்று கூறி அதைச் செய்யச் சொன்னார். முதலில் “கண்ணை மூடிக் கொள்ளுங்கள். இப்போது மெதுவாகச் சொல்லுங்கள்” என்று ஆங்கிலத்தில் துவங்கினார். “மை ஐஸ் ஆர் ரிலாக்ஸ்டு, மை நோஸ் இஸ் ரிலாக்ஸ்டு” என்று ஒவ்வொரு பாகத்தையும் சொல்லி முடித்தார். பிறகு “இப்பொழுது கண்ணை மெதுவாகத் திறக்கவும். இப்போது உங்கள் மனதும் உடலும் அமைதியாக இருக்கின்றனவா?” என்று ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். என் முறை வந்தபோது நான் அவரிடம், “சார் நான் இதைக் குழந்தைப் பருவம் முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறேனே” என்றேன். அவர், “இது புதிய மனோவியல் முறை. இதை எப்படி நீங்கள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே செய்ய முடியும்?” என்று கேட்டார்.

“நான் கந்த சஷ்டிக் கவசம் சொல்லும்போது உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒவ்வொரு வேல்காக்குமாறு பிரார்த்திக்கிறோம். உடலில் ஓர் அங்கம் விடாமல் வேல் காக்க என்று கூறுகிறோம். இப்படி தினசரி வாயால் ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் பற்றிச் சொல்லும்போது நம் மனது அந்த அங்கத்தில் நிலை கொள்கிறது. மனது தியானிக்கும் அங்கத்தினை நமது மூளை தானாகவே ஒரு சில விநாடிகள் கூர்ந்து கவனிக்கிறது” என்றேன்.

மாலன்

இந்த அனுபவத்தை எழுதியிருக்கும் கட்டுரை ஆசிரியர் வைரவன், 'ஆனால் ஆராயாமலே தற்காலத்தில் எல்லாவற்றையுமே (குறிப்பாக இந்து மதத்தில் உள்ளவற்றை) மூட நம்பிக்கை என்று சொல்பவர்களுக்கு இது புரிவது சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால், அவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இவற்றில் அடிப்படை அறிவே கூட இருப்பதில்லை என்பதே உண்மை' என்று எழுதியிருக்கிறார்.

உண்மையில் நம்மில் பலருக்கு நம்

போல, தொல்காப்பியம், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இன்னிலை, புறநானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி போன்ற சங்க இலக்கிய நூல்களில் கல்வி பற்றி என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ரத்தினச் சுருக்கமாக எளிய தெளிவான மொழியில் 2016-பிப்ரவரி, மார்ச் இதழ்களில் வெளியான 'சங்க இலக்கியம் கூறும் கல்வி' என்ற கட்டுரையில் தருகிறார்.

இதுபோல பல சுவாரச்யமான செய்திகள் கொண்ட அவரது இன்னொரு கட்டுரை 2017- செப்டம்பர் விஜயத்தில் வெளியாகியுள்ள 'அழகிய மரம்' என்ற கட்டுரை. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் கல்வி எப்படி இருந்தது? சாதிகளின் அடிப்படையில்தான் கல்வி வழங்கப்பட்டதா? என்பதை

ஆதாரங்களுடன் தரும் ஆங்கில நூல் காந்தியச் சிந்தனையாளர் தரம்பால் எழுதிய The Beautiful Tree. அதை பி.ஆர்.மகாதேவன்

என்பவர் 'அழகிய மரம்' என்ற நூலாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். அதிலிருந்து சில சுவையான தகவல்களை சுவாமி அபவர்கானந்தா திரட்டித் தந்துள்ளார். அவை:

'1830-களில் வங்காளம், பீகார் பகுதிகளில் சுமார் ஒரு லட்சம் பள்ளிகள் இருந்துள்ளன. சென்னை மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பள்ளி இருந்துள்ளது.

'1800-களில் இந்தியக் கல்வி பிரிட்டனை விடப் பலமடங்கு மேலானதாக இருந்துள்ளது. கல்வி கற்கும் கால அளவு பிரிட்டனைவிட அதிகமாக இருந்தது. கற்றுக் கொடுக்கும் முறையும் மேலானதாக இருந்துள்ளது. இந்தியாவில் இருந்த வழிமுறையே இங்கிலாந்தில் அனைவருக்குமான கல்வியைக் கொண்டு வர வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளது.

'அப்போது எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி சென்னையில் பிராமணக் குழந்தைகள் 410 பேர், வைசியக் குழந்தைகள் 961 பேர், நான்காம் வருணத்துக் குழந்தைகள் 3678 பேர், பிற ஜாதியினர் 447, முஸ்லீம்கள் 153 பேர் கல்வி கற்றுள்ளனர். இதே போலத் தமிழகத்தின் பிற இடங்களில் 11,147 பிராமணக் குழந்தைகளும் நான்காம் வருணத்துக் குழந்தைகள் 54,195 பேரும் கல்வி கற்றுள்ளனர் என்று பிரிட்டிஷாரின் ஆவணங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது... 'கோயம்புத்தூரில் 173 கல்லூரிகள் இருந்துள்ளன... நாளுக்கு ஒரு கைப்பிடி தானியம் அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு ரூபாய் ஆசிரியருக்குச் சம்பளமாகப் பெற்றோரின் வசதிக்கேற்பத் தரப்பட்டுள்ளது.'

பண்டைய இந்தியா அளித்த கல்வியை நாம் அடிமைப்பட்ட காலத்தில் தொலைத்துவிட்டோம். இந்தியர்களின் கல்வியின்பால் தொடர்ந்து ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக அக்கறை காட்டி, அர்ப்பணிப்போடு செயல்பட்டு வந்திருக்கிற ராமகிருஷ்ண இயக்கம் சுவாமி விவேகானந்தரின் 150-வது பிறந்த தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது (2013-2014) ஒரு புது முயற்சியை மேற்கொண்டது. ராமகிருஷ்ண மிஷன், புதுடெல்லி முன்னோட்டமாக ஐந்து மாதிரி வடிவங்களைத்

நூற்றான்கள் இரும்..!

பண்டைய நூல்கள், இலக்கியங்களில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதே தெரியாது. குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினருக்கு. ஆனால் நம் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பெரும் கடல் புதைந்து கிடக்கிறது. ஆழமும் அகலமும் கொண்ட கடல். அவை பேசாத வாழ்வின் அடிப்படையான விஷயங்கள்- உடல் நலம், மனநலம், கல்வி, அரசு, காதல், குடும்பம், சமூகம், சுற்றுச்சூழல், ஏன் அறிவியல் கூட- அனேகமாக ஏதும் இல்லை. விஜயம் இந்த இடைவெளியை நிரப்பப் பெரிதும் முயன்று வந்திருக்கிறது. இன்றைய விஜயம் ஆசிரியர் சுவாமி அபவர்கானந்தர், மாதுளம் பழத்தை உரித்து அதன் முத்துக்களைச் சேகரித்து அதைப் பிழிந்து இனிப்புச் சேர்த்து, அருந்த எளிதான சாறாகத் தருவது

தயாரித்து அதை 20 பள்ளிகளில் நடத்தியது. பின்னர் அது நாட்டின் பல பகுதிகளில் உள்ள 1500 பள்ளிகளுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு குழந்தையையும் அவன்/அவள் தன் முழு ஆற்றலையும் உணர்ந்து வருங்காலத்தில் நாட்டின் எழுச்சி மிகு குடிமகனாக வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்ட இந்தத் திட்டம் ACP (Awakened Citizens Programme) என்றழைக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் உச்ச நீதிமன்றத்தின் போற்றுதலைப் பெற்ற திட்டம். இது குறித்த விவரங்களை 2017-ஆகஸ்ட் இதழின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

‘உண்மையில் பெரும் செயல்களைத் தொடங்க முனைப்பும் உழைப்பும் தான் தேவை. பெருந்தொகையான பணம் அல்ல’ - இதைச் சொல்வது நானல்ல. இப்போது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கும் நீதியரசர் வி.ராமசுப்ரமணியன். வாராணசி, ராமகிருஷ்ண மிஷன் சேவாஸ்ரமத்தின் மிகப் பெரிய மருத்துவமனையைத் தொடங்க முதலீடு வெறும் 25 நயா பைசா, அதாவது கால் ரூபாய். 28 ரூபாய்க்கும் குறைவான தொகையில் கங்கல் ராமகிருஷ்ண சேவாஸ்ரம மருத்துவமனை தொடங்கப்பட்டது. கோவைக்கு அருகில் பெரிய நாயக்கன் பாளையத்தில் உள்ள ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயாவை தொடங்கிய திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார், ‘அந்த நிறுவனம் வெறும் ஆறு ரூபாயில் தொடங்கப்பட்டது’ என்கிறார்.

நீதியரசர் (ஏப்ரல் 2015) இதைச் சொல்லிவிட்டு அவர் கூறுகிறார்: ‘ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் பதினாறு சீடர்கள் உருவாக்கிய ராமகிருஷ்ண மிஷன் என்ற இயக்கம் நூறாண்டுகளுக்கு மேலாக நிலைத்து நிற்பதை நினைத்து நான் பலமுறை மலைத்துப் போவேன். சொத்துள்ள இயக்கங்கள் எல்லாம் சொத்துக்களாலேயே மிகப் பெரிய பிரச்சனைகளைச் சந்தித்து வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இந்த இயக்கம் ஒரு மாபெரும் இயக்கமாக வளரமுடியுமானால் பகவானின் இறைமைக்கு இதைவிட மிகப் பெரிய சான்று இருக்க முடியாது என்பது என் திட நம்பிக்கை’ என்கிறார் நீதியரசர்.

பகவான் ராமகிருஷ்ணரது இறைமையின் சிறு திவலை என் மீதும் பட்டதால் எனக்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயத்தின் நூறாண்டுகளாக மேற்கொண்டு வரும் பயணத்தின் சில சுவடுகளை, மிகச் சில சுவடுகளைப் பதிவு செய்யும் பாக்கியம் கிட்டியது. மண்ணுக்கும்

அவினாசிலிங்கம் செட்டியார்

விண்ணுக்குமாக எழுந்து நிற்கிற ஒரு பெரும் தரிசனத்தின் சுண்டுவிரல் நகத்தினளவையே நான் உங்களோடு இந்தத் தொடரில் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

‘மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும்’ என வெறும் எதுகை நயத்திற்காகச் சொல்ல வில்லை. ஆன்மிகத்தைப் பற்றியும் அறிவியலைப் பற்றியும் ஒரு சேரப் பேசிய இதழ்கள் தமிழில் இல்லை. கலாசாரத்தைப் பற்றியும் கல்வியைப் பற்றியும் ஒரு சேரப் பேசிய இதழ் ஏதுமில்லை. இலக்கியத்தைப் பற்றியும் சமூக சேவையைப் பற்றியும் பேசிய இதழோ, இளைஞர்களைப் பற்றியும் சான்றோர்களைப் பற்றியும் பேசிய இதழோ இங்கு இல்லை. ஆனால் இவை எல்லாவற்றைப் பற்றியும் அக்கறையோடும் ஆழ்ந்த சிந்தனையோடும் எளிமையான மொழியில் அழகான வடிவமைப்பில் பேசிய ஒரே தமிழ் மாத இதழ் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்.

இதில் எழுதியவர்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஞானம் மிகுந்த துறவிகள், வேதாந்த வித்தகர்கள், பெருந்தமிழ் அறிஞர்கள், இணையற்ற தலைவர்கள், ஜனாதிபதிகள், அமைச்சர்கள், கல்வியாளர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பேச்சாளர்கள், பிரபலமானவர்கள், ஏன் அரும்புகிற இளைஞர்கள் என்று எத்தனை எத்தனை பேர்! தமிழ்நாட்டில் நன்கு அறியப்பட்ட எவரது பெயரை வேண்டுமானாலும் சொல்லி அவர் எழுதியிருக்கிறாரா என்று கேளுங்கள். நிச்சயமாக பதில் ஆமாம் என்றுதான் இருக்கும்.

இதற்கெல்லாம் ஆணி வேராக இருந்த இதன் ஆசிரியர்களை எண்ணி வியக்கிறேன். பூவையோ கனியையோ கொண்டாடுகிற உலகம் அதற்கு ஆதாரமான வேரைப் பற்றி நினைத்துக் கூடப் பார்ப்பதில்லை. இதன் ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு மகத்தான மனிதர்கள்! உங்களுக்குத் தெரியுமா? தமிழ் நாட்டில் ஒருவரது நூல்கள் 27 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகியிருக்கிறது. ஆனால் அவர் ஒரு ரிஷி போல வாழ்ந்தார். ரிஷி போல, துறவியாக அல்ல. எதிர்காலம் கண்டு வழி நடத்தும் ரிஷியாக வாழ்ந்தார். அந்த மாமனிதரின் பெயர் ‘அண்ணா’ சுப்ரமணியம். அவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் இதழின் ஆரம்ப கால ஆசிரியர்களில் ஒருவர். அவருக்குப் பின் ஆசிரியப் பொறுப்பேற்றவர்கள் (சுமையை ஏற்றவர்கள்) அத்தனை பேரும் அவரை போன்று சுடர் மிகும் அறிவோடும், சோர்வறியா

‘அண்ணா’ சுப்ரமணியம்

उद्यन्नद्य मित्रमह आरोहन्तुरां दिवम् ।
हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय ॥

உத்யன்னத்ய மித்ரமஹ ஆரோஹன்னுத்தராம் திவம் ।
ஹ்ருத்ரோகம் மம ஸூர்ய ஹரிமாணம் ச நாசய ॥

ரிக்வேதம் 1.50.11,

தைத்திரீய ப்ராஹ்மணம் 3.7.6

மிகப்பழமையான ரிக்வேதத்திலும் தைத்திரீய ப்ராஹ்மணத்திலும் இந்த மந்திரம் இருக்கிறது. ஆதித்ய உபஸ்தானம் - அதாவது சூரியக் கடவுளை வணங்க இந்த மந்திரம் உச்சரிக்கப்படுகிறது. இந்த மந்திரத்தின் ரிஷி ப்ரஸ்கண்வர். இந்த மந்திரம் அடங்கிய ஸூக்தத்தை ஜபித்தால் தோல் வியாதிகள் நீங்கிவிடும் என்கிறார் சாயணாச்சாரியர். இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தால் விஷமுறிவுகூட ஏற்படும் என்கிறார் செளனகர் எனும் மகரிஷி.

பொருள் (சாயணர் உரையைத் தழுவியது): 'அனை வருக்கும் அனுகூலமான ஒளிப்பிழம்பான சூரியனே! உதிக்கும் வேளையில் மிக உயர்ந்த ஆகாயத்தில் ஆரோகணித்துக் கொண்டிருக்கும் தாங்கள் இன்று எனது மனதின் நோயையும், உடலின் வியாதியையும் அழித்தொழிப்பீராக.'

விளக்கம்: ஞானஸ்வரூபமான சூரியனை தரிசிக்கையில் மனதின் நோய்களாகிய காமம், குரோதம், லோபம், மதம், மாச்சரியம் ஆகியவை அழிந்தொழிந்தன என பாவிக்க வேண்டும். அப்போது இந்த மந்திரத்தைக் கூறுவதோடு இந்த பாவனையையும் நாம் செய்தால் நிச்சயம் மாசுகள் மாய்ந்துவிடும்.

மேலே மன ஆரோக்கியம் பற்றிக் கூறப்பட்டது. அடுத்ததாக உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிக் காண் போம்: சூரியனது ஒளியும் வெப்பமும் நமது உடலைத் தொடும் போது சோம்பல் எனும் கொடிய நோய் போன

வேதமும் நம் வாழ்வும்

உழைப்போடும் விஜயத்தை வெற்றியின் விலாசமாக்கினார்கள்.

விஜயத்தின் நூறாண்டுகளையும் சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் பிரதமர் நரேந்திர மோடி மலேசியாவில் சுவாமி விவேகானந்தரின் சிலையைத் திறந்து வைத்துப் பேசியபோது காட்டிய சுவாமிஜியின் மேற்கோளைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அது சுவாமிஜி சென்னை சொற்பொழிவில் இளைஞர் களுக்குச் சொன்னது: 'இளைஞர்களே உற்சாகத்தோடு கால்பந்து விளையாடுங்கள். அதில் உங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்துங்கள். அதன் மூலம் கீதையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.'

ஆம்! மெய்ப்பொருளை ஜபம், தவம், தியானம் போன்ற கடுமையான முறைகளிலும் அறியலாம். ஈடுபாடு, உற்சாகம் இலக்கை நோக்கிய உழைப்பு

இடம் தெரியாமல் மறைந்து விடுகிறது. உடலுக்கு மிகவும் தேவையான விட்டமின் 'டி'யும் இலவசமாகவே கிடைக்கிறது. அதன் மூலம் உடல் ஆரோக்கியம் மேம்படுகிறது.

உண்மையில் ஆரோக்கியம் என்பது மனம், உடல் ஆகிய இரண்டையும் (psycho-somatic) சார்ந்தது என்பதனை நமது முன்னோர்கள் இந்த மந்திரத்தின் மூலம் எவ்வளவு அழகாக பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்! அதிலும் மன ஆரோக்கியத்திற்குத்தான் முன்னுரிமை.

இவ்விரண்டையும் நமக்கு அருள்வதால்தான் சூரியன் நமக்கு மித்ரன்; அதாவது நண்பன் ஆகிறார்.

மேற்கண்ட மந்திரத்தை உச்சரித்தபடி பொங்கலைக் கொண்டாடினால் வாழ்வில் மேலும் மங்கலம் சேரும் என்பது திண்ணமே!

இளைஞர்களை ஈர்க்கக் கூடிய 'விளையாட்டுப் போன்ற' முயற்சிகள் இவற்றின் மூலமும் அறியலாம். விஜயம் அப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சி.

அந்தப் பேராற்றைக் கரையில் கண்டு வியக்கிறேன். கையில் அள்ளிப் பருகினேன். அந்த வாய்ப்பை வாழ்முழுதும் எண்ணி மகிழ்ச்சியில் நனைந்திருப்பேன். அதனை வாழ்த்த எனக்கு வயதில்லாவிட்டாலும் என் தமிழுக்கு அகவையும் தகுதியும் உண்டு. அந்தத் தண் தமிழ் தந்தச் சொல் கொண்டு வாழ்த்துகிறேன்!

இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் இரும்..!

(விஜயத்தின் பாரம்பரியத்தை விளக்கும் திரு. மாலன் அவர்களின் தோடர் கட்டுரை நிறைவு பெற்றது.)

எப்போதும் இறைவனை நினைக்க வேண்டும். அவரைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அள்ளையின் அப்பு அலைகள்

தொகுப்பு : குருதாசன்
ஓவியம்: பி.கே.சோமசேகர்

1 ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் மகாசமாதிக்குப் பிறகு அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி தீர்த்தயாத்திரை சென்றபோது புத்த கையில் பௌத்த மடங்களைக் கண்டார். உடனே அன்னைக்கு பிட்சை ஏற்று வாழும் குருதேவரின் துறவறச் சீடர்களின் நினைவு வந்தது.

பிரபோ! தாங்கள் இந்த உடல் தரித்து வந்தீர்கள். இவர்கள் சிலருடன் விளையாடல் புரிந்தீர்கள்; பிறகு மறைந்தும் விட்டீர்கள். அத்துடன் எல்லாம் முடிந்துவிட வேண்டியதுதானா? ... உமது பெயரைச் சொல்லி உலகைத் துறப்பவர்களுக்குச் சாதாரண உணவும் உடையும் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் உங்களது உபதேசங்களையும் லட்சியங்களையும் மையமாகக் கொண்டு ஓரிடத்தில் ஒன்றாக வசிக்க வேண்டும். உலகியல் வாழ்வில் துன்புற்றோர் அவர்களிடம் உமது அமுத மொழிகளைக் கேட்டு ஆறுதல் பெற வேண்டும். அதற்கு அருளுங்கள்.

2 அதன்பிறகு அன்னை கொல்கத்தா நீலாம்பர் முகர்ஜி வீட்டின் மாடியில் தொடர்ந்து ஏழுநாட்கள் பஞ்ச தவம் மேற்கொண்டார்.

3 அம்மா, நீங்கள் ஏன் பஞ்ச தவம் எல்லாம் செய்தீர்கள்?

மகனே, இவையெல்லாம் உலக நன்மைக்காகவே செய்யப்படுகிறது. உங்கள் அனைவருக்காகவும்தான் நான் தவத்தை மேற்கொண்டேன். பிள்ளைகள் இத்தகைய கடுமையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியுமா? அதனால்தான் நான் செய்தேன்.

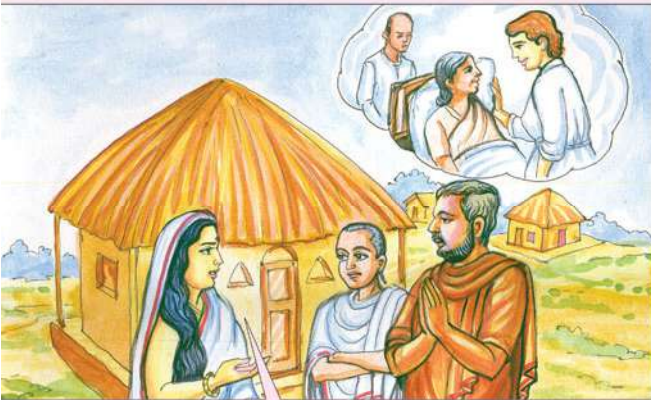
4 இந்நிகழ்வுக்குப் பிறகு சுவாமி விவேகானந்தர் மேலைநாடுகளில் வேதாந்தத்தின் வெற்றிக் கொடியை நாட்டி 1897-இல் தாயகம் திரும்பினார். அன்னை கொல்கத்தா வந்தபோது அவரை தரிசித்தார்.

மகனே, குருதேவர் எப்போதும் உன்னுடன் இருக்கிறார். உலக நன்மைக்காக நீ இன்னும் பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

குருதேவரின் செய்தியைப் பரப்புவதே என் பணி. அதற்காக நிலையான இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க எண்ணுகிறேன். ஆனால் நினைக்கும் வேகத்தில் அது நடக்காதபோது கலங்குகிறேன்.

6 கொல்கத்தாவில் 1898-இல் பிளேக் நோய் பரவியது. நிவாரணப்பணிக்குப் போதிய நிதி இல்லாததால் சுவாமிஜி 'தேவைப்பட்டால் மடத்தையே விற்று நிவாரணப் பணிக்குப் பயன்படுத்தலாம்!' என்றார். இதைக் கேள்வியுற்ற அன்னை....

அந்த மடம் என் பெயரில் சங்கல்பம் செய்யப்பட்டுள்ளது. குருதேவரின் பெயரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதை விற்கும் உரிமை நரேனுக்கு ஏது? ஒரு நிவாரணப் பணியிலேயே மடத்தின் லட்சியங்கள் முடிந்து போக வேண்டியதுதானா? குருதேவர் எண்ணற்ற கருத்துக்களின் இருப்பிடம். அவை இந்த மடத்தின் மூலமே உலகெங்கும் பரவப் போகிறது. யுகயுகமாக இவ்வாறே இது நடைபெறப் போகிறது.

5 கலங்காதே! நீ செய்பவையும் செய்யப்போகின்றவையும் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும். இதைச் செய்யவே நீ பிறந்துள்ளாய். தெய்விக ஞானத்தை வழங்கும் குருவாக உன்னை ஆயிரக்கணக்கானோர் போற்றுவர். உன் ஆவலை விரைவிலேயே குருதேவர் நிறைவேற்றி வைப்பார். இது உறுதி. நீ செய்ய விரும்புகின்ற பணி, மிக விரைவாக நடைபெறப்போவதை நீ காண்பாய்.

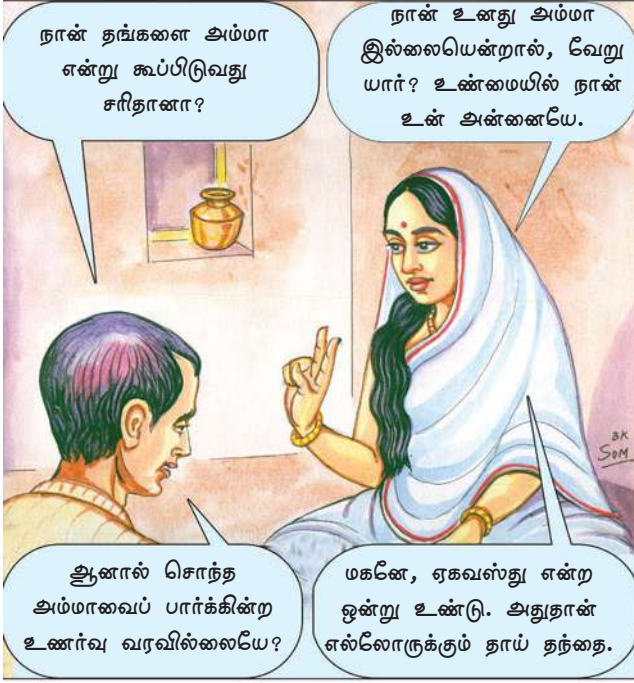
1898-இல் சுவாமிஜி ஹவுரா அருகில் பேலார் என்ற இடத்தில் ராமகிருஷ்ண மடத்தை நிறுவினார்.

7 உலகின் தாயான அவருக்கு மடத்துத் துறவிகளை சந்தியாச நாமத்தால் கூப்பிடுவது ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. எனவே அன்னை அவர்களது பழைய பெயரிலேயே கூப்பிடுவார். அவர்களுடையல்லாம் நாராயணனாகவும் தனது பிள்ளைகளாகவுமே கண்டார்.

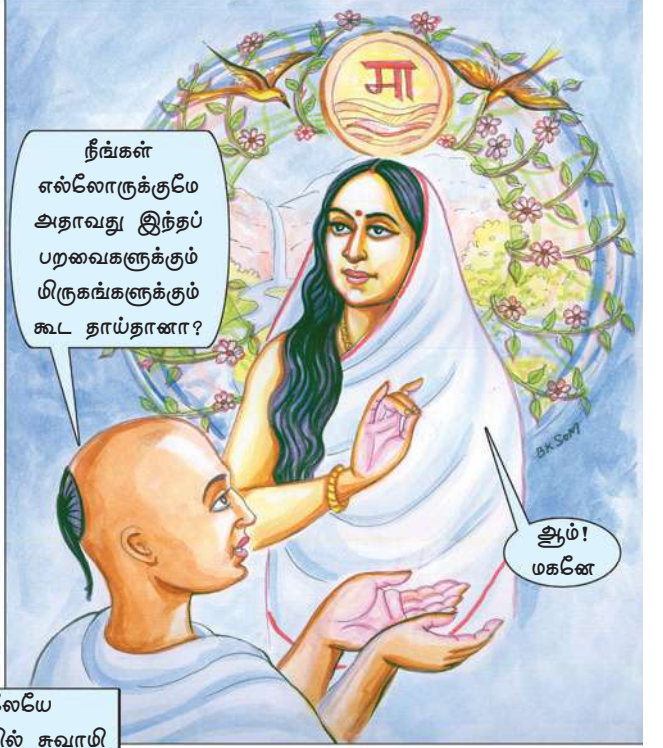
8

பிற்காலத்தில் ஒரு சீடர் அன்னையிடம்....

9

ஒருமுறை பிரம்மசாரி ராஷ்டிரிஹாரி (பிற்காலத்தில் சுவாமி அபூர்வானந்தர்) அன்னையிடம் சந்தேகம் கேட்டார்.

10

காளிகிருஷ்ணர் என்ற இளைஞர் ஆரம்பக் காலத்திலேயே வராகநகர் மடத்தில் சேர்ந்தவர். ஒருமுறை ஜெயராமப்பாடியில் சுவாமி சாரதானந்தருடன் ஐகத்தாத்திரி பூஜையில் பல பணிவிடைகள் செய்தார். பூசை முடிந்ததும் அவர்கள் கொல்கத்தா திரும்பினர்.

மகராஜ், எனது பழைய ஜென்மங்கள், இனி வரவிருக்கும் எல்லா ஜென்மங்களுக்கும் ஒரே தாயாகவே அன்னை எனக்குத் தெரிகிறார்கள்.

11

சில வருடங்கள் கழித்து காளிகிருஷ்ணர் அன்னை நீலாம்பர் பாபுவின் தோட்ட வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது அவரைத் தரிசிக்க வந்தார். அப்போது அவர் கடும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார்.

மகனே, நீ முன்பு எப்படி இருந்தாய்! இப்படி இளைத்து விட்டாயே! உன்னை இங்கே கவனிக்க ஆள் இல்லை. ஆகவே, நீ வீட்டிற்குச் செல். உடல்நலம் தெறிய பிறகு மடத்திற்கு வா.

12 காளிகிருஷ்ணர் மறுபேச்சின்றி அங்கிருந்து அகன்றார். ஆனால் மடத்தைவிட்டுப் பிரிய மனமின்றி வெளியில் தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டிருந்தார். இதைக் கவனித்த யோகின்மா...

யோகின்! அவன் வீட்டிற்குப் போய் உடல்நலம் தேறி வரட்டும். நான் உத்தரவைத் திரும்பப் பெறமாட்டேன்.

14 அவ்விதம் காளிகிருஷ்ணர் அன்னையிடம் மந்திர தீட்சை பெற்றபோது...

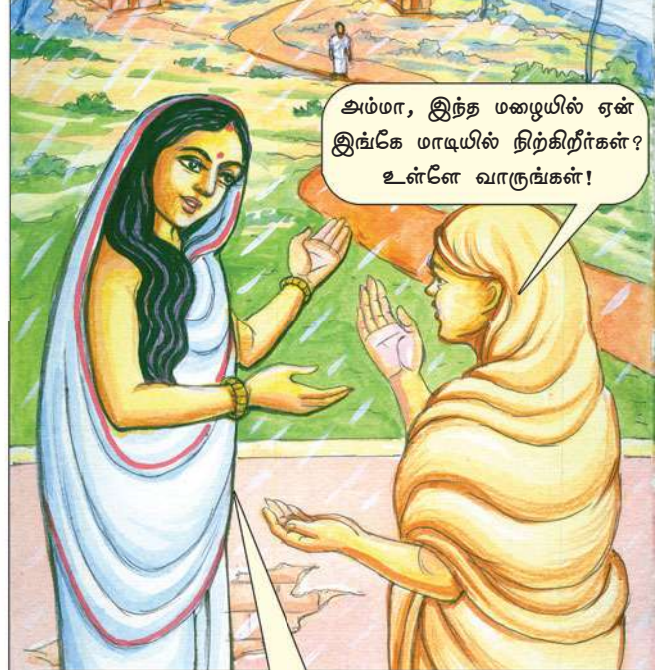
அன்னை அளித்த மந்திரத்தை மிகத் தீவிரமாக ஜபித்து இறையனுபூதி பெற்ற அந்தக் காளிகிருஷ்ணரே பிற்காலத்தில் சுவாமி விரஜானந்தராகப் பரிணயித்தார்.

13 காளிகிருஷ்ணரின் நிலையைக் கண்டு யோகானந்தர்...

அன்னையிடம் வேண்டி அவரிடமே தீட்சையைப் பெற்றுக் கொள்.

15 உபதேசம் பெற்ற பின்பு காளிகிருஷ்ணர் அன்னையிடம் விடைபெற்றுச் சென்றபோது...

கோலாப், என் பிள்ளைக்கு என்னை விட்டுப் பிரிய மனதே இல்லை. அதன் உணர்ச்சி எனக்குத்தான் தெரியும். அதனால்தான் அவனைப் பார்த்தபடி நிற்கிறேன்.

நில உரிமையாளர் ஒருவர் தனது நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தார். அந்த வருடம் தக்காளி, வெண்டை, நெல், கரும்பு, வெங்காயம் போன்றவை அறுவடைக்கு வந்தன. விற்பனைக்கு அனுப்பி வைக்க அவற்றை கூடையில் அடுக்கிக் கொண்டிருந்தார் குத்தகைதாரர்.

அப்போது அங்கு வந்த உரிமையாளர், ‘அறுவடையெல்லாம் எப்படி? தக்காளி கிலோ என்ன விலை?’ என்று கேட்டார்.

அதற்கு குத்தகைதாரர், ‘விளைச்சல்

**அறுவடை
எல்லாம்
எப்படி?**

அமோகம் ஐயா. தக்காளி கிலோ ரூ.25’ என்றார்.

‘சரி, வெண்டைக்காய் எவ்வளவு?’ என்றார்.

அதற்கு அவர், ‘கிலோ ரூ.32’ என்றார்.

‘வெங்காயம்?’ என்றார்.

அதற்கு அவர், ‘விளைச்சல் கொஞ்சம் கம்மி ஐயா. வெங்காயம் கிலோ ரூ.50 -த்தான் போகுது’ என்றார்.

இப்படி தொடர்ந்து காய்கறிகளின் விலையை நில

உரிமையாளர் கேட்டுக் கொண்டிருக்க, குத்தகைதாரர், ‘விலையை மட்டும் ஏன் கேட்கிறீங்க! ஏதாவது வேணுமா?’ என்று கேட்டார்.

அதற்கு அந்த நில உரிமையாளர் நமட்டு சிரிப்புடன் அங்கிருந்து கிளம்பிவிட்டார்.

எதற்காக, அந்த குத்தகைதாரிடம் திரும்பத் திரும்ப எல்லாக் காய்கறிகளின் விலையை நில உரிமையாளர் கேட்டார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இதற்குப் பதில் என்னவென்றால், காய்கறிகளின் விலை தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. ஆனால், குத்தகைத் தொகையோ பல ஆண்டுகளாக அப்படியே உள்ளது. அதை அடுத்த மாதத்திலிருந்து கொஞ்சம் ஏன் உயர்த்தக் கூடாது? என்பதுதான்.

- ஆறுமுகச்சாமி

பிரச்னை சரியாயிடுச்சா?

நோயாளி: “டாக்டர் நீங்கள் மனோ தத்துவ நிபுணர்னு கேள்விப்பட்டு வந்திருக்கேன்.

“கொஞ்ச நாளா நைட்ல பெட்ல படுக்கும்போது பெட்டுக்கு அடியில் என்னை யாரோ தள்ளிவிடுறமாதிரி இருக்கு. இதுக்கு என்ன வழி?”

டாக்டர்: “ஓ அது ஒரு பெரிய விஷயமில்லை. நீங்க நாலு தடவ இங்க வந்து ட்ரிட்மெண்ட் எடுத்துக்குங்க. சார்ஜ் அதிகமில்லை. ஒவ்வொரு ட்ரிட்மெண்ட்டுக்கும் 2000 ரூபாய் தான்.”

நோயாளி: “அப்படியா டாக்டர் நா வீட்ல ஒரு தடவை பேசிட்டு வரேன்.”

போனவர் வரவேயில்லை. ஒருமாதம் கழித்து இந்த டாக்டர் ஒரு மருந்தகத்திற்கு சென்றபோது அந்த நோயாளியைப் பார்த்தார்.

டாக்டர்: “நீங்க போன மாதம் என்னுடைய கிளினிக்ல வந்து பார்த்துட்டு போனீங்க. அதுக்கப்புறம் வரவேயில்லையே. உங்க பிரச்னை சரியாயிடுச்சா.”

நோயாளி: “அது ஒண்ணுமில்ல டாக்டர் இப்பல்லாம் நா பெட்ல படுக்குறதுல்ல, தரையிலேயே படுத்துக்கிறேன்.”

இங்கே அதெல்லாம் வேண்டாம்!

குழந்தை தன் அம்மாவுடன் பாட்டியின் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான்.

அவள் சாப்பிட தட்டில் சூடாக பூரியை வைத்தாள் பாட்டி.

ஆவலோடு அந்தக் குழந்தை பூரியை எடுத்து வாயில் வைக்கும்போது...

அம்மா: “எத்தனை தடவ உனக்கு சொல்றது. சாப்பிடும்முன் கடவுள்கிட்ட பிரார்த்தனை செய்யணும்னு.”

குழந்தை: “அதுதான் நம்ம வீட்ல நீ சமைச்சத சாப்பிடும் போதுதான் பண்ணேனே அம்மா. இங்கெல்லாம் வேண்டாம்.”

- முரளி

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண குடில்

திருப்பராய்த்துறை-639115, திருச்சி மாவட்டம்.

அன்புடையீர்! வணக்கம்.

திருப்பராய்த்துறையில் உள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண குடில் 1949-ம் ஆண்டுதுவங்கிகடந்த 70 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆதரவற்ற சிறார்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக அரிய சேவை செய்து வருகிறது. இங்கு மாணவர்கள் ஜாதி மத பேதமின்றி தாய் - தந்தை அல்லது யாராவது

ஒருவர் இல்லாத குழந்தைகள் ஆண்டு முழுவதும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

இந்த ஆஸ்ரமத்தில் ஒரு துவக்கப்பள்ளியும் உயர்நிலைப் பள்ளியும் உள்ளன. இங்கு சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் உணவு,

உடை, மருத்துவம் மற்றும் இருப்பிடம் அனைத்தும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. இங்கு கல்வி பயிலும் சிறார்களுக்கு காந்திய வழிக் கல்வி மூலம் அவரவர் பணிகளை அவர்களே செய்து கொள்ளப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

தாய் தந்தையற்ற பிள்ளைகளை தெய்வாம்சமாகக் கருதி 1-ம் வகுப்பு முதல் 8-ஆம் வகுப்பு வரை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். குழந்தைகளாகச் சேரும் மாணவர்கள் திறன்மிக்க குடிமக்களாக வெளியேறுகின்றனர். இவை அனைத்தும் முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது.

நிறுவனர் தவத்திரு.பிரம்மச்சாரி இராமசாமி அடிகளார் மேற்கண்ட குடிலில் 1975-ம் ஆண்டு முதல் தென்னை வருமானத்தின் மூலம் தன்னிறைவுடன் குழந்தைகளுக்கு கல்வி, தொழிற்கல்வி அளித்து வாழ்வளித்து வந்தார்கள். சுவாமிகள் 4.3.1999-ஆம் ஆண்டு பகவான் பரமஹம்ஸர் பாதத்தில்

முக்தி அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு ஆஸ்ரமவாசிகள் குடில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இங்கு சுமார் 350 மாணவர்களுக்கு மேல் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள்.

1975-ம் ஆண்டு முதல் 2015-ம் ஆண்டு வரை 41 ஆண்டுகளாய் நன்கொடை பெறாமல் குடில் சேவை செய்து வந்தது. தற்பொழுதுள்ள நிதிநெருக்கடியால் குடிலின் தர்மகாரியம் நடைபெற மிக சிரமமாக உள்ளது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண குடிலின் சேவை தொடர நன்கொடைகள் அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

நன்கொடையை தங்களின் மேலான பங்களிப்பை அன்பளிப்பாக அளித்தால் எல்லாம் வல்ல பகவான் பரமஹம்ஸரின் பரிபூர்ண அருளும் ஆசியும் கிட்டும். (தாங்கள் கொடுக்கும் எவ்வித நன்கொடைகளுக்கும் 80G வருமான வரிச்சலுகை உண்டு.)

1. ஒரு நாள் மாலை சிறுநுண்டிச் செலவு	ரூ.3,000
2. ஒரு நேரம் காலை டிபன் செலவு	ரூ. 5,000
3. ஒரு நேரம் மதிய உணவுச் செலவு	ரூ. 10,000
4. ஒரு நாள் செலவு	ரூ.15,000
5. ஒரு மாதச் செலவு	ரூ.4,50,000
6. ஒரு வருடச் செலவு	ரூ.54,00,000
7. நிர்வாக பராமரிப்புச் செலவு (ஒரு வருடத்திற்கு)	ரூ.1,50,000
8. கட்டட மராமத்துச் செலவு (மாதம்)	ரூ.40,000
9. மருத்துவச் செலவு 350 மாணவர்களுக்கு (வருடம்)	ரூ.1,75,000
10. விவசாயத்திற்கு செலவு (மாதம்)	ரூ. 50,000
11. புதிய கட்டிடம்: உயர்நிலைப் பள்ளி மேல் மாடி கட்ட செலவு	ரூ. 20,00,000

திருவருள் துணை,
அன்புள்ள, குடில் நிர்வாகம்

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண குடில், திருப்பராய்த்துறை,

திருச்சி மாவட்டம் - 639115. e-mail : brkkudil2015@gmail.com

அலைபேசி: 9443577235, 9442352770

செக் மற்றும் டி.டி எடுக்க வேண்டியது: Sri Ramakrishna Kudil, Thirupparaithurai

1. கனரா வங்கி - சேமிப்பு கணக்கு எண். 8434101006556

IFSC Code No.CNRB0008434; MICR No.620015023

2. ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா - சேமிப்பு கணக்கு எண். 37224747273

IFSC : SBIN0018664; MICR : 620002055

SAKTHI FINANCE LTD.,

62, Dr. Nanjappa Road, Coimbatore - 641018.